

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1307, 17 Γενάρη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Συνεχίζουμε απεργιακά
• Νοσοκομεία • Συγκοινωνίες**

ΟΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

Σύνταγμα, 15 Γενάρη

• Το απεργιακό διήμερο **σελ. 8, 9** • Οι συνέχειες **σελ. 2, 12, 13, 19**

Από τη Βιέννη ως την Αθήνα
ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ

σελ. 4, 5, 6, 7, 20

Κίνημα αντίστασης στις ιδιωτικοποιήσεις

Εργαζόμενοι του Μετρό σε απεργιακή κινητοποίηση στις 13/10/2011

Η κοινή 24ωρη απεργία των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς τη Δευτέρα 15/1, ημέρα ψήφισης του πολυνομοσχεδίου με τα προαπαιτούμενα της τρίτης αξιολόγησης στη Βουλή, ανέδειξε μια ππυχή της επίθεσης που η κυβέρνηση Τσίπρα έκανε τα πάντα για να καταχωνιάσει. Πρόκειται για το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων, με την μεταβίβαση 14 ΔΕΚΟ στην Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας (ΕΕΣΥΠ), το περίφημο Υπερταμείο.

Σύμφωνα με το πολυνομοσχέδιο, ο έλεγχος μιας σειράς μεγάλων και μικρών επιχειρήσεων με πάνω από 40.000 εργαζόμενους, ανάμεσά τους η ΔΕΗ, ο ΟΑΣΑ με τις θυγατρικές του ΣΤΑΣΥ και ΟΣΥ, τα ΕΛΤΑ, η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ κ.α, περνά στο Υπερταμείο. Από μόνο του αυτό αποτελεί ιδιωτικοποίηση -την πιο μαζική που έχει γίνει ποτέ. Ως γνωστόν, τον έλεγχο του υπερταμείου δεν τον έχει το ελληνικό δημόσιο αλλά η τρόικα. Όπως εύστοχα αναφέρουν πολλά δημοσιεύματα, ο ελεγχόμενος από τους δανειστές φορέας γίνεται αυτόματα ο μεγαλύτερος εργοδότης της χώρας. Και θα ελέγχεται από τους τραπεζίτες.

Ο στόχος τους είναι ένας: να γίνουν κερδοφόρες. Προφανώς για να γίνει αυτό θα περάσουν από το κόσκινο του υπερταμείου. Όχι μόνο οι διοικήσεις τους που θα αξιολογηθούν και θα ανανεωθούν ή θα αλλάξουν, όχι μόνο ο ρόλος τους με νέα στρατηγικά σχέδια στα οποία θα κυριαρχούν τα “επιχειρηματικά κριτήρια”, αλλά και οι εργαζόμενοι.

Ανάμεσα σε αυτά που σχεδιάζονται είναι όλα όσα επιθυμούσαν χρόνια τώρα οι μνημονιακές κυβερνήσεις και οι ιδιώτες: περιονιακές δαπανών και αποδοχών πχ με περιστολή υπερωριών, ανακατανομή και μετακινήσεις προσωπικού, αλλαγές σε εσωτερικούς κανονισμούς, εθελούσιες εξόδους. Ο ΟΣΕ, η Αττικό Μετρό, οι Κτιριακές Υποδο-

40.000 εργαζόμενοι στα νύχια του «Υπερταμείου»

μές και η ΕΛΒΟ που δεν περιλαμβάνονται στην παραπάνω λίστα με τις ΔΕΚΟ που μεταβιβάζονται στο υπερταμείο, δεν πρόκειται να γλυτώσουν. Η εξαίρεσή τους ήταν προσωρινή. Θα ενταχθούν κι αυτές, αμέσως μόλις γίνει η αποτίμηση των περιουσιακών τους στοιχείων.

Αντιστάσεις

Γι’ αυτό και η επιλογή των νέων διοικήσεων γίνεται αποκλειστικά υπόθεση του υπερταμείου με τον υπουργό Οικονομικών να μπορεί, μετά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου, να διορίζει μόλις ένα μέλος σε κάθε ΔΣ μιας ΔΕΚΟ. Τα άτομα που θα επιλεγούν πρέπει να “μπορούν να κάνουν τη δουλειά” απέναντι στις αντιστάσεις των πιο δυνατών συνδικάτων της χώρας.

Κι όλα αυτά θα πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί μέσα σε επτά μήνες. Όπως τονίζει η Καθημερινή “Όλα προγραμματίζονται να έχουν τελειώσει ως το τέλος του προγράμματος προσαρμογής, δηλαδή μέσα στους επόμενους 7 μήνες, προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή τα νέα σχέδια για την καλύτερη αξιοποίηση των ΔΕΚΟ το ταχύτερο δυνατόν”. Ρεύμα, νερό, συγκοινωνίες, όλα τα κοινωνικά αγαθά οδεύουν στο βωμό του κέρδους. Έτσι θα μπορέσει ο Τσίπρας να πανηγυρίσει την “έξοδο από τα μνημόνια” τον Αύγουστο.

Είναι κι αυτός ένας λόγος -ανάμεσα στις άλλες μνημονιακές επιθέσεις του πολυνομοσχεδίου- που γίνεται αναγκαίο το χτύπημα του δικαίωματος στην απεργία. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει σε ανακοίνωσή του το Σωματείο Εργαζόμενων στον Τομέα

της Αποχέτευσης της ΕΥΔΑΠ: “Είναι ξεκάθαρες πλέον οι προθέσεις της κυβέρνησης για το ξεπούλημα των δημοσίων αγαθών του νερού και των υπηρεσιών υγιεινής αφού η μεταφορά των μετοχών στην Ελληνική Εταιρεία Συμμετοχών και Περιουσίας (σύμφωνα και με τον ιδρυτικό της νόμο 4389/16 άρθ. 184 παρ. 4 «Η Εταιρεία δεν ανήκει στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός εκάστοτε ορίζεται»), αποτελεί άμεση ιδιωτικοποίηση. Η ρύθμιση του περιορισμού στο δικαίωμα της απεργίας που προσπαθεί να ανακόψει τη δυνατότητα των πρωτοβάθμιων σωματείων να αποφασίζουν απεργιακή κινητοποίηση, σε συνδυασμό με την υφιστάμενη κατάσταση των πολλαπλών δικαστικών αποφάσεων περί καταχρηστικών και παράνομων απεργιών, λειτουργεί διαλυτικά στο τελευταίο ανάχωμα των εργαζομένων απέναντι στις πιέσεις των εργοδοτών”.

Μια σειρά ακόμα επιθέσεις του πολυνομοσχεδίου έρχονται να ενισχύσουν τα παραπάνω. Όπως καταγγέλει ο πρόεδρος των εργαζόμενων του ΜΕΤΡΟ Σπύρος Ρεβύθης: “Στο νέο πολυνομοσχέδιο που καταργεί το δικαίωμα στην απεργία και πάει κατευθείαν για ξεπούλημα τα κοινωνικά αγαθά, αλλάζει ο τρόπος που ένα ατύχημα λογίζεται ως εργατικό στο χώρο δουλειάς και θα επανεξεταστεί και το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας. Σκοπός του νόμου είναι να προφυλαχθεί η εργοδοσία στο μέγιστο δυνατόν από “περιττά” έξοδα. Νόμοι φτιαγμένοι κατά παραγγελία από τους μεγάλο-εργοδότες της χώρας και όχι μόνο”.

Η μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων έχει ήδη πολλά επεισόδια. Το ξεπούλημά τους ήταν στα σχέδια των κυβερνήσεων και της τρόικα ήδη από το πρώτο μνημόνιο. Αν υπάρχει ένας λόγος που μέχρι σήμερα έχουν παραμείνει σε δημόσια χέρια είναι οι σκληροί αγώνες που έδωσαν οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ τα τελευταία χρόνια ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και όλες τις επιθέσεις που τους άνοιγαν το δρόμο. Η ταυτόχρονη απεργία όλων των ΜΜΜ την Δευτέρα 15/1 που νέκρωσε το Λεκανοπέδιο θύμισε όλες αυτές τις μάχες.

Οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ έχουν βρεθεί πολλές φορές στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Από το καλοκαίρι του 2010 ενάντια στην κυβέρνηση Παπανδρέου, όταν προχώρησαν σε τριήμερη απεργία ενάντια στις μειώσεις των μισθών τους και τις απολύσεις των συμβασιούχων συναδέλφων τους μέχρι την απεργία διαρκείας το Γενάρη του 2013 ενάντια στην κυβέρνηση Σαμαρά και τις νέες επιθέσεις της στα δικαιώματά τους -και ενδιάμεσα και στη συνέχεια με δεκάδες στάσεις εργασίας, απεργίες, συνελεύσεις, προσπάθειες συντονισμού με όλα τα σωματεία των ΜΜΜ και των ΔΕΚΟ.

Το ίδιο οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία. Από το καλοκαίρι του 2010, όταν ανακάλυψαν ότι δεν έχει μπει η μισθοδοσία τους και αρνήθηκαν να βγάλουν τα οχήματα από τα αμαξοστάσια (αναγκάζοντας τον τότε αρμόδιο υπουργό να την καταβάλει μέσα σε λίγες ώρες) μέχρι τις μεγάλες συνελεύσεις και τις απεργίες στις αρχές του 2011.

Απεργία διαρκείας

Κάθε χώρος έχει τον δικό του “πλούσιο” κατάλογο κινητοποιήσεων. Οι εργαζόμενοι της ΕΥΑΘ έχουν αποτρέψει στην πράξη τις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης, απεργώντας και διαλύοντας συνελεύσεις διοικήσεων. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ έχουν προχωρήσει σε απεργία διαρκείας, όχι μία, αλλά πολλές φορές τα προηγούμενα χρόνια, οργανώνοντας μεγάλα συλλαλητήρια, περιφρουρήσεις χώρων και άλλες δυναμικές δράσεις σε όλη τη χώρα.

Ταυτόχρονα, κάθε χώρος έχει δώσει τις δικές του μάχες για την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, κόντρα σε συνδικαλιστικές ηγεσίες που φρέναραν -αν δεν μπλόκαραν- τους αγώνες. Οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία έχουν την πιο μεγάλη εμπειρία τέτοιων προσπαθειών. Το Δεκέμβριο του 2010 μετέτρεψαν από τα κάτω στάση εργασίας σε 24ωρη απεργία, επιβάλλοντάς τη στην πράξη στα αμαξοστάσια. Ενώ λίγο μετά, στις αρχές του 2011, ανέτρεψαν το προεδρείο συνέλευσης που έλεγχε η ηγεσία του συνδικάτου και επέβαλαν πρόγραμμα απεργιακών κινητοποιήσεων κόντρα στις προτάσεις αναστολής. Το ίδιο στη ΔΕΗ. Στις αρχές του 2014 μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεία της ΓΕΝΟΠ συντονίστηκαν από τα κάτω και κινητοποιήθηκαν απεργιακά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, κόντρα στην αδράνεια της Ομοσπονδίας.

Ο συντονισμός όλων αυτών των κομματιών ήταν κρίσιμος σε κάθε φάση του αγώνα. Ο αγωνιστικός συντονισμός των συγκοινωνιών έχει γίνει πολλές φορές πράξη, είτε γύρω από τα λεωφορεία είτε γύρω από ΜΕΤΡΟ και έχει δείξει ξανά και ξανά τη δύναμη των εργαζομένων στις μεταφορές. Σε αυτή την εμπειρία πατάνε οι νέες τέτοιες κινήσεις που γίνονται αυτή τη στιγμή για τα επόμενα κοινά βήματα μετά την απεργία της Δευτέρας.

Όλες αυτές οι μάχες έκαναν, κάθε φορά μέχρι σήμερα, τους νόμους και τις διατάξεις των ιδιωτικοποιήσεων να αραχνιάζουν στα συρτάρια των γραφείων των υπουργών. Τώρα είναι η στιγμή να συνεχιστούν για να έχει η νέα επίθεση την ίδια ακριβώς κατάληξη.

Λένα Βερδέ

Απεργοί των νοσοκομείων
βρέθηκαν στη πρώτη γραμμή
ενάντια στο Πολυνομοσχέδιο.
Οργανώνουν συνέχεια
στις 25 Γενάρη.
Περισσότερα στη σελίδα 13

Θα νικήσουμε!

Τα φερέφωνα του Αλέξη Τσίπρα πανηγυρίζουν ότι τάχα η κυβέρνηση βγήκε ενισχυμένη γιατί το πολυνομοσχέδιο ψηφίστηκε από 154 βουλευτές, δηλαδή κράτησε τους 153 ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και πήρε μεταγραφή και μία από την Ένωση Κεντρώων. Η Εφημερίδα των Συντακτών πιθανολογεί άλλες δυο μεταγραφές από Ποτάμι και Ένωση Κεντρώων.

Κρετινισμός

Αν νομίζουν ότι οι χιλιάδες απεργοί που ξεσηκώθηκαν την Παρασκευή και τη Δευτέρα ισοφαρίζονται από την ψήφο της κυρίας Μεγαλοοικονομίου, τότε πάσχουν από ακραία μορφή της ασθένειας που ονομάζεται κοινοβουλευτικός κρετινισμός. Αν όχι τίποτε άλλο, ξεχνάνε ότι ο απεργιακός ξεσηκωμός τσάκισε κυβερνήσεις όπως του Παπαδήμου που είχαν όχι 154 αλλά 254 βουλευτές.

Η πραγματικότητα είναι ότι τα πρωτοβάθμια σωματεία που βρέθηκαν στο στόχαστρο της κυβερνητικής επίθεσης με το Πολυνομοσχέδιο, όχι μόνο δεν έσκυψαν το κεφάλι αλλά ανάγκασαν τις δευτεροβάθμιες και τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές ηγεσίες να τρέχουν πίσω τους για να δείξουν ότι συμμετέχουν στις απερ-

γιακές κινητοποιήσεις που σημάδεψαν το πέρασμα του Πολυνομοσχεδίου στη Βουλή. Για την κυβέρνηση, το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο: αυτά που ψηφίστηκαν στη Βουλή θα βρουν απέναντί τους απεργίες, όσες “απαρτίες” κι αν βαφτιστούν “ελλειψεις”.

Ήδη τα Νοσοκομεία προχωρούν σε πανελλαδική απεργία στις 25 Γενάρη, συνεχίζοντας το νήμα των κινητοποιήσεων για χρηματοδότηση και προσλήψεις προσωπικού. Οι εργαζόμενοι στις Συγκοινωνίες της Αθήνας που έκαναν κοινή 24ωρη απεργία τη Δευτέρα για πρώτη φορά μετά το 2011 συντονίζονται για να δώσουν συνέχεια στην αντίσταση στις ιδιωτικοποιήσεις. Ανοίγει ο δρόμος για μεγαλύτερη απεργιακή εργατική αντίσταση, αντί για μικρότερη όπως υπολόγιζαν οι “αρμόδιοι” υπουργοί.

Επιλογή

Αυτή είναι μια εξέλιξη που δεν είναι “δωρεάν” για τα σχέδια του Τσίπρα. Όχι μόνο γιατί βρισκόμαστε σε προεκλογική χρονιά και η κυβέρνηση είναι ευάλωτη στο απεργιακό κίνημα. Αλλά κύρια γιατί το παραμύθι περί “εξόδου” από τα Μνημόνια έχει απόλυτη ανάγκη από εργασιακή ειρήνη- αλλιώς ούτε οι αγορές θα ρί-

ξουν τα επιτόκια των ελληνικών ομολόγων, ούτε οι διάδοχοι του Νταίσελμπλουμ θα συνεχίσουν να κάνουν πλάτες σε αυτά τα σενάρια.

Η επιλογή ανάμεσα στην μνημονιακή “εξοδό” που διαιωνίζει τη λεηλασία σε βάρος της εργατικής τάξης για να πληρώνονται οι “δανειστές” και στην ανατροπή αυτής της βαρβαρότητας γίνεται πιο σκληρή. Και η κυβέρνηση βγαίνει πιο εξασθενημένη από αυτή τη σκλήρυνση. Χρέος της Αριστεράς είναι να αξιοποιήσει τη δυναμική που άνοιξαν οι απεργοί του διήμερου, οργανώνοντας και κλιμακώνοντας τη συνέχεια και προβάλλοντας τη γνήσια εναλλακτική λύση: να πληρώσουν οι καπιταλιστές, όχι οι εργάτες.

Κυκλοφορεί
Νέο τεύχος
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 45.350 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης τη βδομάδα που πέρασε. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν 50 ευρώ στον Άγιο Σάββα καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: από 50 ευρώ Τόλη Μ., Μαριάννα Τ., Γιώργος Σ. και Αγγελική Κ., από 30 ευρώ Πέτρος Κ. και Μαρία Κ., από 20 ευρώ Κώστας Β. Νίκος Π., Γιάννης Γ., Γεωργία Κ., Νίκος Δ., από 10 ευρώ Μαρία Δ., Τάσος Α., Στέλλα Σ., Άννα Π., Δέσποινα Κ.

Ευχαριστούμε επιπλέον μια σειρά σωματεία που ανανεώνουν τις συνδρομές τους ανάμεσά τους ΑΔΕΔΥ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΣΤ, Σωματείο Εργαζομένων Σκαρμαγκά, ΣΥΠΕΤΕ – ΠΠ ΕΘΝΑΚ, ΟΤΟΕ.

Τίμησαν τη μνήμη του Λουκμάν

«**Α**θάνατος»! Με αυτήν την κραυγή, με υψωμένες τις γροθιές και με ενός λεπτού σιγή, τίμησαν την Κυριακή 14 Γενάρη οι διαδηλωτές την πέμπτη επέτειο από την ρατσιστική δολοφονία του Πακιστανού εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν, όταν η πορεία που πραγματοποιήσαν, έφτασε στο σημείο που δολοφονήθηκε στην οδό Τριών Ιεραρχών στα Πετράλωνα.

Λίγα λεπτά πριν, μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας που βάδιζαν στην αρχή της πορείας, είχαν καταθέσει λουλούδια και προσευχηθεί στη μνήμη του Σαχζάτ, που δολοφονήθηκε πηγαίνοντας με το ποδήλατο στη δουλειά του σε λαϊκή, από τους Διόνυση Λιακόπουλο και Χρήστο Στεργιόπουλο, κατηγορούμενους -μετά την καταδίκη τους για τη δολοφονία του- και στη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Η αλληλεγγύη και η συγκίνηση ξεχειλίζει, όχι μόνο από τους διαδηλωτές αλλά και από τον κόσμο της γειτονιάς, ο οποίος παρά το κρύο άνοιγε παράθυρα και πόρτες για να πάρει προκηρύξεις και εφημερίδες, για να δείξει την αλληλεγγύη του στους διαδηλωτές. «Πήγαινε το παιδάκι με το ποδήλατο, του κάνανε μαγκιές αυτοί, το ρίξαν κάτω. Φοβήθηκε και πήγε και χώθηκε κάτω από μια κλούβα ενός κατασκευαστή και τότε το τραβήξαν έξω, το μαχαίρωσαν και φύγανε. Ο κόσμος βγήκε να το προστατεύσει, τους πέταγε γλάστρες για να γλυτώσει το παιδί από τα χέρια τους. Το Πακιστανάκι τους έφταιξε, το σκοτώσανε και λύσανε όλα τα προβλήματα» δήλωνε με πίκρα στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Ιγνάτιος** που εργάζεται στη γειτονιά.

Η διαδήλωση που τριγύρισε τους δρόμους των Πετραλώνων -με συν-

θήματα «ποτέ ξανά φασισμός», «ούτε στα Πετράλωνα ούτε πουθενά-τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά»- είχε ζωντάνια και παλμό που έδωσαν με τα τύμπανά τους τα μέλη της ομάδας κρουστών **Quilombo**. «Χαιρόμαστε που συμμετέχουμε σε αυτήν την δράση. Σαν Κέντρο Πολιτισμού Quilombo στηρίζουμε τέτοιες δράσεις όπως και όσο μπορούμε» μας λέει ο **Στέφανος Κόρακας**. Με πανό συμμετείχαν η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, η ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων-Θησείου, η ΚΕΕΡΦΑ Παντείου, η Πρωτοβουλία για να κλείσουν τα γραφεία των νεοναζί της Χ.Α, η Εργατική Αλληλεγγύη, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου-Νέου Κόσμου, ο Αντιφασιστικός Συντονισμός Καλλιθέας-Μοσχάτου.

Η κινητοποίηση είχε ξεκινήσει με συγκέντρωση στην πλατεία Μερκούρη, όπου είχε στηθεί μικροφωνική και πραγματοποιήθηκαν ομιλίες.

Στα παγκάκια και στα πεζούλια της πλατείας μπορούσε να δει κανείς ανθρώπους όλων των ηλικιών, φυλών και εθνικοτήτων, από ηλικιωμένους συνταξιούχους μέχρι τα παιδιά των μεταναστών της Πακιστανικής Κοινότητας. Τον λόγο πρώτος πήρε ο **Τζαβέντ Ασάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας που τόνισε: «Μπράβο στους δικηγόρους που δίνουν μάχη στα δικαστήρια για να καταδικαστούν οι φασίστες, αλλά εμείς πρέπει να δώσουμε μάχη στις γειτονιές. Χθες ήμασταν Νίκαια και Ρέντη, όπου πάλι οι φασίστες χτυπάνε. Σήμερα είμαστε ξανά εδώ έχοντας μαζί μας και τα παιδιά στην πρώτη γραμμή, να μαθαίνουν τι σημαίνει φασισμός».

«Η δολοφονία του Λουκμάν ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι»

τόνισε ο **Τάκης Ζώτος** από την Πρωτοβουλία για να κλείσουν τα γραφεία της Χ.Α και μέλος της ομάδας δικηγόρων της πολιτικής αγωγής στη δίκη του Σαχζάτ Λουκμάν. «Τότε, πριν πέντε χρόνια, πήραμε την πρωτοβουλία να αποδείξουμε ότι αυτό που έγινε ήταν ένα ρατσιστικό έγκλημα στο πλαίσιο της Χ.Α και κατεβαίνοντας στους δρόμους, όπως σήμερα, το πετύχαμε. Ο ισχυρισμός πως ό,τι συνέβη ήταν 'διαπληκτισμός', κατέρρευσε».

«Δίνουμε σήμερα μάχη για να υπερασπίσουμε το δικαίωμά μας στην απεργία αλλά είμαστε και εδώ γιατί ο Σαχζάτ Λουκμάν ήταν ένας από εμάς, ένας εργαζόμενος που πήγαινε να πιάσει μεροκάματο» τόνισε η **Σταυρούλα Ψυχογιούλου** εκπροσωπώντας τους εργαζόμενους στο ΥΠΠΟ. «Στις γειτονιές μας στα Πετράλωνα δεν χωράνε οι φασίστες και ο ρατσισμός. Γονείς, εκπαιδευτικοί και γειτονιά ανοίξαμε τις πόρτες των σχολείων μας χωρίς να ανοίξει ρουθούνι. Να συνεχίσουμε σε αυτούς

τους ρυθμούς» τόνισε ο **Αποστόλης Σιαπάτης** από την Ένωση Γονέων 3ης Κοινότητας Δήμου Αθήνας.

«Η ΚΕΕΡΦΑ Παντείου συμμετείχε στη μάχη για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Σαχζάτ Λουκμάν και στους δρόμους και μέσα στα δικαστήρια. Είμαστε και σήμερα εδώ για να ζητήσουμε να δοθούν χαρτιά σε όλους τους μετανάστες και να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Χ.Α» είπε η **Παναγιώτα Μασούρα**, φοιτήτρια Παντείου.

Στην διαδήλωση καλούσαν η **Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας**, η **Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **Πρωτοβουλία για να κλείσουν τα γραφεία των νεοναζί της Χ.Α**, οι **Γ' και Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας**, ο **Σύλλογος Δασκάλων Παρθενώνας**, η **Ένωση Γονέων 3ης Κοινότητας Δήμου Αθήνας**, το **Σωματείο Εκτάκτων Εργαζομένων ΥΠΠΟ**, η **Ενιαία Ανεξάρτητη Κίνηση ΥΠΠΟ**, εργαζόμενοι στο **Βυζαντινό Μουσείο**, η **Λέσχη Αλληλεγγύης Νέου Κόσμου**, ο **Αντιφασιστικός Συντονισμός Καλλιθέας-Μο-**

σχάτου, η **φεμινιστική εφημερίδα «το μωβ»**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου-Νέου Κόσμου**, η **ΛΑΕ Πετραλώνων-Κουκακίου**, καθώς και **φοιτητές-τριες της Παντείου**.

«Ο ρατσισμός και οι φασισμός πάνε μαζί με τα μνημόνια. Η ενόχληση ότι όλες αυτές οι συλλογικότητες βρεθήκαμε όλοι μαζί για να οργανώσουμε αυτήν την διαδήλωση είναι η εγγύηση ότι αυτοί οι αγώνες θα ξεδιπλωθούν το επόμενο διάστημα με την πιο μεγάλη δυναμική για να τινάξουμε όλες τους τις επιθέσεις στον αέρα» τόνισε ο **Γιάννης Μαραβελάκης** εκ μέρους της τοπικής επιτροπής της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Τη συγκέντρωση έκλεισε ο χαιρετισμός του συντονιστή της ΚΕΕΡΦΑ, **Πέτρου Κωνσταντίνου** που θύμισε το συλλαλητήριο Αθήνα-Πόλη Αντιφασιστική, δύο μέρες μετά τη δολοφονία του Λουκμάν και κάλεσε σε συμμετοχή σε όλα τα βήματα για τη διοργάνωση ενός μεγάλου συλλαλητηρίου στις 17 Μάρτη.

Γ.Π.

«**Θ**ράσος του αφεντικού της Κ.Γεωργίου ΑΕ! Ενώ καταδικάστηκε για εξύβριση μετανάστη εργάτη ζητάει να δημοσιοποιήσουμε ότι αθώωθηκε» καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Στο δελτίο τύπου της η εταιρεία ισχυρίζεται ότι το δικαστήριο καταδίκασε τον εργαζόμενο και αθώωσε την εργοδοσία και καλεί όλους όσοι έχουν δημοσιεύσει τα αντίθετα να αποκαταστήσουν την αλήθεια... Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι: Η εταιρεία ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΕ, δεν τηρούσε την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία...»

Η απεργία έληξε επειδή η εργοδοσία στην τριμερή που έγινε στο υπουργείο Εργασίας στις 15-06-2017, δέχτηκε, υπέγραψε και ανέλαβε να τηρήσει τις εκ του νόμου υποχρεώσεις της για τα ζητήματα Υγιεινής και Εργασίας όσο και για τα ζητήματα που αναφέρονται στους όρους αμοιβής εργασίας αναγνωρίζοντας έτσι εγγράφως όλα τα αιτήματα των απεργών και τις εκ μέρους μέχρι τότε παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας».

Δεκάδες αντιφασίστες από την ΚΕΕΡΦΑ, την Παμπειραϊκή Πρωτοβουλία καθώς και μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 13/1 για να δώσουν απάντηση στις ρατσιστικές επιθέσεις που έχουν λάβει χώρα τις τελευταίες μέρες στον Ρέντη. Μια ομάδα φασιστών εδώ και περίπου ενάμιση μήνα προκαλεί με επιθέσεις κατά Πακιστανών εργατών σπάζοντας τα σπίτια και τα μαγαζιά τους.

Η πορεία ξεκίνησε από τον κεντρικό δρόμο του Ρέντη και κατευθύνθηκε προς τα σπίτια και τα μαγαζιά των θυμάτων φωνάζοντας συνθήματα και μοιράζοντας υλικό στις γύρω πολυκατοικίες. Η ανταπόκριση το κόσμου ήταν φοβερή και όλοι ήταν στο πλευρό των Πακιστανών - και δεν σταματάμε!

Ήδη η αστυνομία έχει αναγκαστεί να ξεκινήσει έρευνα ενώ το θέμα θα συζητηθεί και στο δημοτικό συμβούλιο στις 22 Ιανουαρίου. Στην κινητοποίηση παρόντες ήταν και εκπρόσωποι της δημοτικής αρχής Νίκαιας Ρέντη.

Μιχάλης Πέππας

Στου Ρέντη

Ρέντη, 13 Γενάρη

Οι καλλιτέχνες μάς καλούν στο GAGARIN

Στις 20 Γενάρη στις 8 το απόγευμα στο Gagarin (Λιοσίων 205), μουσικοί και καλλιτέχνες από όλο το φάσμα θα ενώσουν τις φωνές τους κατά του φασισμού και του ρατσισμού στην μεγάλη συναυλία αλληλεγγύης που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ.

Στην αντιφασιστική συναυλία θα συμμετέχει η Λαϊκή ορχήστρα Μίκης Θεοδωράκης και μαζί της φιλοκερδώς οι: Παντελής Αμπαζής, Κίτρινα Ποδήλατα, Υακίνθη Λάγιου, Σοφία Παπάζογλου, Μάνος Πυροβολάκης, Ναταλία Ρασούλη, Αγγελική Τουμπανάκη, Ιωάννα Φόρτη, Απόστολος Ρίζος. Στο δεύτερο μέρος του προγράμματος θα ακολουθήσουν οι Δημήτρης Πουλικάκος και Νίκος Σπυρόπουλος, MC YINKA, Jerome Kaluta, Duoγυ, RadioSol, ΛΑΡΓΚΟ ενώ τη συναυλία θα πλαισιώσουν οι ηθοποιοί Μαρία Κανελλοπούλου, Παντελής Δεντάκης, Βασίλης Σπυρόπουλος, Μάνια Παπαδημητρίου, Νίκη Σερρέτη.

Στη συνέντευξη τύπου που δόθηκε την Πέμπτη 11 Γενάρη στο Gagarin, το παρών έδωσαν αρκετοί από τους συμμετέχοντες που μίλησαν για την ανάγκη οι καλλιτέχνες να βρεθούν στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό.

«Είναι αυτονόητο ότι η ορχήστρα μας θα βρίσκεται πάντα μπροστά σε τέτοιου είδους κινήσεις, προσπάθειες και αγώνες» τόνισε ο Θανάσης Βασιλάς από την Λαϊκή Ορχήστρα Μίκης Θεοδωράκης. «Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η ορχήστρα μας δεν είναι τυχαία εδώ. Ο Μίκης Θεοδωράκης ήταν

από τους πρώτους που είχαν συνυπογράψει την προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ το 2009 και αυτό μας τιμά φυσικά πάρα πολύ σαν ορχήστρα» πρόσθεσε ο Γιάννης Ματσούκας.

Η Ναταλία Ρασούλη θύμισε την επίθεση που είχε δεχθεί από χρυσαυγίτες με σπρέι πιπεριού η Σοφία Παπάζογλου, απλά και μόνο επειδή πέταξε το χαρτί που της έδωσαν στα σκουπίδια, αλλά και την απαγόρευση της ίδιας στην Χ.Α να χρησιμοποιεί τραγούδια του Μανώλη Ρασούλη στις φασιστοσυνάξεις που οργανώνει. Όπως τόνισε:

«Θέλω να μιλήσω σαν εγγόνι των παπούδων μου που πολέμησαν ενάντια στο ναζισμό στη χώρα μας.

Να μιλήσω σαν παιδί μεταναστών γιατί γεννήθηκα στο εξωτερικό, οι γονείς μου ζούσαν και δούλευαν σε μια ξένη χώρα, σε μια χώρα που μου έδωσε άμεσα την ιθαγένεια, κάτι που ξέρω ότι το παλεύουμε και εδώ, παιδιά μεταναστών που γεννιούνται εδώ στην Ελλάδα να έχουν ακόμη προβλήματα ιθαγένειας. Το βασικότερο όλων, μου φαίνεται αδιανόητο κάποιος ακόμη και να σκοτώνουν ανθρώπους για την διαφορετικότητά τους. Εξελίσσεται η δίκη της Χρυσής Αυγής και όσο παραμένουν ελεύθεροι υπάρχει μια εν δυνάμει εγκληματικότητα που караδοκεί. Αυτό πρέπει να τελειώσει. Θέλω να ευχαριστήσω την ΚΕΕΡΦΑ και τα

παιδιά που κάνουν ένα αγώνα πολύ τίμιο και ανθρώπινο».

«Είναι αυτονόητο να στηρίζουμε τέτοιου είδους πρωτοβουλίες. Διαρκώς πρέπει να αποδοκιμάζουμε και να αντιδρούμε στη βία του φασισμού και του ρατσισμού που ζει ανάμεσά μας» τόνισε ο Απόστολος Ρίζος. «Γνωρίζουμε ότι ο ίδιος ο φασισμός ξέρει να κρύβεται πάρα πολύ καλά και να δυναμώνει όταν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες, όταν εμείς οι ίδιοι αφήνουμε το φόβο μας να υπάρχει και όταν σιωπούμε».

«Για μας ο αντιφασισμός και το προσφυγικό είναι μια καθημερινότητα» τόνισε ο Ντομένικο από τους Radio Sol. «Δεν χρειαζόμαστε κάτι να

μας σπρώξει να γράψουμε γι' αυτό, είναι κάτι που το κάνουμε από το πρωί μέχρι το βράδυ. Θα είμαστε δώ και σε αυτό το λάιβ, ενισχύστε το και εσείς με όποιον τρόπο μπορείτε». «Η αλληλεγγύη είναι βασική προϋπόθεση για την επιβίωσή μας ως ανθρωπινό είδος» τόνισε σε μήνυμά του ο Jerome Kaluta.

«Η συναυλία αλληλεγγύης της ΚΕΕΡΦΑ ξεκινάει το 2018 που θέλουμε να είναι μια χρονιά χωρίς νεοναζι και ρατσισμό» τόνισε εκ μέρους της Κίνησης ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Θέλουμε να ολοκληρωθεί η δίκη της Χ.Α και να καταδικαστούν οι νεοναζι. Θέλουμε να υποδεχτούμε με ανθρωπιά και αλληλεγγύη τους πρόσφυγες που πνίγονται στη Μεσόγειο. Θέλουμε να σταματήσουμε να έχουμε θύματα ρατσιστικών επιθέσεων σαν και αυτών που είχαμε πολύ πρόσφατα στο Ρέντη. Η μεγάλη αντιφασιστική συναυλία στις 20 Γενάρη στο Gagarin έρχεται να ξεκινήσει μια διεθνή καμπάνια για την παγκόσμια μέρα δράσης στις 17 Μάρτη. Ξεσηκωνόμαστε σε όλη την Ευρώπη, στην οποία η φασιστική απειλή έχει ξεπροβάλει».

Εισπήρια: 5 ευρώ. Σημεία πώλησης: ΚΕΕΡΦΑ, (Αιόλου 47, 5ος. Τηλ. 2103232871), Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, (Φειδίου 14-16 πίσω από Τιτάνια-Ρεξ, τηλ: 2105247584), Δισκοπωλείο Syd Records (Πρωτογένους 13, Ψυρρή) και στις εξορμήσεις της ΚΕΕΡΦΑ. Πρόσβαση: Μετρό, ΗΣΑΠ Αττική, Λεωφορεία - στάση Θυμαράκια 024, 701, 704, 719,747, Α10, Α11, Β10, Β11, Β12, Γ10, Γ12.

«Η Μόρια ήταν για 1.000 άτομα, την φτιάξαμε για 2.500 άτομα. Ήρθανε 5.000 άτομα, δεν θα μπορούσε να είναι καλή... Να σας πω κάτι. Τώρα την ξαναφτιάχνουμε τη Μόρια, θα τη φτιάξουμε για 4.000 και θα είναι καλή. Εάν έρθουν 7.000 θα έχουμε πάλι τα ίδια, και ξανά μανά θα την ξαναφτιάχνουμε».

Από τα λόγια του υπουργού Μετανάστευσης Μουζάλα στην πρόσφατη συνέντευξη που έδωσε στον Παπαχελά, μπορεί κανείς αβίαστα να συμπεράνει ότι στο μυαλό του η Μόρια πρέπει να μοιάζει σαν υπερσύγχρονο ξενοδοχείο που πασχίζει να καλύψει τη ζήτηση σε τουρίστες. Ευτυχώς που μέσα στη συνέντευξη ο υπουργός μάς θυμίζει ότι είναι γυναικολόγος, γιατί αρχίσαμε να πιστεύουμε ότι ήταν ορκισμένος αρχιτέκτονας στρατοπέδων.

Και βέβαια, κάθε Παρθενώνας έχει τον Ικτίνο και τον Καλλικράτη του, αλλά κάποιος θα πρέπει να θυμίσει στον υπουργό ότι όλη η υφήλιος γνωρίζει ότι η Μόρια είναι το στρατόπεδο προσφύγων και μεταναστών με τις πιο άθλιες συνθήκες διαβίωσης στην Ευρώπη. Σαν από άλλο πλανήτη δεν δίστασε να δηλώσει ότι «... μέχρι τις 20 Αυγούστου, η Μόρια δεν ήταν αυτό που βλέπετε. Από 20 Αυγού-

Η «αποστολή» του Μουζάλα

στου η ροή διπλασιάστηκε...» Δύο φράσεις, δύο ψέματα.

Όσον αφορά στο πρώτο σκέλος, δεν «χάλασε» τώρα η Μόρια. Μέσα σε μια βδομάδα τον Ιανουάριο του 2017 τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους στη Μόρια. Δύο ακόμη είχαν πεθάνει από έκρηξη τον Νοέμβριο του 2016 προσπαθώντας να ζεσταθούν. Η πραγματικότητα είναι ότι ένα χρόνο μετά, η κατάσταση στο «βρώμικο μυστικό της Ευρώπης», όπως την χαρακτηρίζει ζοφερά ένας τίτλος ευρωπαϊκής εφημερίδας, από άθλια έχει γίνει τρισάθλια.

Πριν δύο μέρες ένας ακόμη άνθρωπος, ένας 33χρονος Αλγερινός, μην μπορώντας να αντέξει άλλο τις συνθήκες διαβίωσης, επιχείρησε να κρεμαστεί από κλαδί ελιάς λίγα μέτρα από το στρατόπεδο της Μόριας και σώθηκε όταν αστυνομικοί έτρεξαν και άμεσα έκοψαν τον βρόγχο από το λαιμό του. Τι ακολούθησε; Ο άνθρωπος μεταφέρθηκε στην ψυχιατρική πτέρυγα του νοσοκομείου! Για τον Μουζάλα και τους ομοίους του στην κυβέρνηση και την ΕΕ το να μην αντέχει κάποιος τον εγκλεισμό στη Μόρια είναι ψυχιατρική πάθηση.

Συμφωνία

Όσον αφορά «στις ροές που διπλασιάστηκαν από τον Αύγουστο», ο ίδιος ο Μουζάλας ξέρει ότι είναι απειροελάχιστη συγκρινόμενη με την εικόνα της τεράστιας μείωσης για την οποία ο ίδιος επιχάρει λίγο αργότερα στην ίδια συνέντευξη λέγοντας: «Το γεγονός είναι ότι μέχρι να υπογραφεί η Συμφωνία Ευρώπης – Τουρκίας, η ροή από την Τουρκία ήταν 7.500 άνθρωποι την ημέρα. Δεκαπέντε ημέρες μετά την υπογραφή της δήλωσης Ευρώπης – Τουρκίας πέσαμε στους 80 ανθρώπους την ημέρα». Και γι' αυτό σπεύδει να προσθέσει: «εμείς απαιτούμε από τον κ. Ερντογάν όπως και απαιτούμε από την Ε.Ε. να εφαρμόσουν τη δική τους συμφωνία».

Άλλο ψέμα του υπουργού αναφέρει σε σχετικό άρθρο του στην ΕφΣυν ο Δημήτρης Αγγελίδης: «“Η διαδικασία ασύλου βαστάει πολύ. Έχει πολλές διαδικασίες. Δεν συμβαίνει το ίδιο στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στη Σουηδία”, λέει ο υπουργός. Στην πραγματικότητα, ο χρόνος της διαδικασίας ασύλου διαρ-

κεί στην Ελλάδα όσο στις περισσότερες χώρες της Ε.Ε». Αυτή είναι η αλήθεια. Ο Μουζάλας, αφού πριν από περίπου ένα χρόνο άλλαξε τη σύνθεση των επιτροπών για να μη δίνουν εύκολα άσυλο, τώρα ετοιμάζεται να επισπεύσει τις διαδικασίες ασύλου, θέλοντας στην ουσία να επισπεύσει τις απελάσεις.

Οι μοναδικές «λύσεις» που χωράνε στο μυαλό του «ακτιβιστή» Μουζάλα για το δράμα των εκατομμυρίων προσφύγων και μεταναστών, είναι η επέκταση των στρατοπέδων συγκέντρωσης, οι περισσότερες απελάσεις και το καλύτερο μάντρωμα των μεταναστών και των προσφύγων σε «ασφαλείς» χώρες όπως η Τουρκία ή η Λιβύη.

Και δεν αφορά αυτή η διαπίστωση μόνο τον ίδιο αλλά συνολικά την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ της οποίας την πολιτική εφαρμόζει ακολουθώντας τις επιταγές της ρατσιστικής πολιτικής της ΕΕ, όντας ο ίδιος σε αποστολή. «Εγώ αυτό που εσείς λέτε υπουργός, εγώ αισθάνομαι ότι μου ανετέθη μια αποστολή. Θέλω να φανώ χρήσιμος σε αυτή την αποστολή» όπως είπε χαρακτηριστικά.

Γιώργος Πίττας

ΣΥΣΚΕΨΗ ΚΕΕΡΦΑ ΓΙΑ ΤΗ 17 ΜΑΡΤΗ Οργανώνουμε για την επιτυχία της από τώρα

Ανοιχτή παναπτική σύσκεψη για την οργάνωση της 17 Μάρτη 2018, Διεθνή Μέρα Κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού διοργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ την Τρίτη 9 Γενάρη με τη συμμετοχή κοινοτήτων μεταναστών, συλλογικοτήτων, συνδικαλιστών και αγωνιστών του αντιφασιστικού κινήματος, στον πολυχώρο Ρομάντσο.

«Ξεκινάμε αυτή τη χρονιά έχοντας στόχο να ολοκληρωθεί η δίκη της Χρυσής Αυγής με καταδίκη των Νεοναζί. Με μία απόφαση που θα διευκολύνει το κίνημα να προχωρήσει και να διαλύσει αυτή την εγκληματική οργάνωση» τόνισε στην εισήγησή του ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Το συλλαλητήριο που έχουμε στις 17 Μάρτη φέτος μας συνδέει με το κίνημα όλης της Ευρώπης. Σε πάνω από 10 χώρες είναι ξεκινημένες πρωτοβουλίες για την οργάνωση μεγάλων συλλαλητηρίων. Είναι η Γερμανία, η Αυστρία, η Γαλλία, η Αγγλία, η Καταλονία, η Πολωνία, η Τουρκία, η Κύπρος και πολλές άλλες. Έχει ξεκινήσει συζήτηση να γίνει στις ΗΠΑ διαδήλωση στις 17 Μάρτη. Στην Αυστραλία υπάρχει ήδη πρωτοβουλία. Η 17 Μάρτη είναι ένα παγκόσμιο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό συλλαλητήριο για το οποίο ξεκινάμε από τώρα τα βήματα της οργάνωσης.

Θέλουμε μέσα τα συνδικάτα, τις κοινότητες μεταναστών, τη νεολαία, τους καλλιτέχνες, όλα τα κόμματα της αριστεράς. Και αυτό είναι που βάζουμε στόχο. Αν πέρσι είχαμε 15-20 χιλιάδες στην αντίστοιχη μέρα, φέτος ο στόχος ο δικός μας είναι πολλαπλάσιος και μπορούμε να το πετύχουμε. Την προηγούμενη χρονιά κατέβηκαν πρόσφυγες από όλα τα καμπ. Στις 16 Σεπτεμβρίου κατέβηκαν κατά χιλιάδες μετανάστες από το Μπαγκλαντές, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν διότι ήταν εξοργισμένοι με το τι έγινε με τους Ροχίγκια στη Μιανμάρ. Οργανώσαμε επίσης τη μέρα για την Αφρική με διαμαρτυρία για τα σκλαβοπάζαρα στη Λιβύη. Δώσαμε μάχες στον Ασπρόπυργο στη Γκορutzά και τελευταία στο Ρέντη. Θέλουμε να συνδέσουμε όλα αυτά τα ρυάκια της αντίστασης για να δουλέψουν για τις 17 Μάρτη. Είναι το μεγάλο μας ραντεβού.

Συμμετοχή

Πάμε να το οργανώσουμε με υλικά σε όλες τις γλώσσες, πάρα πολύ νωρίς. Μέσα στα συνδικάτα, όπου αυτές τις μέρες, οι εργαζόμενοι μέσα στους χώρους συζητάνε, κάνουν συνελεύσεις και οργανώνονται για να απεργήσουν. Μέσα στα πανεπιστήμια, όπου μπορούν να κατέβουν πολλές χιλιάδες νέοι και νέες, το ίδιο και από τα σχολεία. Στη συναυλία αλληλεγγύης στις 20 Γενάρη θα γίνει η έναρξη της καμπάνιας για τις 17 Μάρτη. Οι καλλιτέχνες οι οποίοι θα συμμετέχουν είναι εκεί διότι είναι ενάντια στο φασισμό και θα στηρίξουν τις 17 Μάρτη. Όσοι περάσουν θα θέλαμε να δηλώσουν συμμετοχή στο που μπορούν να βοηθήσουν. Το συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη θα οργανωθεί με όλους μαζί όπως έγινε και την προηγούμενη χρονιά. Η επιτυχία της 17 Μάρτη θα στείλει μήνυμα παντού και στις άλλες χώρες της Ευρώπης. Το τι κάνει το αντιφασιστικό -αντιρατσιστικό κίνημα στην Ελλάδα βρίσκεται στο κέντρο της προσοχής όλου του πλανήτη».

Στην κατεύθυνση ενός μαζικού συλλαλητηρίου στις 17Μ, την Πέμπτη 11 Γενάρη πραγματοποιήθηκε κοινή σύσκεψη των αντιρατσιστικών κινήσεων για ένα κοινό συλλαλητήριο στην Ομόνοια και διαδήλωση σε Βουλή και Γραφεία ΕΕ, ενώ ορίστηκε νέα τους συνάντηση στις 22 Γενάρη.

Από τη σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ στις 9 Γενάρη

«**Ο** μοναδικός τρόπος να παλέψουμε είναι να είμαστε όλοι μαζί για να έχουμε δύναμη» τόνισε στη σύσκεψη της ΚΕΕΡΦΑ ο **Τζαβέντ Ασλάμ** πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας. «Εμείς εδώ και χρόνια είμαστε στα συλλαλητήρια και έτσι έχουμε αποτελέσματα. Δεν γίνεται να είμαστε 30 χρόνια στην Ελλάδα και να μην έχουμε δικαίωμα ψήφου. Ζητάμε να κλείσουν τα στρατόπεδα που έφτιαξε η δεξιά κυβέρνηση και συνεχίζονται. Από το 2005 δεν έχει ανοίξει διαδικασία για χαρτιά στους μετανάστες. Ζητάμε διαδικασία νομιμοποίησης για να μην υπάρχουν ουρές στις περιφέρειες. Έχουμε παράπονα από τον κ. Μουζάλα και την αριστερή κυβέρνηση. Οι άνθρωποι περιμένουν να πάρουν τα χαρτιά τους, δεν μπορούν να δουλέψουν, δεν μπορούν να ταξιδέψουν. Για όλα αυτά στις 17/3 θα είμαστε χιλιάδες και σας καλούμε να είμαστε όλοι μαζί στο δρόμο».

Ο **Τζο Βαλένθια** από την Κοινότητα Φιλιππινέζων – KASAPI είπε: «Αυτή η πρωτοβουλία είναι πάρα πολύ σημαντική, γιατί βρισκόμαστε σε περίοδο κλιμάκωσης του ρατσισμού στην Ευρώπη. Γι' αυτό η δίκη της Χρυσής Αυγής πρέπει να προχωρήσει και να βγει παράνομη. Πιστεύω ότι η πάλη και ο αγώνας ενάντια στο ρατσισμό άρχισε από τις οργανώσεις μεταναστών. Η Φιλιππινεζική Κοινότητα έχει μεγάλο αριθμό παιδιών δεύτερης γενιάς και χρειάζεται να τα πολιτικοποιήσουμε για να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις. Οι οργανώσεις μεταναστών πρέπει να έχουν στενή συνεργασία. Έτσι μπορούμε να νικήσουμε το ρατσισμό. Δεν μπορούμε να είμαστε παρατηρητές. Πρέπει να είμαστε μαζί στις 17 Μάρτη και είναι πάρα πολύ μεγάλη ανάγκη

να έχουμε μαζική παρουσία. Εμείς θα προσπαθήσουμε να κατεβάσουμε τις γυναίκες μετανάστριες δεύτερης γενιάς στις 17 Μάρτη».

«Θα συμμετέχουμε στις 17 Μαρτίου» είπε ο **Τάχερ Αλιζαντά** από την Αφγανική Κοινότητα. «Εμείς στις 21 Μαρτίου έχουμε Πρωτοχρονιά και στις 10/3 κάνουμε μια εκδήλωση που έχουμε καλέσει την ΚΕΕΡΦΑ να μιλήσει. Οι Αφγανοί μένουν αυτή τη στιγμή στο καμπ και κάποιοι μένουν σε διαμερίσματα. Στα καμπ, όποτε θέλουν να κατέβουν σε μία διαδήλωση τους λένε 'αν πάτε έξω δεν υπάρχει λεωφορείο να γυρίσετε' ή ότι 'κινδυνεύει η ζωή σας'. Τους απειλούν για να τους εμποδίσουν. Θα κάνουμε όμως προσπάθεια να τους κινητοποιήσουμε όπως κάναμε και πέρσι, έτσι και φέτος».

Πρόσφυγες

«Πέρσι στις 18 Μάρτη είχαν κατέβει εκατοντάδες πρόσφυγες από το καμπ στο Σχιστό», θύμισε ο **Ορφέας** πρόσφυγας από το Αφγανιστάν. «Πήγα αυτή τη βδομάδα στο καμπ και οι ίδιοι οι πρόσφυγες ρωτούσαν πότε θα κάνουμε διαδήλωση για να απαιτήσουμε τα δικαιώματά μας. Μου είπαν να πάμε με ντουντούκα μέσα στο στρατόπεδο και να τους καλέσουμε για τις 17 Μάρτη. Λένε πια ότι είναι κόλαση στο Σχιστό. Είπαν ότι αυτή τη φορά δεν θα έρθουν μόνο 4 πούλμαν, όπως πέρσι, αλλά θα έρθει όλο το στρατόπεδο. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να κάνουμε εξορμήσεις, να φτιάξουμε πανό, να μοιράσουμε προκηρύξεις στα φαρσί».

«Μπορεί να είναι στην κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζει το αντιρατσιστικό κίνημα όμως εμείς βλέπουμε πάλι τις παλιές

συνήθειες», τόνισε στη σύσκεψη η **Οξάνα** εκπρόσωπος του Σωματείου Ουκρανών στην Ελλάδα. «Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες περιμένουν κατά χιλιάδες στις ουρές προκειμένου να καταθέσουν άσυλο και τους αντιμετωπίζουν σαν τα σκυλιά, τα σκυρδε δε λειτουργούν σωστά και το ξέρουν. Εμείς παλέψαμε να απλοποιηθεί ο νόμος και τώρα έγινε χειρότερος. Δεν αντέχω άλλο να βλέπω τις ουρές στις περιφέρειες, έχουμε γυρίσει πλέον στα χειρότερα χρόνια και από δω και πέρα πρέπει να ζητήσουμε πρακτικά πράγματα».

Το παρών στη σύσκεψη έδωσε και η **Μαρία Κασκαρίκα** από την Πρωτοβουλία για να κλείσουν τα γραφεία των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Σε άλλες παρεμβάσεις, η **Παναγιώτα** από την ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων κάλεσε στη διαδήλωση για τα 5 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουγκμάν στις 14/1. Ο **Σπύρος** από την ΚΕΕΡΦΑ Πειραιά μίλησε για την ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης απέναντι στους μετανάστες. Ο **Μάνος** από το κεντρικό συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ πρότεινε συγκεκριμένα βήματα οργάνωσης για τις 17 Μάρτη. Η **Ντίνα Γκαρανέ** από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας μίλησε για τις πρωτοβουλίες των εκπαιδευτικών μέσα στα σχολεία. Ο **Λεωνίδας** από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας μίλησε για την εξέλιξη της δίκης της Χρυσής Αυγής. Ο **Μιχάλης** εργαζόμενος στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα πρότεινε να οργανωθούν μέρες δράσης για τις 17 Μάρτη στα νοσοκομεία, Η **Κατερίνα** από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας μίλησε για τις πρόσφατες ρατσιστικές επιθέσεις στο Ρέντη.

Κατερίνα Θωίδου

Συνεχίζουν οι μάρτυρες Πολιτικής Αγωγής

Μ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η Μαρία Κανελλοπούλου, πρώην βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ, πρώην δημοτική σύμβουλος Αθηνών και κάτοικος του Αγίου Παντελεήμονα, κατέθεσε κατά την 214η δικάσιμο (12/1). «Είμαι μόνιμη κάτοικος του Αγίου Παντελεήμονα από το 2001. Παρακολούθησα τι συνέβαινε στη γειτονιά μου από το 2008 και μετά που ζήσαμε σκηνές απείρου κάλλους [...] Το πώς μετατράπηκε ο Άγιος Παντελεήμονας σε άβατο και λημέρι της ΧΑ θεωρήθηκε πολύ πετυχημένο πείραμα και θέλανε να το κάνουν εξαγωγή στην Πλατεία Αττικής, στο Πέραμα», ξεκίνησε.

Αναφέρθηκε στο πογκρόμ του 2011: «Μετά τη δολοφονία του Καντάρη για 4 μέρες στην περιοχή μας είχαμε ένα απίστευτο πογκρόμ μεταναστών και αδύναμων ανθρώπων από ομοιόμορφα ντυμένα άτομα με παντελόνια παραλλαγής και μαύρες μπλούζες, διακριτικά ή μαϊνάνδρο. [...] Είχαν κλείσει δρόμους, έβλεπες ανθρώπους να τρέχουν σαν τρομαγμένα πουλιά και άλλους να τους κυνηγούν με ρόπαλα και πέτρες. [...] Πήγαιναν οπλισμένοι, τους έκλειναν από παντού και τους χτυπούσαν.

Χτυπάνε μαζί και φεύγουν όλοι μαζί σαν ένα αόρατο χέρι να διευθύνει αυτή την τρομοκρατική ορχήστρα».

Στο αν τα τάγματα εφόδου ανταποκρίνονταν με οποιοδήποτε τρό-

Αντιφασιστική διαδήλωση και συναυλία στον Αγ. Παντελεήμονα

πο στις ανάγκες της γειτονιάς η μάρτυρας απάντησε κατηγορηματικά όχι: «Η χήρα και οι συγγενείς του Καντάρη έστειλαν μήνυμα στο Δημοτικό Συμβούλιο που διαβάστηκε δημόσια. Ήταν ένα μνημείο πολιτισμού. Και στην επέτειο της δολοφονίας του, η χήρα είπε ότι οι μετανάστες ψάχνουν μια καλύτερη ζωή και δεν μπορεί επειδή ένας το έκανε αυτό να το χρεωθούν όλοι.

[...] Οι 'αγανακτισμένοι κάτοικοι' ήταν μια μικρή μόνο ομάδα που τους χειραγωγούσε η ΧΑ, τους οργάνωνε σε μια κατεύθυνση διαρκούς διαμαρτυρίας κατά μεταναστών κυρίως αλλά και ενάντια σε όσους άρθρωναν έναν λόγο πιο αλληλέγγυο και δημοκρατικό. Συμπορεύθηκαν με τη ΧΑ αλλά όσο περνούσε ο καιρός μίκραινε. Δεν

είναι αλήθεια ότι όλος ο κόσμος του θου διαμερίσματος ήταν έτσι, εγώ από αυτόν τον κόσμο εξελήγην. Υπήρχαν δημοκρατικοί άνθρωποι αλλά φοβόντουσαν. Μου κατήγγειλαν κάτι σχετικό, και όταν ρωτούσα αν μπορούν να το καταθέσουν αυτό, απαντούσαν 'Όχι! Όχι κυρία Κανελλοπούλου, έχω παιδιά!' Φοβόντουσαν, ειδικά οι μετανάστες, και δε γίνονταν μηνύσεις. [...] Το ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα ήταν αμαρτωλό, πλημμελέστατη η λειτουργία του. [...] [Οι κάτοικοι και τα θύματα μίλησαν] μόνο όταν σιγά σιγά αντιλήφθηκαν ότι υπάρχουν κάποιοι που τους συμπαραστέκονται». Έδωσε και την εικόνα των αντιστάσεων της γειτονιάς, όπως οι αντιρατσιστικές εκδηλώσεις στις οποίες συμμετείχε και η

ίδια, η αντιναζιστική συναυλία που προσπάθησε να σπάσει το άβατο το 2012 κ.α.

Αναφέρθηκε στο ναζιστικό χαιρετισμό του Μιχαολιάκου, λέγοντας: «Στην πρώτη συνάντηση του καινούριου Δημοτικού Συμβουλίου της Αθήνας, τον Ιανουάριο του 2011, ο Μιχαολιάκος χαιρέτισε ναζιστικά και έγινε τεράστια αναταραχή. Το είδα, καθόμουν δίπλα από τον κ. Κωνσταντίνου. Δε ζήτησε ποτέ συγγνώμη. Και σε ομιλία το έχει πει, ότι το χέρι σηκώνεται ναζιστικά αλλά τουλάχιστον είναι καθαρό. Πάντα στο δημοτικό συμβούλιο συνοδευόταν από σωματοφύλακες που οπλοφορούσαν», ενώ είπε ότι ακόμη και στη Βουλή οι χρυσαυγίτες ήταν «ένας μικρός στρατός».

Λ. ΚΑΝΕΛΗ

Κατέθεσε κατά την 213η δικάσιμο (12/1) η βουλευτής του ΚΚΕ και δημοσιογράφος, Λιάνα Κανέλλη. Για την επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα τόνισε: «Σκοπός της ΧΑ ήταν να μη συνεχιστούν οι αγώνες. Να μην υπάρχουν συμβάσεις, να σπάσει η συλλογικότητα, να φοβάται όποιος θέλει να μπει σε σωματείο. Εξυπηρετεί τα αφεντικά αυτή η στρατηγική. Από τότε που μπήκε η ΧΑ στη Βουλή, οι κεφαλαιούχοι της Ζώνης και οι εφοπλιστές δεν είχαν καλύτερο εκπρόσωπο. 115 ερωτήσεις έχουν κάνει υπέρ τους, μέχρι και ενάντια στη φορολόγησή τους.

Η επίθεση είναι οργανωμένη δράση γιατί για να ξέρεις πότε βγαίνουν αφισκοκλήσεις έχεις μέσα στην περιοχή και ρουφιάνους-βαρδιούχους. Είναι αποφασισμένη από την ηγεσία γιατί προφανώς ήξεραν ότι την επόμενη θα έπαιρνε πολιτικές διαστάσεις. Και για να το πω ωμά η ηγεσία έδωσε τουλάχιστον εύσημα. Με τη βία θεωρούν ότι κερδίζουν μονάδες: όχι μόνο κερδίζοντας ψήφους αλλά και εκφοβίζοντας ψήφους. Θέλουν να σπάσουν τη συλλογικότητα, να διαιρέσουν τους ανθρώπους σε ατομικά φοβισμένα όντα. Κρατάνε τη συλλογικότητα μόνο για τη δράση των ταγμάτων εφόδου».

Για τους τσαμπουκάδες των χρυσαυγιτών βουλευτών μέσα στο κοινοβούλιο, είπε: «Και αυτές είναι οργανωμένες δράσεις, όποιος είναι μέσα στο κοινοβούλιο το βλέπει. Έχουν αποφασίσει: τώρα θα κάνουμε επείσοδο στο τάδε θέμα, τώρα θα βρίσουμε την κόρη του δέη. Τις κάνουν για να στείλουν μήνυμα προς τα έξω: εμείς τα κάνουμε ανοιχτά, κι εσείς θα τα κάνετε έξω στη νύχτα. Η ΧΑ ακόμη και όταν μιλάει μέσα στη Βουλή επιβεβαιώνει τα στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης και όχι του κόμματος». Σαν παράδειγμα αυτής της επιβεβαίωσης έδωσε τη δήλωση Ζαρούλια περί «υπανθρώπων».

Για την επίθεση στους Αιγύπτιους ψαράδες τόνισε ότι ήταν επίθεση σε πολλές κοινωνικές και πολιτικές ταυτότητες: «Οι Αιγύπτιοι είναι οι πιο οργανωμένοι στο χώρο της αλιείας. Έχουν υποστεί διωγμούς και στη Μηχανιώνα της Θεσσαλονίκης. Επειδή είναι οργανωμένοι είναι διπλά επικίνδυνοι για τη ΧΑ. Επιπλέον είναι πολλά χρόνια ενσωματωμένοι στην κοινωνία, πιθανότατα και αντιφασίστες. Και μετανάστες λοιπόν, και οργανωμένοι συνδικαλιστικά και εργατική

τάξη. Οι χρυσαυγίτες ήθελαν να τους ξεριζώσουν από την ελληνική καρδιά.

Χτύπησαν οργανωμένοι, ήταν μια νύχτα κρυστάλλων. Είχαν υπολογίσει και το αυτόφωρο και όλα. Στους λιγότερο οργανωμένους μετανάστες αυτή η επίθεση προκαλεί ακόμα πιο πολύ τρόμο. Αλλά στόχευαν και στη γειτονιά: θα πέσει φωτιά αν έχουμε γείτονες μετανάστες. Μη νοικιάζεις σπίτια σε μετανάστες».

Μεταξύ άλλων μίλησε και για την επίθεση του Κασιδιάρη στην ίδια, που κάθε άλλο παρά παρέκκλιση ήταν: εκτός από το γεγονός ότι ο Κασιδιάρης ήταν «ο εκλεκτός, το πουλέν», ο Μιχαολιάκος επικρότησε δημόσια την κίνηση λίγες μέρες αργότερα, λέγοντας ότι τους εξασφάλισε δημοσκοπικές μονάδες.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Γενάρης: 17/1, 23/1, 25/1 και 31/1 στον Κορυδαλλό. 22/1 και 26/1 στο Εφετείο.
Φλεβάρης: 1/2, 6/2, 7/2, 13/2, 15/2, 23/2 και 27/2 στον Κορυδαλλό. 2/2, 8/2, 21/2 και 22/2 στο Εφετείο.

Χ. ΚΑΤΣΩΤΗΣ

Ο Χρήστος Κατσώτης, βουλευτής ΚΚΕ, ξεκίνησε την κατάθεσή του κατά την 213η δικάσιμο (11/1) και θα ολοκληρώσει την Τετάρτη 17/1. Ως στέλεχος του ΚΚΕ και μέλος της διοίκησης της ΓΣΕΕ γνώριζε τους συνδικαλιστές που δέχτηκαν την επίθεση και κλήθηκε να τους επισκεφθεί στο νοσοκομείο: «Το βράδυ που έγινε η ενέδρα θανάτου στο ΠΑΜΕ, τα θύματα πήγαν στο Θριάσιο με ανοιγμένα κεφάλια (Πουλικόγιαννης, Ζύμαρης, Διαμαντάκης και άλλοι) σε κατάσταση σοβαρή. [Η επίθεση είχε] σκοπό ακόμη και το θάνατο. Είχε προαναγγελθεί ένα μήνα πριν, με την επίσκεψη Λαγού, Παναγιώταρου και Μίχου στο Πέραμα. Όπου υπήρχε εργατική αντίσταση η ΧΑ έκανε δράσεις».

Ρωτηθείς από την πρόεδρο «γιατί να στραφεί κατά του εργατικού κινήματος η ΧΑ;», απάντησε: «Είχε ταυτόχρονα στήσει γραφεία ευρέσεως εργασίας. Επιχειρούσε να αντικαταστήσει αλλοδαπούς εργαζόμενους με Έλληνες με ακόμη πιο χαμηλά μεροκάματα. Είχε λάβει καταγγελίες και η ΓΣΕΕ. Προσπαθούσε να χτίσει τη δύναμή της πάνω στο ότι 'παλεύουμε μόνο για Έλληνες'. Προσέγγιζε κόσμο που ήταν στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Ταυτόχρονα προσπαθούσε να προσελκύσει και εργοδότες. Στην πράξη, στο κοινοβούλιο, η ΧΑ έχει ψηφίσει μείωση του βασικού μισθού. Είναι κοντά στην εργοδοσία, εχθρεύεται τα εργατικά δικαιώματα, επιδιώκει το φόβο για να είναι οι εργάτες υποταγμένοι. Στη Ζώνη υπήρχαν πάρα πολλές μηνύσεις και αγωγές των εργοδοτών στο Σωματείο Μετάλλου γιατί έμπαινε εμπόδιο στη μείωση των μισθών, την κατάργηση των ΣΣΕ κλπ. Σκόπευαν να εμποδίσουν το σωματείο να κάνει συλλεξιές, να παίρνει αποφάσεις και να συσπειρώνει τους εργάτες».

Σχετικά με το αν θεωρεί την επίθεση στο ΠΑΜΕ απόφαση των αντίστοιχων τοπικών ή κεντρική: «Τίποτα δε θα έκαναν ο Πανταζής και η Νίκη αν δεν έπαιρναν εντολή από την ηγεσία. Ο Λαγός είναι μέλος του πολιτικού συμβουλίου, ο οποίος φαίνεται από τα sms [να διευθύνει την επίθεση]. Αν ήταν μόνο απόφαση του Λαγού όμως, ο Μιχαολιάκος θα μπορούσε να αποστασιοποιηθεί, για παράδειγμα καταδικάζοντάς τη, πράγμα που δεν έκανε».

Για την κοινοβουλευτική παρουσία της ναζιστικής οργάνωσης είπε: «Στο κοινοβούλιο έχουν πει τους μετανάστες σκουλήκια και υπανθρώπους, ξένο σώμα. Έχουν ανακαλεστεί μάλιστα στην τάξη από το προεδρείο».

Αθήνα, 12/1

Αθήνα, 12/1

Χανιά, 15/1

Ξάνθη, 15/1

Αθήνα, 15/1

“Θα μείνει στα χαρτιά”

Πρωτοβάθμια σωματεία όπως το δικό μας ανέλαβαν το βάρος να αναπληρώσουν την αδράνεια των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων και να οργανώσουν την αντίσταση από τα κάτω.

Το πολυνομοσχέδιο μας αφορά ιδιαίτερα καθώς διευκολύνει τις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης δημόσιας περιουσίας όπως είναι και οι δημόσιες συγκοινωνίες. Αφορά και όλο τον κόσμο όμως, καθώς το γεγονός ότι οι οργανισμοί που πάνε για ξεπούλημα θα πρέπει να έχουν ισοσκελισμένους ισολογισμούς, σημαίνει την κατάργηση των κοινωνικών αγαθών. Τα αγαθά αυτά θα είναι διαθέσιμα μόνο σε αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να τα πληρώσουν. Δεν θα υπάρξει δυνατότητα προστασίας των ασθενέστερων τάξεων.

Όσο αφορά τον αντιπεργιακό νόμο πιστεύω ότι δεν θα μας σταματήσει. Δεν θα τους αφήσουμε να μας τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί. Όσα εμπόδια και να μας βάλουν θα κάνουν μια τρύπα στο νερό. Η αντιπεργιακή ρύθμιση θα μείνει στα χαρτιά. Αυτές τις μέρες άλλωστε συμπληρώνονται 5 χρόνια από τη μεγάλη απεργία του Μετρό το Γενάρη του 2013, που παρότι μας επιστράτευσαν δεν έκαψαν την αγωνιστικότητά μας. Η διοίκηση μάλιστα διάλεξε αυτές τις μέρες που περνάνε την αντιπεργιακή ρύθμιση για να επιτεθεί εκ νέου στη ΣΣΕ μας. Πρέπει να πάμε όπως τότε. Με απεργία διαρκείας.

Νίκος Σμπαρούνης,
εργαζόμενος Μετρό, μέλος ΣΕΛΜΑ

Ο νόμος που ζητάει το 50% συν 1 ακυρώνει ουσιαστικά τα σωματεία. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να συμμετέχουμε στην απεργία. Ελπίζουμε ότι τα πρωτοβάθμια σωματεία και η ΑΔΕΔΥ θα προχωρήσουν σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Δεν θα τους περάσει. Μπορεί ο συγκεκριμένος νόμος να στοχεύει στην εξουδετέρωση των σωματείων αλλά πολλές φορές το πράγμα λειτουργεί αντίστροφα. Μπορούμε να βρούμε τρόπους να ξεπεράσουμε τα εμπόδια που θέλουν να μας βάλουν και να δυναμώσουμε ακόμα περισσότερο τα σωματεία μας. Σε αυτό το δρόμο θα κινηθούμε.

Βασίλης Μπακάλης
εργαζόμενος ΒΧΜ

Ο αντιπεργιακός νόμος επιχειρεί να χτυπήσει τα σωματεία που έχουν κάνει τους μεγάλους αγώνες όλα τα χρόνια των μνημονίων. Τα πρωτοβάθμια σωματεία είναι εκεί που ο κόσμος παίρνει πρωτοβουλίες, ανοίγει τις μάχες, πιέζει τις ανώτερες συνδικαλιστικές βαθμίδες. Αυτό το ξέρουν οι δανειστές, το ξέρει και η κυβέρνηση. Το πρόβλημα που θα έχει να αντιμετωπίσει άλλωστε η κυβέρνηση αυτή τη χρονιά θα είναι η αντίσταση που έρχεται από εκεί που χτυπά η καρδιά της εργατικής τάξης. Τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Το δικό μας σωματείο για παράδειγμα είχε πρωτοπόρο ρόλο όλα αυτά τα χρόνια. Ανοίξαμε πρωτοβουλίες με το Συντονιστικό Νοσοκομείων και το Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια, που ανάγκασαν την ΠΟΕΔΗΝ και την ΑΔΕΔΥ να κινηθούν. Από τις μάχες ενάντια στα μνημόνια των Σαμαροβενιζέλων τα προηγούμενα χρόνια, μέχρι σήμερα που κερδίσαμε την παράταση των συμβάσεων για τους συναδέλφους που εργάζονται μέσω προγραμμάτων του ΟΑΕΔ, ή τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, που ήμασταν από τα πρώτα σωματεία που κινήθηκαν. Αυτή τη δύναμη θέλουν να σταματήσουν. Δεν θα τους αφήσουμε. Χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση. Από την Τρίτη δεν θα λειτουργούμε με βάση το νέο πλαίσιο. Η δύναμη των σωματείων δεν είναι στους νόμους. Πολλές φορές μας έχουν βγάλει 'παράνομους και καταχρηστικούς'. Δεν μπόρεσαν να σταματήσουν τίποτα. Το μόνο που δείχνουν είναι την αδυναμία και το φόβο τους.

Κώστας Καταραχιάς,
πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων νοσ. Αγ.Σάββας

Έχουμε κατέβει στο δρόμο μαζί με τους εργαζόμενους που υπερασπίζονται το δικαίωμα στην απεργία. Άλλωστε είμαστε μελλοντικοί εργαζόμενοι κι εμείς και παλεύουμε για κοινό αγώνα φοιτητών κι εργατών. Εμείς διανύουμε την 6η βδομάδα κατάληψης αντιστεκόμενοι στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και το νόμο Γαβρόγλου. Η αντεγκπαιδευτική πολιτική δεν είναι σημερινή. Κρατάει χρόνια και αποσκοπεί στην κατάργηση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας. Με το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής θα γίνουν συγχωνεύσεις τμημάτων, αλλαγές στα προγράμματα σπουδών, πολλά παιδιά θα πάρουν τελείως άλλο πτυχίο από αυτό που επέλεξαν να σπουδάσουν, θα μειωθούν οι εισακτέοι δηλαδή πολλά παιδιά θα αποκλειστούν από την τριτοβάθμια εκπαίδευση κλπ. Προωθούν την ιδιωτικοποίηση καθώς λένε ότι πρέπει να βρούν τα ίδια τα πανεπιστήμια χρηματοδότες. Υπάρχει κίνδυνος εισαγωγής διδασκτρών στα προπτυχιακά. Ήδη με το νόμο Γαβρόγλου είναι σίγουρα τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά. Μας θέλουν ανειδίκευτους και αναλώσιμους αλλά εμείς δεν θα το αφήσουμε να περάσει.

Χρυσούλα Νεφέλη Κούρκουλου
φοιτήτρια Γραφιστικής ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας

Ο αντιπεργιακός νόμος είναι η πιο χυδαία μεταρρύθμιση. Ό,τι δεν μπόρεσαν να περάσουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις το φέρνει αυτή η κυβέρνηση που υποτίθεται είναι της αριστεράς. Είναι ένας νόμος που χαντακώνει τα πρωτοβάθμια σωματεία, εκεί που χτυπάει η καρδιά των εργαζόμενων. Θέλουν να κάψουν την αντίσταση μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που γεννιέται η εκμετάλλευση και η τρομοκρατία. Το σίγουρο είναι ότι οι κινητοποιήσεις θα πρέπει να έχουν συνέχεια. Οι δυνάμεις της αριστεράς μέσα στα σωματεία έχουν δυναμική και πιστεύω ότι θα παίξουν το ρόλο που πρέπει.

Γιώργος Ορταντζόγλου
δ.σ Συλλόγου Εργαζομένων
δήμου Φιλαδέλφειας - Χαλκηδόνος

Μπορεί η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ να μη στέκονται στο ύψος των περιστάσεων και να μην οργανώνουν τις αντιστάσεις, το κάνουν όμως τα πρωτοβάθμια σωματεία. Αυτό το βλέπουν κυβέρνηση και δανειστές και θέλουν να το σταματήσουν. Εμείς ας πούμε έχουμε 300 άτομα πανελλαδικά, είναι πολύ δύσκολο να μαζέψουμε 150 άτομα από όλη τη χώρα. Ακόμα κι αν λένε ότι θα εξαιρεθούν τα πανελλαδικά πρωτοβάθμια, δεν σημαίνει ότι δεν θα έρθει και η σειρά μας. Κι αυτό που λένε ότι έτσι τονώνουν τη δημοκρατία στα σωματεία, είναι παραμύθια. Γιατί, μέχρι τώρα τι ήταν οι κινητοποιήσεις; Αντιδημοκρατικές; Με δημοκρατικές διαδικασίες έβγαιναν.

Λουκάς Θεοτοκάτος Σωματείο
Εργαζομένων στην Υπηρεσία Ασύλου

Δύο μέρες απεργίας που συγκλόνισαν

Σε όλες τις πόλεις

Πανελλαδική ήταν η οργή ενάντια στο Πολυνομοσχέδιο.

“Χιλιάδες διαδήλωσαν την Παρασκευή στη **Θεσσαλονίκη**” δήλωσε στην Ε.Α ο **Γιάννης Κούτρας**. “Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια συγκεντρώθηκε στην Αγ.Σοφία και με πορεία έφτασε στο Αγ.Βενιζέλου που ήταν τα περισσότερα από τα σωματεία που καλούσαν στην απεργιακή κινητοποίηση. Ακολούθησε πορεία στο Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης. Τη Δευτέρα το πρωί πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο Αγ.Βενιζέλου όπου βρέθηκαν οι ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, διδασκαλικοί συλλογοί, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο συντονισμός συλλογικοτήτων κι άλλες οργανώσεις κι έγινε πορεία μέχρι το υπουργείο όπου συναντηθήκαμε με τους διαδηλωτές του ΠΑΜΕ. Νέα κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε το απόγευμα”.

Στα **Γάννενα** “εκατοντάδες απεργοί, φοιτητές, συνταξιούχοι συμμετείχαν στην απεργιακή διαδήλωση που ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο την Παρασκευή 12 Γενάρη” μας λέει η Λουίζα Γκίκα. “Στην κεφαλή της πορείας ήταν το πανό του ΕΚΙ που προκήρυξε 24ωρη απεργία, και ακολουθούσαν σωματεία και κινήσεις που συσπειρώνονται γύρω από το ΠΑΜΕ. Ακολούθησε το πανό των διοικητικών του πανεπιστημίου, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΣΕΚ και άλλων οργανώσεων της αριστεράς, καθώς και το Σωματείο Βάσης Διανομέων. Η μαζικότητα της πορείας ξεπέρασε τους 800 διαδηλωτές”.

Στην **Πάτρα** “πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση την Παρασκευή στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση με κάλεσμα του ΠΑΜΕ και ομοσπονδιών” μας μεταφέρει ο **Νεκτάριος Χάινταρ**. “Η Δευτέρα ξεκίνησε με κινητοποίηση της ΕΛΜΕ και της ΔΟΕ στην διεύθυνση δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η κινητοποίηση ήταν δυναμική και με παλμό ενώ τα συνθήματα δεν σταμάτησαν σε όλη τη διάρκεια της συγκέντρωσης. Η μέρα ολοκληρώθηκε με ένα μεγάλο συλλαλητήριο που ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο. Συμμετείχαν οι εκπαιδευτικοί, το συνδικατο οικοδομών, το συνδικατο μεταλλού, το κλαδικό συνδικατο εργαζομένων στους ΟΤΑ, Φοιτητικοί Σύλλογοι, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, η ΛΑΕ και αναρχικοί, συνολικά πάνω από 500 εργαζόμενοι και φοιτητές”.

“Απεργιακή πορεία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 12/1 και στα Χανιά ξεκινώντας από την πλατεία Δημοτικής Αγοράς” μεταφέρει ο **Ειρηναίος Μαρράκης**. “Στην πορεία συμμετείχαν από κοινού το ΠΑΜΕ, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και η ΕΛΜΕ Χανίων με κοινό πανό, αντιπροσωπεία από το ΕΠΑΛ και το Γυμνασιο Κανδάνου όπου διεκδικούν να παραμείνουν όλα τα σχολεία ανοιχτά, η Πρωτοβουλία Αντίστασης, η Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών καταγγέλοντας την υποβάθμιση της Υγείας και διεκδικώντας προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, οι Σύλλογοι Φοιτητών Αρχιτεκτονικής – ΗΜΜΥ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ομάδα αναρχικών. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις στα Χανιά συνεχίστηκαν με τον ίδιο παλμό και τη Δευτέρα 15 Γενάρη”.

“Με τη συμμετοχή εκατοντάδων διαδηλωτών πραγματοποιήθηκαν οι απεργιακές κινητοποιήσεις στο **Ηράκλειο Κρήτης**” υπογραμμίζει στην ανταπόκριση του ο **Αλέξανδρος Παπαϊωάννου**. “Αυτή η μάχη οργανώθηκε ενωτικά από τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς (ΣΕΚ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ), το ΠΑΜΕ και τα σωματεία. Την Παρασκευή στη συγκέντρωση συμμετείχαν το ΣΜΤ, ο Σύλλογος εργαζομένων στην Έρευνα, οι Ιδιωτικοί υπάλληλοι και οι σύλλογοι φοιτητών Βιολογικού και Ιατρικής. Τη Δευτέρα έγινε συγκέντρωση και διαδήλωση απ’ την Πλ.Ελευθερίας, με την πλειοψηφία να είναι εκπαιδευτικοί, που απαιτούσαν να μην εφαρμοστεί η αξιολόγηση αλλά και μαζικές προσλήψεις για να καλυφθούν οι ανάγκες”.

Στη **Λάρισα**, “στο πλαίσιο της απεργιακής απόφασης του Εργατικού Κέντρου έγινε την Παρασκευή συγκέντρωση και πορεία. Με τα πανό και τις σημαίες τους, συμμετείχαν τα μπλοκ του ΠΑΜΕ, εργατικών σωματείων, αγροτών, των Παρεμβάσεων και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της ΛΑΕ και του ΚΚΕ (μ-λ)”, μας είπε ο **Πέτρος Θεοδοσιάδης**.

Στο **Βόλο** την Δευτέρα το μεσημέρι, “πραγματοποιήθηκε κοινή πορεία από την ΑΔΕΔΥ, το ΠΑΜΕ και το ΣΕΚ. Μαζί με την ΕΛΜΕ και ΔΟΕ, διαδήλωσαν εργαζόμενοι από την ιδιωτική υγεία, τα νηπιαγωγεία, άνεργοι και συνταξιούχοι” μας λέει ο **Γιάννης Σουμπάσης**, ενώ αντίστοιχες κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν και στην **Ξάνθη**.

Απεργιακό ξεσηκωμό προκάλεσε η είσοδος του Πολυνομοσχεδίου στη Βουλή, την Παρασκευή 12 Γενάρη και η ψήφισή του τη Δευτέρα 15 Γενάρη.

Το πρωί της Παρασκευής οι δρόμοι πλημμύρισαν από απεργούς. Κανένας συρμός του Μετρό και του Τραμ δεν κινήθηκε, κανένα καράβι δεν έλυσε τους κάβους, εφημερίδες δεν υπήρχαν στα περίπτερα και χιλιάδες εργαζόμενοι του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα βγήκαν στους δρόμους. Μαζί με το **Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια** στην πλ.Κλαυθμώνος συγκεντρώθηκαν μια σειρά σωματεία, όπως αυτά των νοσοκομείων **Αγ.Σάββας** και **ΓΝΑ Γεννηματάς**, η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, οι **συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας**, οι **συμβασιούχοι του Υπουργείου Πολιτισμού**, οι εργαζόμενοι του **Μετρό**, εργαζόμενοι από την **Ιντρακόμ**, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες από την κατελιγμένη **ΣΓΠΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας** αλλά κι άλλων σχολών, το πανό της **Εργατικής Αλληλεγγύης**. Στη Σταδίου ενώθηκαν με δεκάδες σωματεία που ανέβαιναν από την Ομόνοια και την προσυγκέντρωση του **ΠΑΜΕ** και διαδήλωσαν μέχρι τη Βουλή. Αργότερα έφτασαν διαδηλωτές που είχαν συγκεντρωθεί στα Προπύλαια. Ήταν μια απεργία που έγινε και πέτυχε παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας να την εμποδίσουν.

Η επιτυχία της Παρασκευής έδωσε μεγαλύτερη ώθηση στις κινητοποιήσεις της Δευτέρας. Στη στάση εργασίας που είχε εξαγγείλει η **ΑΔΕΔΥ**, προστέθηκε η 24ωρη απεργία από την **ΟΛΜΕ** και τη **ΔΟΕ**, ενώ κανένα μέσο μαζικής μεταφοράς δεν κινήθηκε. Οι εργαζόμενοι των τραίνων, των λεωφορείων, του Μετρό

και του Τραμ έκαναν συντονισμένη απεργία για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια. Αντίστοιχα και μια σειρά από πρωτοβάθμια σωματεία είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα κάλεσαν ξανά σε στάσεις εργασίας και απεργία.

Χωρίς συγκοινωνία

Η απεργία των συγκοινωνιών δεν εμπόδισε τους διαδηλωτές να βρεθούν ξανά στο κέντρο της Αθήνας. Την απεργιακή διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε άνοιγε το πανό της ΑΔΕΔΥ με σύνθημα “Κάτω τα χέρια από την Απεργία”. Τα σωματεία της εκπαίδευσης έδωσαν τον τόνο. Μια σειρά ΕΛΜΕ έδωσαν μαζικό παρών όπως η **Γ’ ΕΛΜΕ** και η **ΕΛΜΕ Εύβοιας**, σύλλογοι της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης όπως ο **Α’ Σύλλογος Αθηνών**, οι δάσκαλοι από την **Καλλιθέα** και το **Μοσχάτο**, από τα **Άνω Λιόσια**, το **Ζεφύρι** και τη **Φυλή**, συνάδελφοί τους από τον **“Αριστοτέλη”** κι αρκετοί ακόμα από μια σειρά συλλόγους που διαδήλωσαν με τα πανό των ομοσπονδιών τους. Παρόντα ήταν τα σωματεία του Αγ.Σάββα και του ΓΝΑ Γεννηματάς, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, η **ΠΟΕΔΗΝ**, το **Σωματείο του Βυζαντινού Μουσείου**, το **Σωματείο Εργαζομένων στην Αεροπορική Βιομηχανία**, η **Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στην Κοινωνική Ασφάλιση**, ο **Πανελλήνιος Σύλλογος Έμμοσθων Υποθηκοφυλακίων**, η **ΠΟΕ ΟΤΑ**, το ενιαίο σωματείο **Vodafone Wind Victus** και η **Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων**. Η πορεία έφτασε μέχρι τη Βουλή, εκεί όπου πάλι, λίγες ώρες μετά, θα γινόταν το συλλαλητήριο που είχε καλεστεί για την ώρα που θα γινόταν η ψηφοφορία του Πολυνομοσχεδίου.

Το βράδυ, οι δρόμοι μπροστά από το κοινοβούλιο και γύρω από την πλατεία Συντάγματος γέμισαν διαδηλωτές ξανά. Δεκάδες σωματεία έδωσαν το παρών αλλά και όλο το φάσμα του κινήματος που βρίσκεται στα αριστερά της κυβέρνησης. Παρά τις προσπάθειες των ΜΑΤ να διαλύσουν τη συγκέντρωση με χημικά και κρότου λάμψης, οι διαδηλωτές παρέμειναν για ώρες μπροστά από το κτήριο της Βουλής φωνάζοντας συνθήματα όπως “Κάτω τα χέρια από την απεργία - κάτω τα χέρια από τα σωματεία”. Η μάχη για να αχρηστευτούν οι 1300 σελίδες του Πολυνομοσχεδίου μόλις είχε ξεκινήσει.

Οι μέρες που προηγήθηκαν ήταν μέρες εξορμήσεων και προετοιμασίας για τις κινητοποιήσεις της Παρασκευής. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή. “Κάναμε εξόρμηση στο νοσοκομείο Αγ.Όλγα την Τετάρτη 10/1. Μαζί με δυο συντρόφους που εργάζονται στο νοσοκομείο περιοδεύσαμε σε όλους τους ορόφους, μοιράσαμε την προκήρυξη του Συντονισμού και μιλήσαμε με δεκάδες εργαζόμενους”, μας λέει ο Άγγελος από τη Ν.Ιωνία. “Η οργή ήταν τεράστια για το πολυνομοσχέδιο και ειδικά για τον αντιαπεργιακό νόμο. Παρεμβαίνουμε χρόνια στο συγκεκριμένο χώρο αλλά είχαμε καιρό να δούμε τέτοια αγανάκτηση. Κατά τη διάρκεια της εξόρμησης ήρθαν και τα νέα ότι το σωματείο μόλις αποφάσισε στάση εργασίας για την Παρασκευή”. Ανάλογες εικόνες έλαβαν χώρα σε δεκάδες σημεία όλης της χώρας.

Σ.Μ.

Αθήνα, 12/1

Το επαναστατικό κόμμα της εργατικής τάξης

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΕΚΕ. Λίγες μέρες πριν την ίδρυσή του, ιδρύονταν κι η ΓΣΕΕ. Ποιους αγώνες έδινε το εργατικό κίνημα εκείνο το διάστημα; Τι γινόταν με τις απεργίες, τις εργατικές διεκδικήσεις;

Το Πρώτο Πανελλήνιο Εργατικό Συνέδριο της ΓΣΕΕ πραγματοποιήθηκε 21-28.10.1918. Από το πρώτο συνέδριο φάνηκαν τρεις τάσεις. Η ισχυρότερη ήταν σοσιαλιστική με συμμετοχή παλαιών στελεχών της Φεντερασιόν Θεσσαλονίκης, τους Θεσσαλούς συνδικαλιστές και πολλών επαγγελματιών Αθήνας-Πειραιά. Μετά το τέλος του συνεδρίου ιδρύθηκαν και έξι κλαδικές ομοσπονδίες εργαζομένων. Να σημειώσουμε μια εθνική ιδιομορφία του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος ήταν να έχει μια διπλή οργάνωση. Τη μια οριζόντια, με τα Εργατικά Κέντρα, όπου σε κάθε πόλη συγκεντρωνόντουσαν τα τοπικά σωματεία στα Εργατικά Κέντρα, και την άλλη κάθετη, με τις Ομοσπονδίες που αποτελούσαν ομοιοεπαγγελματική οργάνωση σε πανελλήνια έκταση.

Να υπενθυμίσουμε ότι εκείνη την εποχή στην κυβέρνηση ήταν το Κόμμα των Φιλελευθέρων με ηγέτη τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Η κυβέρνηση ήθελε να δείξει με αυτή της την ανοχή ότι ήταν ένα δημοκρατικό κράτος και μπορούσε έτσι να το αποδείξει παρουσιάζοντας και την συνδικαλιστική ελευθερία στην επερχόμενη Συνδιάσκεψη της Ειρήνης. Έτσι να διευκολύνει την πολιτική των ελληνικών διεκδικήσεων.

Εκείνη την εποχή οι εργαζόμενοι αγωνιζόντουσαν για το ωράριο εργασίας, τις ασφαλίσεις, την εξασφάλιση της δουλειάς και άλλες πολλές μικρότερες διεκδικήσεις.

Η Ελλάδα τότε είχε πληθυσμό 5,5 εκατομμυρίων κατοίκων. Οι καταγεγραμμένοι εργάτες ήταν 64.202. Όμως, να αναφέρουμε ότι δεν συμμετείχαν όλοι οι εργαζόμενοι στα σωματεία. Οι εργοδότες δεν ήθελαν οργανωμένους εργαζόμενους. Αλλά και πολλοί εργαζόμενοι εκείνη την εποχή ήταν στρατευμένοι και δεν λογαριάζονται. Μια άλλη επίσημη στατιστική του κράτους αναφέρει 72.248 εργαζόμενους.

Στο διάστημα του Μεσοπολέμου το εργατικό κίνημα είχε ανα-

Συνέντευξη με τον Δημήτρη Λιβεράτο, ιστορικό της εργατικής τάξης

πτυχθεί κι έδινε μάχες για τα ζητήματά του σε όλες τις πόλεις της χώρας. Μια ιδιομορφία ευνοϊκή για το Εργατικό Κίνημα ήταν ότι το Αγροτικό Κίνημα, που ήταν σημαντικό, ποτέ δεν αντιτάχθηκε στις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης. Πράγμα που θα επιθυμούσε η κάθε φορά εξουσία.

Το μεγάλο αγωνιστικό παράδειγμα της Θεσσαλονίκης όπου επί τρεις μέρες το 1936 είχε επιβληθεί η εργατική δύναμη. Δεν είχε την ανάλογη πολιτική υποστήριξη. Όμως η μεγαλύτερη και σπουδαιότερη περίοδος ήταν η ενεργή συμμετοχή στο Κίνημα της Εθνικής Αντίστασης 1941-1944. Με μεγαλειώδεις απεργίες παρά την τρομοκρατία των δυνάμεων της Κατοχής. Κατάφεραν να ακυρώσουν τον Νόμο για την υποχρεωτική επιστράτευση το 1943. Έτσι δεν αναγκάστηκαν έλληνες εργάτες να πάνε να δουλέψουν στην Γερμανία.

Η ιδρυτική γενιά του ΣΕΚΕ είναι σχεκά άγνωστη και παραμελημένη στη μνήμη της Αριστεράς. Ποιες ήταν οι οργανώσεις κι οι αγωνιστές που πρωτοστάτησαν σε αυτό το μεγάλο βήμα; Το κόμμα ιδρύθηκε ένα χρόνο μετά την Επανάσταση του Οκτώβρη στην Ρωσία και ταυτόχρονα με την Γερμανική Επανάσταση.

Η επίδραση της Ρωσικής Επανάστασης του Οκτώβρη 1917 ήταν μεγάλη. Πολλές ελπίδες γεν-

νήθηκαν εκείνη την εποχή ότι σύντομα η επανάσταση θα επεκταθεί σε πολλές χώρες. Όμως ακολούθησε η Γερμανική Επανάσταση η οποία συνετρίβη από την αντίδραση και οι ηγέτες Λούξεμπουργκ και Λήμπκνεχτ δολοφονήθηκαν από την αντίδραση.

Λίγες μέρες μετά το Α' Συνέδριο της ΓΣΕΕ και συγκεκριμένα 4-10 Νοεμβρίου συνήλθε το ιδρυτικό συνέδριο του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος. Συμμετείχαν περίπου 1.000 μέλη τα οποία αντιπροσώπευαν πολλές τοπικές σοσιαλιστικές οργανώσεις. Να αναφέρουμε ότι αυτό το κόμμα το 1924 στο Γ' Συνέδριο αποφάσισε να μετονομαστεί σε Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Επίσημο όργανο του κόμματος το 1918 ήταν ο Εργατικός Αγώνας με υπεύθυνο τον Δημοσθένη Λιγδόπουλο. Μετονομάστηκε σε Σοσιαλιστικός Αγών. Αργότερα όργανο του κόμματος έγινε ο Ριζοσπάστης που εξέδιδε ο Γιάννης Πετσόπουλος ο οποίος προσχώρησε στο κόμμα και παρέδωσε την εφημερίδα του. Στην πρώτη Κεντρική Επιτροπή συμμετείχαν οι Αρίστος Αρβανίτης, πρώτος Γραμματέας, Ν. Δημητράτος, Παναγής Δημητράτος, Μιχαήλ Σιδερης, Σ. Κοκκίνης και Δημοσθένης Λιγδόπουλος.

Πρώτα να αναφέρουμε την Φεντερασιόν της Θεσσαλονίκης. Αλλά υπήρχαν κι άλλοι πολλοί σοσιαλι-

στικοί όμιλοι σε πολλές πόλεις της χώρας. Στην Αθήνα υπήρχε το Σοσιαλιστικό Κέντρο Αθηνών, και Όμιλοι στον Πειραιά, το Βόλο, Κέρκυρα, Καβάλα, Λάρισα, Μυτιλήνη, Χαλκίδα, Πάτρα.

Το βιβλίο σας Το Ελληνικό Εργατικό Κίνημα 1918-1923 είχε κυκλοφορήσει πρώτη φορά το 1976 και θα επανεκδοθεί σύντομα. Τι σας είχε ωθήσει να καταπιστείτε με αυτό το ζήτημα;

Ο σημαντικός για την ελληνική ιστορία Κορδάτος είχε περιγράψει την πρώτη περίοδο των εργατικών αγώνων. Επρεπε να συνεχιστεί. Το σπουδαίο, όταν άρχισα, ήταν ότι ζούσαν ακόμη πολλοί από τους αγωνιστές του Μεσοπολέμου και της Κατοχής. Έτσι άρχισα την καταγραφή. Με πολλές δυσκολίες λόγω της καθημερινής τρομοκρατίας εκείνη την περίοδο. Πολλή δουλειά αλλά και ενδιαφέρουσα. Παρά τις δυσκολίες μπόρεσα να καταγράψω τους αγώνες της Εργατικής Τάξης στον Μεσοπόλεμο. Το πρώτο από τα τέσσερα βιβλία ήταν έτοιμο το 1964 αλλά μεσολάβησε η Δικτατορία και εξεδόθη το 1976. Συνέχισα, αργότερα με την μεταπολεμική ιστορία των εργατικών αγώνων με πρώτο την ιστορία της Πρωτομαγιάς στην Ελλάδα, τα 90 χρόνια της ΓΣΕΕ, την Κίνηση των 115 Σωματείων, Μεγάλες Ώρες της Εργατικής Τάξης στην Ελλάδα.

Εκδηλώσεις: «100 χρόνια από την ίδρυση του ΣΕΚΕ – Οι επαναστατικές ρίζες της Αριστεράς στην Ελλάδα»

ΙΛΙΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 14/2
Θέατρο Ελυζέ (Νυμφαίου 12) 7μμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 15/2
Πολυδύναμο Κέντρο
Αμπελοκήπων (Πανόρμου 59) 6μμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 15/2
συνεδριακό κέντρο Ν.Ιωνίας
(Πατριάρχου Ιωακείμ 4) 7μμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΠΕΜΠΤΗ 15/2 Cinemarian
(Γενναίου Κολοκοτρώνη 42), 6.30μμ

Διαβάστε επίσης

Βερολίνο 9 Νοέμβρη 1918. Η επανάσταση στη Γερμανία ξέσπασε ενώ στην Ελλάδα γινόταν το ιδρυτικό συνέδριο του ΣΕΚΕ (φωτό επάνω)

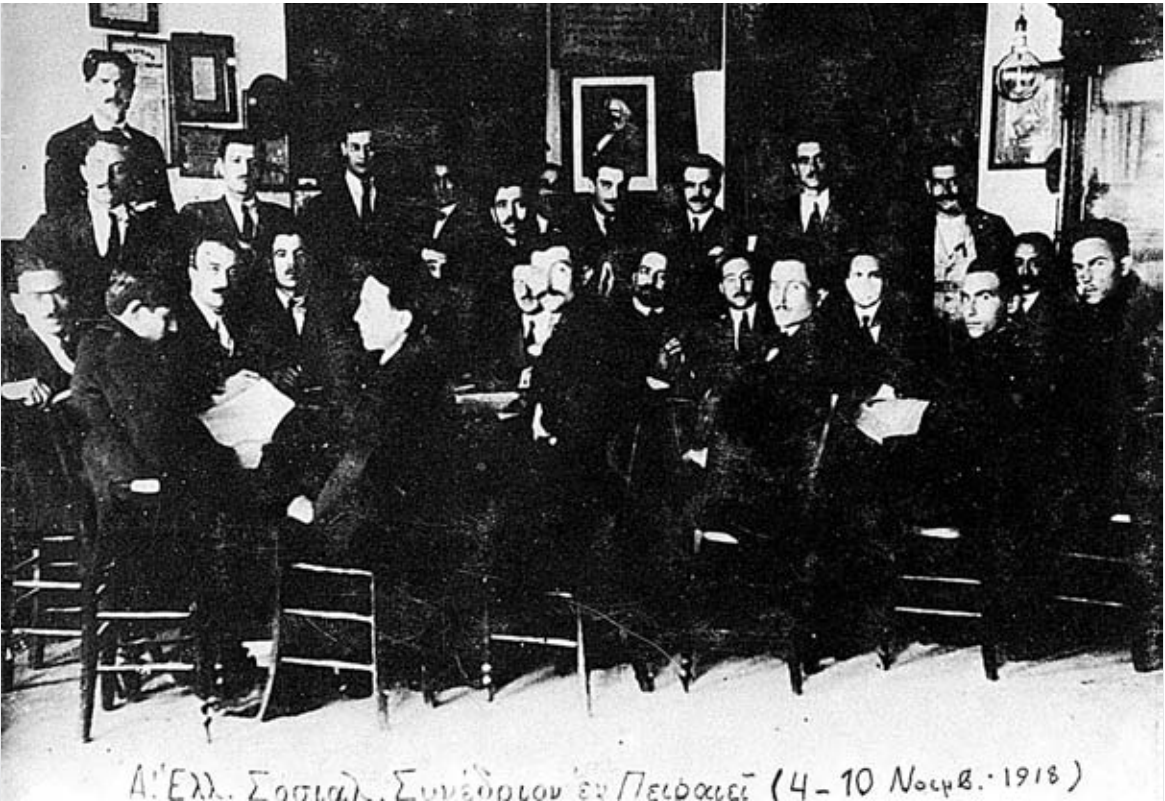
Το 2018 συμπληρώνονται 100 χρόνια από την ίδρυση του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδας (ΣΕΚΕ). Είναι μια επέτειος άμεσα δεμένη με τη μεγάλη συζήτηση που ανοίξε στην Αριστερά πέρσι, τη χρονιά των εκατό χρόνων από την Ρώσικη Επανάσταση. Η επανάσταση στην Ρωσία δεν ήταν ένα «εθνικό» γεγονός. Ήταν κομμάτι ενός διεθνούς επαναστατικού κύματος. Κι αυτό το κύμα είχε πολιτικές εκφράσεις.

Η διχάλα που είχε ανοίξει από τις αρχές του 20ου αιώνα ανάμεσα στους επαναστάτες και τους ρεφορμιστές, και έγινε ακόμα πιο μεγάλη στα χρόνια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, άρχισε να αποκρυσταλλώνεται και οργανωτικά. Μια ολόκληρη γενιά αγωνιστών/τριών έκανε την επιλογή να χτίσει κόμματα σαν των μπολσεβίκων. Κόμματα διεθνιστικά και επαναστατικά, που θα οδηγούσαν την εργατική τάξη στην νίκη κι όχι στους συμβιβασμούς με τους καπιταλιστές και τα κράτη τους. Σε κάποιες χώρες αυτή η τάση εκφράστηκε με τη διάπαση των παλιών σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων και τη δημιουργία νέων κομμουνιστικών κομμάτων. Σε άλλες, τα επαναστατικά κόμματα δημιουργήθηκαν από πρωτοβουλίες αγωνιστών και μικρών ομάδων.

Ρίζες

Αυτή ήταν η περίπτωση του ΣΕΚΕ στην Ελλάδα. Μέχρι τότε δεν υπήρχε σοσιαλιστικό κόμμα στην Ελλάδα. Το 1918 με τη ίδρυση του ΣΕΚΕ όχι μόνο ιδρύεται ένα κόμμα πανελλαδικής εμβέλειας, με ρίζες στο εργατικό κίνημα, αλλά και ένα κόμμα επαναστατικό. Το 1918 σηματοδοτεί την ίδρυση της επαναστατικής Αριστεράς στην Ελλάδα.

Το νέο κόμμα δεν προέκυψε εκ του μηδενός. Ο Δημήτρης Λιβεράτος αναφέρει στο βιβλίο του Το Ελληνικό Εργατικό Κίνημα 1918-1923 μια σειρά οργανώσεις, ομίλους και αγωνιστές που συνέβαλαν στη συγκρότησή του. Η Φεντερασιόν (Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία) ήταν η πιο μαζική. Ιδρύθηκε το 1909 από πρωτοβουλία Εβραίων εργατών σοσιαλιστών. Το 1917-18, όμως, η επιρροή της είχε απλωθεί, είχε κερδίσει Έλληνες και Τούρκους καπνεργάτες στις γραμμές της, μιας και είχε καθοδηγήσει τη με-

γάλη καπνεργατική απεργία στη Δράμα-Καβάλα το 1914 και είχε συμβάλει στη δημιουργία του Εργατικού Κέντρου της Θεσσαλονίκης.

Ο Δ. Λιβεράτος αναφέρει ως μέλη της πρώτης Κ.Ε. του ΣΕΚΕ τα αδέρφια Δημητράτους, τον Παναγή και τον Νίκο. Είχαν συκοπτηθεί από το 1915 τη Σοσιαλιστική Ένωση της Αθήνας που τα μέλη της, πουλούσαν την εφημερίδα τους έξω από τα εργοστάσια στην Αθήνα και τον Πειραιά. Αναφέρει τον Δ. Λιγδόπουλο που μαζί με άλλους φοιτητές είχαν ιδρύσει την Σοσιαλιστική Νεολαία της Αθήνας. Το 1916 ο Λιγδόπουλος και οι σύντροφοί του είχαν συρθεί στο δικαστήριο και τη φυλακή γιατί είχαν κυκλοφορήσει την μπροσούρα του αναρχικού θεωρητικού Π. Κροπότκιν με τίτλο Προς τους Νέους. Τρία χρόνια μετά, ο Λιγδόπουλος θα ήταν από τους πρωτεργάτες της σύνδεσης του ΣΕΚΕ με τη νέα Κομμουνιστική Διεθνή.

Αυτό που ένωσε αυτές τις διαφορετικές δυνάμεις ήταν η αντίθεση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτόν και η αναφορά στους αγώνες της εργατικής τάξης που έκαναν γιγάντια βήματα εκείνους ακριβώς τους μήνες. Τρεις βδομάδες πριν το ιδρυτικό συνέδριο του ΣΕΚΕ, ιδρύθηκε η ΓΣΕΕ, με την αποφασιστική επιρροή στο νεογέννητο κόμμα.

Το κόμμα ήταν από τη γέννησή του επαναστατικό. Ο Δ. Λιβεράτος έχει διασώσει στο βιβλίο του αποσπάσματα από την εισήγηση του γραμματέα του ΣΕΚΕ για το ζήτημα των εκλογών στο δεύτερο συνέδριο του κόμματος τον Απρίλη του 1920:

«Βεβαίως το κόμμα μας δεν παραδέχεται, μάλιστα είναι εντελώς αντίθετο, την ουτοπικήν ιδέαν της διά του κοινοβουλίου καταλήψεως της πολιτικής εξουσίας υπό των εργαζομένων τάξεων... Πι-

και άλλων αγωνιστών που θα ίδρυναν το ΣΕΚΕ. Εκείνες οι βδομάδες σηματοδεύτηκαν από δυο μεγάλα «διεθνή» γεγονότα.

Τέλη Οκτώβρη η Οθωμανική Αυτοκρατορία βγήκε ηττημένη από τον πόλεμο, με την υπογραφή της ταπεινωτικής Συμφωνίας του Μούδρου. Η κούρσα για το μοίρασμα της λείας της ξεκινούσε. Κι η κυβέρνηση του Βενιζέλου ήταν έτοιμη να ριχτεί σε αυτή: το καθεστώς της επιστράτευσης συνηχίζονταν με τον στρατό «ετοιμόπολεμο».

Εισερχόμενα εις το κοινοβούλιον όχι διότι πιστεύομεν ότι κερδίζοντες μερικά νομοθετήματα 'φιλεργατικά' από εκείνα που μας έχει συνηθίση η αστική τάξις, πραγματοποιούμε μερικά βήματα προς την απελευθέρωσιν των καταπιεζομένων τάξεων. Αλλά εισερχόμεθα εις τη Βουλήν διότι το βήμα της είναι εκτάκτως ευνοϊκόν διά την εξάσκησιν προπαγάνδας, διά τη διαφώτισιν των λαϊκών μαζών περί των αληθινών τους συμφερόντων, διά την ώθησιν της εργατικής τάξεως εις τον πολιτικόν αγώνα. Η θέσις μας μέσα εις την Βουλήν είναι θέσις κριτού του αστικού καθεστώτος... Ο ρόλος μας επομένως εκεί μέσα δεν είναι ρόλος δημιουργικός αλλά διαλυτικός και αρνητικός».

Επιρροή

Την πρώτη μέρα του ιδρυτικού συνεδρίου κατέφθασαν τα νέα της έκρηξης της Γερμανικής Επανάστασης. Το συνέδριο διέκοψε τις εργασίες του σε ένδειξη χαράς και αλληλεγγύης. Όλη η Ευρώπη έπαιρνε φωτιά και αυτό είχε αποφασιστική επιρροή στο νεογέννητο κόμμα.

Το κόμμα ήταν από τη γέννησή του επαναστατικό. Ο Δ. Λιβεράτος έχει διασώσει στο βιβλίο του αποσπάσματα από την εισήγηση του γραμματέα του ΣΕΚΕ για το ζήτημα των εκλογών στο δεύτερο συνέδριο του κόμματος τον Απρίλη του 1920:

«Βεβαίως το κόμμα μας δεν παραδέχεται, μάλιστα είναι εντελώς αντίθετο, την ουτοπικήν ιδέαν της διά του κοινοβουλίου καταλήψεως της πολιτικής εξουσίας υπό των εργαζομένων τάξεων... Πι-

Λεάνδρος Μπόλαρης

Ο ΠΣΥΠΕΡΤ πηγαίνει σε εκλογές για πρώτη φορά μετά το άνοιγμα της ΕΡΤ. Τι συνέβη όλο αυτό το διάστημα;

Ο ΠΣΥΠΕΡΤ περιλαμβάνει εργαζόμενους από όλους τους κλάδους της ΕΡΤ. Διοικητικοί, παραγωγοί λόγου, ραδιοφωνικοί παραγωγοί κλπ. Την εβδομάδα που μας πέρασε κάναμε την εκλογοαπολογιστική συνέλευση και τώρα 1 και 2 Φλεβάρη πάμε σε εκλογές.

Θα έπρεπε να έχουμε κάνει εκλογές πολύ καιρό πριν αλλά το κλίμα δεν βοηθούσε αφού μπήκαμε στη νέα ΕΡΤ με τον ιδρυτικό νόμο της ΝΕΡΙΤ. Ας μην ξεχνάμε ότι στην ΝΕΡΙΤ ο συνδικαλισμός ήταν αποκηρυγμένος. Φάγαμε дуόμιση χρόνια μέχρι να καταφέρουμε ο κόσμος να ξαναγραφτεί στα σωματεία. Χρειάστηκε να ενωθούν σωματεία για να φτάσουμε σε αυτές τις εκλογές. Ταυτόχρονα είχαμε να αντιμετωπίσουμε τις διασπαστικές προσπάθειες με την δημιουργία της εργοδοτικής Ένωσης Εργαζόμενων. Οπότε για να φτάσουμε σε αυτό το σημείο χρειάστηκε χρόνος και κόπος.

Ο ΠΣΥΠΕΡΤ είναι ένα από τα μεγαλύτερα σωματεία της ΠΟΣΠΕΡΤ. Είναι αυτές οι εκλογές που έχουν μείνει για να αναδείξουν τους αντιπρόσωπους στο συνέδριο της ΠΟΣΠΕΡΤ που είναι αναγκαίο. Η ΠΟΣΠΕΡΤ είναι Ομοσπονδία όλων των εργαζόμενων σε όλο τον κλάδο των ηλεκτρονικών ΜΜΕ (ραδιόφωνο και τηλεόραση) και με τις εξελίξεις που έχουμε στον κλάδο, με το ΜΕΓΑ να κλείνει, καταλαβαίνουμε την σημασία του να βγούμε δυνατοί από αυτές τις διαδικασίες.

Τι προσδοκούν οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ από τις διαδικασίες στον ΠΣΥΠΕΡΤ;

Οι εκλογές είναι κρίσιμες και λόγω των συνολικών πολιτικών εξελίξεων αλλά και λόγω των καταστάσεων που βλέπουμε στον κλάδο μας.

Οστούο είναι πολύ κρίσιμες και για τα αιτήματα των εργαζόμενων μέσα στην ΕΡΤ. Αιτήματα που θα έπρεπε να έχουν προχωρήσει τα τελευταία дуόμιση χρόνια όμως δεν δικαιώθηκαν ποτέ. Υπάρχουν μισθολογικά αιτήματα όπως είναι η διεκδίκηση μισθών και ενσήμων για τη διετία του μαύρου. Υπάρχουν συνάδελφοι που θέλουν να βγουν στη σύνταξη και δεν μπορούν καθώς αναγκάζονται να εξαγοράσουν τα ένσημα των δυο ετών του μαύρου. Δηλαδή όχι μόνο έχασαν τη δουλειά τους αλλά χρειάζεται να πληρώσουν και από την τσέπη τους γι' αυτά τα δυο χρόνια. Επίσης διεκδικούμε τις υπερωρίες που χάσαμε πριν το μαύρο. Μιλάμε για χιλιάδες ευρώ που μας χρώ-

ΠΣΥΠΕΡΤ

«Για τα δικαιώματα των εργαζομένων ενάντια στο μαύρο και τον φασισμό»

σταγαν το εξάμηνο πριν από το μαύρο και δεν τα πήραμε ποτέ.

Μεγάλα ζητήματα είναι αυτά του Γενικού Κανονισμού Λειτουργίας, του Οργανογράμματος της ΕΡΤ και της νέας ΣΣΕ. Για όλα αυτά είναι σε εξέλιξη η διαπραγμάτευση της ΠΟΣΠΕΡΤ με την διοίκηση.

Είδαμε την τεράστια συμπαράσταση των εργαζόμενων στην ΕΡΤ προς τους συναδέλφους τους στο ΜΕΓΑ, που αναγνωρίστηκε και από τους ίδιους τους εργαζόμενους στο ΜΕΓΑ. Πως είδε ο κόσμος της ΕΡΤ τις εξελίξεις στο ΜΕΓΑ;

Όλοι οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουμε σοκαριστεί με αυτό που συμβαίνει στο ΜΕΓΑ. Όλοι

Σε εκλογές προχωράει την 1η και 2η Φλεβάρη ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων και Προσωπικού της ΕΡΤ (ΠΣΥΠΕΡΤ). Η Ειρήνη Φωτέλλη μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη.

θέλουμε να συνεχίσει να υπάρχει και ο κόσμος να μη χάσει τη δουλειά του. Μας θυμίζει σε όλους αυτά που περάσαμε και εμείς με το μαύρο. Η διαφορά είναι ότι τότε ήταν ένας ακαριαίος θάνατος που εφηύρε η κυβέρνηση Σαμαρά, ενώ για τους εργαζόμενους στο ΜΕΓΑ είναι ένας αργός θάνατος αφού δυο χρόνια είναι απλήρωτοι. Δυο χρόνια «βάζουν πλάτη» και ξαφνικά έρχεται ο μεγαλομέτοχος και τους λέει πως τα 50 εκατομμύρια ευρώ που υπάρχουν στην τράπεζα, λεφτά που μαζεύτηκαν από τις διαφημίσεις, δεν είναι για τους εργαζόμενους. Μας εξοργίζει ο τρόπος με τον οποίο αθώνονται οι μετόχοι του ΜΕΓΑ.

Από τη μεριά μας προτρέπουμε τους εργαζόμενους στο ΜΕΓΑ να βγούνε σε αγώνες και κινητοποιήσεις. Χρειάζεται άμεσα να βγούνε μπροστά και εμείς θα τους υποστηρίξουμε. Υπάρχει κόσμος μέσα στο ΜΕΓΑ που το παλεύει για να κερδίσει τη δουλειά του και τη λειτουργία του καναλιού. Δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος να απαντήσουν στο μαύρο. Δεν ξεχνάμε το παράδειγμα της ΕΡΤ. Με επιμονή στον αγώνα μπορούν να διεκδικήσουν τη δουλειά και τη ζωή τους.

Το ΕΡΤopen υπήρξε το εργαθείο του αγώνα σας κατά τη διάρκεια του μαύρου. Ποια νομίζεις πως πρέπει να είναι λειτουργία του την επόμενη περίοδο;

Το ΕΡΤopen είναι ένα κινηματικό ραδιόφωνο. Γεννήθηκε μέσα στη μεγάλη μάχη ενάντια στο μαύρο και αποτέλεσε παράδειγμα λειτουργίας και ενημέρωσης στα χέρια των εργαζόμενων. Ακόμα και τώρα όσο υπάρχουν φω-

νές μέσα στο κίνημα που θα επιλέγουν με σθένος να βγαίνουν στο ΕΡΤopen ο ραδιοσταθμός θα συνεχίζει να κρατάει τον κινηματικό του χαρακτήρα. Όσο αυτές οι φωνές απομακρύνονται από το ΕΡΤopen, τότε δίνουν χώρο σε αυτούς που προσπαθούν να εκτρέψουν τη φωνή του προς άλλες κατευθύνσεις.

Προσωπικά θα ήθελα το ΕΡΤopen να μην είναι το ραδιόφωνο της ΠΟΣΠΕΡΤ αλλά να είναι το ραδιόφωνο των σωματείων. Θα ήθελα τα ίδια τα σωματεία να βγουν και να το στηρίξουν με όποιο τρόπο μπορούν, οικονομικά, τεχνικά, αλλά και με τις φωνές τους, ώστε η φωνή των εργαζόμενων, που αυτή τη στιγμή είναι πνιγμένη από παντού, να έχει βήμα.

Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, όσοι αγωνιστήκαμε την περίοδο του μαύρου, βλέπουμε το ΕΡΤopen σαν ένα ιερό εργαλείο γιατί ήταν το κύριο όπλο στον αγώνα μας. Όλοι εμείς θέλουμε να διαφυλαχτεί το ΕΡΤopen και μακάρι να μεγαλώσει κίόλας με προστασία της συχνότητας του από την ΕΡΤ, από τη στιγμή μάλιστα που είναι μια δημόσια συχνότητα, αλλά και με τη στήριξη όλων των σωματείων της ΠΟΣΠΕΡΤ ώστε να παραμείνει το ραδιόφωνο που δίνει φωνή και βήμα στα κινήματα.

Δώσατε μάχη οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ για να σταματήσει η προβολή της Χρυσής Αυγής από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Πράγματι, το προηγούμενο διάστημα καταφέραμε να μπλοκάρουμε την προβολή ομιλιών μίσους του Μιχαολιάκου κι άλλων ναζιστών. Δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Χρειάστηκε με πολύ επιμονή να κερδίσουμε ότι η ΠΟΣΠΕΡΤ θα το επιβάλει κηρύσσοντας στάσεις εργασίας κάθε φορά που ήταν προγραμματισμένη η προβολή της Χ.Α. Οστούο βλέπουμε ότι τελευταίο διάστημα, με την αλλαγή της διοίκησης, έχει επιστρέψει η προβολή δηλώσεων των νεο-ναζί. Χρειάζεται να το σταματήσουμε αυτό προχωρώντας ξανά σε απεργιακές κινητοποιήσεις.

Απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήσαν τη Δευτέρα 15 Γενάρη οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ έξω από το κτίριο της επιχείρησης στην οδό Λαοδικείας στα Ιλίσια. Η Ομοσπονδία των Εργαζόμενων (ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ) είχε κηρύξει τριώρη στάση εργασίας 12μ-3μμ, αντιδρώντας στο πολυνομοσχέδιο με τα προσαπαιτούμενα της τρίτης αξιολόγησης που ψηφιζόταν την ίδια μέρα στη Βουλή. Ανάμεσα σε όλες τις μνημονιακές επιθέσεις, το πολυνομοσχέδιο προβλέπει την ένταξη της ΕΥΔΑΠ και των περισσότερων ΔΕΚΟ στην Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας, το περίφημο Υπερταμείο, ανοίγοντας το δρόμο στην ιδιωτικοποίησή τους.

Δεκάδες εργαζόμενοι συμμετείχαν στη συγκέντρωση, τόσο από το συγκεκριμένο τμήμα της ΕΥΔΑΠ όσο και από άλλα της Αττικής (παρά την έλλειψη συγκοινωνιών λόγω της 24ωρης απεργίας τους). Τα πανό της Ομοσπονδίας και του ΣΕΚΕΣ ΕΥΔΑΠ αναρτήθηκαν στην είσοδο, ενώ λίγο μετά έγινε, στο ισόγειο του κτιρίου, ενημέρωση από μέλη της Ομοσπονδίας. Οι εργαζόμενοι άκουσαν προσεκτικά τις τοποθετήσεις για την νέα

ΕΥΔΑΠ Όχι ένταξη στο υπερταμείο

προσπάθεια ιδιωτικοποίησης του νερού και όλων των κοινωνικών αγαθών, κομμάτι της οποίας είναι η μεγαλύτερη επίθεση στους μισθούς και τα εργασιακά τους δικαιώματα. Δεν έλειψαν οι παρεμβάσεις από τα κάτω, με τους 8μηνίτες συμβασιούχους να απαιτούν την εγγραφή τους στα συνδικάτα για να μπορέσουν να παλέψουν μαζί με τους μόνιμους συναδέλφους τους.

Ακολούθησαν χαιρετισμοί συλλογικοτήτων και αριστερών οργανώσεων που παραβρέθηκαν στη συγκέντρωση. Ο **Γιάννης Σηφακάκης** από την **ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και το **Συντονισμό ενάντια στα Μνημόνια** είπε ανάμεσα σε άλλα: "Είμαστε στο πλευρό σας, δίνουμε μια μάχη όλοι μαζί και μπορούμε να την κερδίσουμε. Σήμερα είναι απεργία, δεν κυκλοφορούν τα ΜΜΜ, όλα είναι νεκρά. Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να ανατρέψει τα μέτρα. Με την ενότητα, την κλιμάκωση και το συντονισμό των αγώνων από τα κάτω κόντρα σε όλες τις προσπάθειες να

βάλουν φρένο. Για να μην αφήσουμε παλιές και νέες μνημονιακές δυνάμεις να φορτώσουν τα βάρη στις πλάτες μας, αλλά να επιβάλλουμε ότι θα πληρώσουν αυτοί το κόστος. Αυτό σημαίνει στόχους που μας ενοποιούν όλους, διαγραφή του χρέους, κρατικοποιήσεις τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό έλεγχο. Αυτά προτείνει και παλεύει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Την Παρασκευή απεργήσαμε με αποφάσεις από τα κάτω και τη στήριξη όλης της μαχόμενης αριστεράς. Έτσι μπορούμε να συνεχίσουμε. Μας φοβούνται. Γι' αυτό θέλουν να καταργήσουν το δικαίωμα στην απεργία. Γιατί ξέρουν ότι απέναντί τους έχουν ένα δυνατό εργατικό κίνημα που δεν το έχουν βάλει στη γωνία".

Οι εργαζόμενοι ανανέωσαν το ραντεβού τους για το συλλαλητήριο που έγινε το απόγευμα της ίδιας μέρας στο Σύνταγμα.

Α.Β.

ΠΟΕΔΗΝ Απεργία και συγκέντρωση στις 25/1

Σε 24ωρη απεργία για την περιφέρεια και 4ωρη στάση εργασίας για την Αττική προχωρά την Πέμπτη 25 Γενάρη η Πανελλήνια Ομοσπονδία των Εργαζόμενων στα Δημόσια Νοσοκομεία (ΠΟΕΔΗΝ). Την μέρα της απεργίας καλεί σε πανελλαδική συγκέντρωση στις 11:30πμ έξω από το υπουργείο Υγείας. Αυτή η πρώτη κλαδική απεργία της νέας χρονιάς έρχεται σαν συνέχεια του απεργιακού αντάρτικου που έχει ξεσηκώσει τα νοσοκομεία όλα τα τελευταία χρόνια ενάντια στις μνημονιακές περικοπές και στη διάλυση της δημόσιας Υγείας.

Στα νοσοκομεία “χρειάζεται να σημάνει συναγερμός”, αναφέρει η προκήρυξη που εξέδωσε ο Συντονισμός των Νοσοκομείων τονίζοντας πως “Στις 25 Γενάρη απεργούμε, οργανώνουμε την επιτυχία της απεργίας με συνελεύσεις, περιοδείες, συζητήσεις. Να μετατρέψουμε με αποφάσεις των σωματείων μας, την 4ωρη στάση εργασίας στην Αττική σε 24ωρη απεργία. Να κατεβούμε μαζικά και συλλογικά με τα πανό των σωματείων μας, στην απεργιακή συγκέντρωση στο υπ. Υγείας”.

Όπως αναφέρεται στην προκήρυξη: “Πέρα από τις περικοπές στην χρηματοδότηση της δημόσιας Υγείας και το μπλόκο στις μόνιμες προσλήψεις, οι κυβερνητικές μνημονιακές δεσμεύσεις βάζουν τώρα στόχο το ανθυγιεινό επίδομα που σύμφωνα με το πολυνομοσχέδιο μπαίνει υπό εξέταση. Αυτή την ώρα όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να ορθώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην κυβερνητική προσπάθεια να βάλει χέρι στο ανθυγιεινό.

Την ίδια ώρα τα νοσοκομεία λειτουργούν σε τεταμένο σκοινί από την υποχρηματοδότηση και την έλλειψη προσωπικού. Οι μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού παραμένουν στα λόγια την ώρα που σύμφωνα με τα στοιχεία της ομοσπονδίας 2000 εργαζόμενοι φεύγουν με σύνταξη.

Οι συνάδελφοι επικουρικοί εργαζόμενοι που μπαλάνουν τα κενά κινδυνεύουν κάθε στιγμή να χάσουν την δουλειά τους, ενώ το να πληρωθούν για την εργασία που προσφέρουν είναι μια διαρκής μάχη.

Κάτω τα χέρια από το ανθυγιεινό, διεκδικούμε χρηματοδότηση, μαζικές προσλήψεις, μόνιμη και σταθερή εργασία στην υγεία”, υπογραμμίζει ο Συντονισμός Νοσοκομείων.

«Χρειάζεται κλιμάκωση»

“Μετά τις αντιμνημονιακές διαδηλώσεις της Παρασκευής και της Δευτέρας χρειάζεται κλιμάκωση και συνέχεια. Η απεργία που έχει προκηρύξει η ΠΟΕΔΗΝ είναι μια μεγάλη ευκαιρία για να βάλουμε επί τάπητος ότι οι απεργίες θα συνεχίσουν να γίνονται και να είναι μαχητικές αλλά και για να βγάλουμε μπροστά τα αιτήματα του υγειονομικού κινήματος. Θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την συγκεκριμένη απεργία για να ξεσηκώσουμε όλα τα νοσοκομεία που έχουν τεράστια προβλήματα”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο **Μιχάλης Βερβέρης**, εργαζόμενος στο νοσοκομείο **Αγ. Όλγα**. “Ο καινούριος προϋπολογισμός έχει μειώσει κατά 250 περίπου εκατομμύρια τα λεφτά που δίνονται στον τομέα της υγείας και αυτό σημαίνει ότι οι δυνατότητες για προσλήψεις, οι δυνατότητες για καλύτερη φροντίδα για τους ασθενείς, πάνε πίσω. Έχουμε ξεκινήσει τη μάχη για μαζικές προσλήψεις με μόνιμη και σταθερή δουλειά. Νομίζω ότι η κινητοποίηση στις 29 του Νοέμβρη, που κέρδισε την παράταση για ένα ακόμα χρόνο του κόσμου που δουλεύει με συμβάσεις ΟΑΕΔ στα νοσοκομεία, είναι φάρος για το πώς πρέπει να πάμε παρακάτω. Δυνατά για τις 25 Γενάρη για να στείλουμε το μήνυμα ότι οι απεργίες είναι εδώ και να διεκδικήσουμε μαζικές προσλήψεις στα νοσοκομεία για να μην δουλεύουμε σαν τα σκυλιά και για να έχει ο κόσμος που έρχεται στα νοσοκομεία ασφαλή φροντίδα και υγεία”.

“Όσο και αν η προπαγάνδα της κυβέρνησης και των ΜΜΕ προσπαθεί να μας πείσει πως πάμε προς το καλύτερο, η καθημερινότητα είναι πολύ σκληρή για όλους που καταλαβαίνουν πως δεν πάμε καθόλου καλά. Γι’ αυτό και οργανώθηκαν οι κινητοποιήσεις της Παρασκευής και της Δευτέρας ενάντια στα μνημονιακά προαπαιτούμενα που ψήφισε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και έχουμε μπροστά μας πολλούς αγώνες για να ανατρέψουμε τις πολιτικές τους και τα μέτρα που ψηφίζουν”, ανέφερε η **Μαρία Χαραχρίδου**, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο νοσοκομείο **Γεννηματάς** της Αθήνας. “Η απόφαση της ΠΟΕΔΗΝ για απεργία στις 25 Γενάρη είναι σωστή αφού η κατάσταση στα νοσοκομεία συνεχίζει να είναι πάρα πολύ δύσκολη και για τους εργαζόμενους και για τους ασθενείς. Η ποιότητα φροντίδας συνεχώς μειώνεται ενώ η εντατικοποίηση της δουλειάς αυξάνεται. Με το παραμικρό ξεσπάνε καυγάδες μεταξύ των συναδέλφων αφού υπάρχει πάρα πολύ ένταση λόγω της μεγάλης κούρασης. Γι’ αυτό πρέπει να σταθούμε όρθιοι και να διεκδικήσουμε αυτά που χρειαζόμαστε για να συνεχίσουμε δίνουμε την φροντίδα που αξίζουν όλοι οι συνάνθρωποί μας”.

Κ.Μ.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ Αγ. Σάββας: στην πρώτη γραμμή

Σε εκλογές για νέο ΔΣ του σωματείου αλλά και για αντιπρόσωπους στην ΠΟΕΔΗΝ προχωράνε οι εργαζόμενοι στο Ογκολογικό Νοσοκομείο **Αγ. Σάββας**, την 1η Φλεβάρη. Η **Κατερίνα Πατρικίου** από την **Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία (ΕΑΠ)** στον **Άγιο Σάββα** μίλησε στην **Εργατική Αλληλεγγύη**:

Το νοσοκομείο του Αγ. Σάββα την 1η Φλεβάρη πάει σε εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στο πρωτοβάθμιο σωματείο και για την ανάδειξη αντιπροσώπων στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ. Σαν ΕΑΠ θέλουμε να συνεχίσουμε μαζί με τους συναδέλφους πάνω στο νήμα των σημαντικών κινητοποιήσεων που έχουμε κάνει τα τελευταία χρόνια.

Το σωματείο του Αγ. Σάββα πρωτοστατεί τα τελευταία χρόνια στο πανυγειονομικό κίνημα σαν ένα κέντρο συντονισμού και δράσης που έχει πετύχει να συσπειρώσει γύρω του, όχι μόνο τους εργαζόμενους του δικού μας νοσοκομείου, αλλά και σωματεία και εργαζόμενους από τα άλλα νοσοκομεία. Οι πρωτοβουλίες που πήραμε από τα κάτω ανάγκασαν αρκετές φορές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες του κλάδου να μπουκώσουν σε κίνηση και να διεκδικήσουν.

Σαν σωματείο πρωτοστατήσαμε στη μάχη των καθαριστριών και των εργατών καθαριότητας μέσα στα νοσοκομεία. Σήμερα έχουμε καταφέρει να πετάξουμε έξω από το νοσοκομείο τον εργολάβο.

Συνολικότερα συνεχίζουμε να δίνουμε μάχη για τους ελαστικούς εργαζόμενους. Βρεθήκαμε στη μάχη των επικουρικών για να ανανεωθούν οι συμβάσεις εργασίας τους για ένα χρόνο ακόμα. Το ίδιο κάναμε και για τους συναδέλφους της φύλαξης που επίσης ήταν με ελαστικές σχέσεις εργασίας. Βρεθήκαμε μαζί στη μάχη με τον κόσμο του ΟΑΕΔ, που πριν από λίγες μέρες ανακοινώθηκε επίσημα η ανανέωση των συμβάσεών τους.

Εμείς συνεχίζουμε να παλεύουμε και να διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά και μαζικές προσλήψεις

στα νοσοκομεία. Κάθε χρόνο μένουμε όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι. Η δουλειά βγαίνει πάρα πολύ δύσκολα και αυτό σημαίνει ακόμα χειρότερες συνθήκες περίθαλψης για τον κόσμο. Και προφανώς θέλουμε να αυξηθεί η χρηματοδότηση για τα νοσοκομεία. Η εικόνα που υπήρχε την προηγούμενη χρονιά ήταν πως πριν καν τελειώσει το 2017, οι προϋπολογισμοί των νοσοκομείων είχαν στερέψει. Σε μια σειρά από νοσοκομεία υπήρχαν φαινόμενα απληρωσιάς, όπως στον Αγ. Σάββα που αυτή τη στιγμή υπάρχει κομμάτι κόσμου που δεν έχει πληρωθεί τον Δεκέμβρη. Επίσης εν έτει 2018 συνεχίζουμε να βλέπουμε τεράστιες ελλείψεις υλικών σε μια σειρά από νοσοκομεία. Για όλα αυτά μπροστά μας έχουμε άμεσα μια μεγάλη και σημαντική απεργία στις 25 Γενάρη. Τις επόμενες μέρες χρειάζεται να την οργανώσουμε ώστε να έχουμε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο και από το δικό μας νοσοκομείο.

Ο αγώνας δεν μπορεί να είναι μεμονωμένος. Θέλουμε τη σύνδεση με όλους τους συναδέλφους πανελλαδικά για να δίνουμε αυτές τις μάχες στα πρωτοβάθμια σωματεία μας και να αναδείξουμε ότι η εργατική τάξη έχει τη δύναμη και να οργανώνει τους αγώνες και να μπορεί να νικάει σπάζοντας στην πράξη τις πολιτικές των μνημονίων και τις επιλογές της κυβέρνησης. Αυτό θέλουμε να προτάξουμε και στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ και ταυτόχρονα θέλουμε να συνεχίσουμε τη σύνδεση και το άπλωμα της μάχης μέσα από το πανελλαδικό δίκτυο του Συντονιστικού των Νοσοκομείων”.

Και στο Αγλαΐα Κυριακού

Σε εκλογές για νέο ΔΣ του σωματείου αλλά και για αντιπρόσωπους στην ΠΟΕΔΗΝ προχωράνε και οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο **Παίδων Αγλαΐα Κυριακού** στις 31 Γενάρη. Η Εργατική Αλληλεγγύη στηρίζει το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Ενωτικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή.

ΟΛΜΕ Συνέλευση Προέδρων 20/1

Το Σάββατο 20 Γενάρη στις 10.30 π.μ. στο Ξενοδοχείο Novotel Athens (Μιχαήλ Βόδα 4-6) θα πραγματοποιηθεί η Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΟΛΜΕ που έχει να συζητήσει τις τρέχουσες εξελίξεις μετά και την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου στη βουλή που προβλέπει νέες περικοπές στη Παιδεία.

Η Συνέλευση των προέδρων έρχεται μετά την επιτυχημένη 24ωρη απεργία που προκήρυξε η ΟΛΜΕ την Δευτέρα 15/1 ενάντια στα νέα μέτρα. Μιλώντας στην ΕΑ η **Πέπη Παπαδημητρίου** από την **ΕΛΜΕ Εύβοιας**, που την Δευτέρα 15/1 ήρθε και διαδήλωσε στο κέντρο της Αθήνας τόνισε: “Σήμερα έχουμε 24ωρη απεργία κι έχουμε έρθει από την Εύβοια. Ο αντιαπεργιακός νόμος μας βλάπτει όπως και όλα τα πρωτοβάθμια. Το ότι κατεβάζουν ένα τέτοιο νόμο σημαίνει ότι φοβούνται την απεργία. Αν δεν τη φοβόντουσαν δεν θα κατέβαζαν μια τέτοια ρύθμιση. Έχουν να περάσουν πολλές επιθέσεις ακόμα και θέλουν να σταματήσουν τις απεργίες και τα εμπόδια που τους βάζουν. Εμείς όμως θα συνεχίσουμε να τους παλεύουμε. Με τις απεργίες μας και τους αγώνες μας. Μέσα στους χώρους δουλειάς, μέσα στα σχολεία μας και στο δρόμο”.

Ημερίδα MAXΩME

Την Κυριακή 14/1 στα πλαίσια του τριήμερου διεθνούς επιστημονικού συνεδρίου του MAXΩME (Μαρξιστικός Χώρος Μελέτης και Έρευνας) με τίτλο «Προϋποθέσεις υπέρβασης της λιτότητας και της επιτροπείας», πραγματοποιήθηκε συζήτηση με θέμα «Πολιτικό και Κοινωνικό Μέτωπο Ανατροπής, αριστερών και αντιμνημονιακών δυνάμεων». Στη συζήτηση συμμετείχαν αποδεχόμενοι την πρόσκληση των συντρόφων της ΛΑΕ, η ANΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, το ΝΑΡ, ο Σύλλογος Γ. Κορδάτος, ο Εργατικός Αγώνας, το Σχέδιο Β' και το ΕΠΑΜ.

Ο διάλογος και ο συντονισμός των δυνάμεων της μαχόμενης αριστεράς ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις είναι παραπάνω από αναγκαίος. Σ' αυτήν θέση δυνάμεις που έχοντας υιοθετήσει τη ρητορική της ακροδεξιότητας επιτέθηκαν στους σ. της ANΤΑΡΣΥΑ χαρακτηρίζοντάς τους οπαδούς του Σόρος, δηλώνοντας ότι οι αναφορές στην Αριστερά και στις ταξικές διακρίσεις είναι ιδεολογήματα που εμποδίζουν την ενότητα όλων των Ελλήνων! Είναι προβληματικό να επιδιώκει η ΛΑΕ "πατριωτικό μέτωπο" με το ΕΠΑΜ.

Η πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά έχει μεγαλύτερες δυνατότητες να πρωτοστατήσει στους αγώνες για ν' ανατρέψουμε παλιά και νέα μνημόνια και να τσακίσουμε το ρατσισμό και τους φασίστες. Εξοπλισμένη με ένα πρόγραμμα που δεν θα λειαίνει τις αντικαπιταλιστικές αιχμές του προσπαθώντας να συνδυάζει το «ριζοσπαστισμό» με το «ρεαλισμό», αντίθετα θα διεκδικεί ξεκάθαρα διαγραφή του χρέους, κρατικοποίηση των τραπεζών με εργατικό έλεγχο, διεθνιστική ρήξη με ευρώ και ΕΕ. Ένα πρόγραμμα που θα βοηθήσει το εργατικό κίνημα να κλιμακώσει την σύγκρουσή του με τους καπιταλιστές με προοπτική όχι μια εκλογική συνεργασία, αλλά την πάλη για την επανόρθωση και τον σοσιαλισμό.

Πανελλαδικό Συντονιστικό ANΤΑΡΣΥΑ

Την Κυριακή 21 Γενάρη συνεδριάζει το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ANΤΑΡΣΥΑ ανοίγοντας τη διαδικασία της 4ης Συνδιάσκεψης που θα πραγματοποιηθεί στις 30-31 Μάρτη και 1 Απρίλη στην Αθήνα. Το ΠΣΟ θα συζητήσει τις «Θέσεις» της ANΤΑΡΣΥΑ και θα ορίσει τις διαδικασίες με τις οποίες οι τοπικές και κλαδικές επιτροπές θα συνεχίσουν αυτή τη συζήτηση και θα οργανώσουν την εγγραφή των μελών και την ανάδειξη των αντιπροσώπων τους για την Συνδιάσκεψη.

Η Συνδιάσκεψη δεν είναι μια «εσωτερική» υπόθεση της ANΤΑΡΣΥΑ. Χιλιάδες αγωνιστές παλεύουν και ψάχνουν εναλλακτική στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ και η ANΤΑΡΣΥΑ έχει καταφέρει να αναδειχθεί σε έναν ορατό πόλο για τις αναζητήσεις τους, με τη στάση της σε κρίσιμες στιγμές της ταξικής πάλης αλλά και με το αντικαπιταλιστικό της πρόγραμμα. Η Συνδιάσκεψη είναι ευκαιρία για την ANΤΑΡΣΥΑ να ανοιχτεί σε όλο αυτό τον κόσμο και να τον συσπειρώσει στις γραμμές της. Και ταυτόχρονα να επιδιώξει με τις Θέσεις και τις πρωτοβουλίες της να επιδράσει πάνω σε όλη την Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ με στόχο να δυναμώνει η προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα

Οι προκλήσεις είναι μεγάλες. Η κυβέρνηση προχωράει σε άγριες αντεργατικές επιθέσεις, κυνηγώντας θηριώδη «πρωτογενή πλεονάσματα» και ανοίγοντας το δρόμο για διαιώνιση των Μνημονίων για πολλά χρόνια. Το εργατικό κίνημα πρέπει και μπορεί να επιβάλει τη δική του γνήσια έξοδο αναγκάζοντας τους καπιταλιστές να πληρώσουν το κόστος. Κι αυτό σημαίνει αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που διεκδικεί διαγραφή του χρέους και όχι των δικαιωμάτων μας, κρατικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων και όχι ιδιωτικοποιήσεις που χαρίζουν πλούτο στα «επενδυτικά» λαμόγια, ρήξη με ευρώ-ΕΚΤ-ΕΕ και επιβολή εργατικού ελέγχου σε όλα τα επίπεδα, στην οικονομία και στην πολιτική.

Η ANΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να προβάλει πολύ πιο αποφασιστικά το πρόγραμμά της, επιδιώκοντας να συνδεθεί με τις άμεσες μάχες και διεκδικήσεις, να απλωθεί και να κερδίσει τα πιο πλατιά κομμάτια της εργατικής τάξης, της μόνης δύναμης που μπορεί να επιβάλει ένα τέτοιο πρόγραμμα.

Με ορίζοντα ένα τέτοιο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, η πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά μπορεί να στηρίξει

Ο Γιάννης Σηφακάκης χαιρετίζει την απεργιακή συγκέντρωση εργαζόμενων της ΕΥΔΑΠ στις 15 Γενάρη εκ μέρους της ANΤΑΡΣΥΑ

την απερίθωτη του εργατικού κινήματος για να μην περάσουν τα μέτρα Τσίπρα και να αρχίσουμε να παίρνουμε πίσω όλα όσα μας λεηλάτησαν.

Μάχες

Η συνεδρίαση του ΠΣΟ έρχεται λίγες μέρες μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις ενάντια στο πολυνομοσχέδιο της κυβέρνησης. Κινητοποιήσεις που ξεκίνησαν από πρωτοπόρα κομμάτια της βάσης με τη στήριξη των δυνάμεων του ΚΚΕ, της ΛΑΕ και της ANΤΑΡΣΥΑ, κόντρα στις προσπάθειες ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ και φιλοκυβερνητικών συνδικαλιστών να τις εμποδίσουν και να τις περιορίσουν. Κινητοποιήσεις που επιβεβαίωσαν για άλλη μια φορά τη δύναμη του εργατικού κινήματος και τις δυνατότητες που ανοίγονται για κλιμάκωση της εργατικής αντίστασης.

Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατήσει το επόμενο διάστημα στις εργατικές μάχες, στηρίζοντας τις προσπάθειες για οργάνωση και συντονισμό τους. Χωρίς να περιορίζεται σε εύκολες καταγγελίες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και «συμβολικές ενέργειες», χωρίς να υποτιμάει κανένα κομμάτι της τάξης με βάση σε ποιανού τα χέρια βρίσκεται η ηγεσία του κάθε συνδικάτου. Το παράδειγμα του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και συνολικότερα οι πρωτοβουλίες του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια μπορούν να βοηθήσουν όλο τον κόσμο της ANΤΑΡΣΥΑ να κινηθεί σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Ο αγώνας ενάντια σε νέα και παλιά Μνημόνια πάει χέρι-χέρι με τον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Η κατάντια της κυβέρνη-

σης δεν εκδηλώνεται "μόνο" στα αντιαπεργιακά νομοθετήματα της Αχτσιόγλου αλλά και στην ταύτιση με τον Τραμπ και τις πολιτικές της ΕΕ-φρούριο που γεμίζουν με πτώματα τη Μεσόγειο, με σκλαβοπάζαρα τη Λιβύη και με στρατόπεδα συγκέντρωσης τα νησιά. Σε ένα τέτοιο «θερμοκήπιο» δυναμώνουν η ακροδεξιά και οι φασίστες διεθνώς και ένα μεγάλο κίνημα γεννιέται και αναπτύσσεται για να τους φράξει το δρόμο. Στην Ελλάδα έχουμε το πιο προχωρημένο παράδειγμα αυτού του αγώνα. Οι μαζί της Χρυσής Αυγής είναι στο σκαμνί και η Αριστερά είναι ο κατήγορός τους. Αυτές οι επιτυχίες πάνε από τη μια πάνω στις αριστερόστροφες διαθέσεις της πλειοψηφίας των εργαζόμενων (που αναδείχθηκαν ανάγλυφα στη μάχη για την ένταξη των προσφυγόπουλων στα σχολεία και στην συμπαράσταση στους πρόσφυγες), αλλά και στην ενωτική και αγωνιστική δράση μετώπων όπως η ΚΕΕΡΦΑ. Η επιτυχία της διεθνούς μέρας δράσης στις 17 Μάρτη, λίγο πριν από την 4η Συνδιάσκεψη, πρέπει να είναι προτεραιότητα της ANΤΑΡΣΥΑ το επόμενο διάστημα.

Ενωτικά

Η ANΤΑΡΣΥΑ πρέπει να ανοιχτεί πολύ πιο τολμηρά στην κατεύθυνση πρωτοβουλιών κοινής δράσης και συντροφικής συζήτησης με όλα τα κομμάτια της μαχόμενης αριστεράς. Επιδιώκοντας συνεργασίες όχι για να διαχυθεί σε ένα νέο μέτωπο, αλλά για να υπάρχει αποτελεσματικότερη παρέμβαση σε όλες τις μάχες της περιόδου. Μέσα από την κοινή δράση και πολιτική συζήτηση η ANΤΑΡΣΥΑ μπορεί να κερδίσει ακόμα μεγα-

λύτερα κομμάτια της εργατικής τάξης και της νεολαίας στην προοπτική του αντικαπιταλισμού. Κι αυτό να αποτυπωθεί και εκλογικά, όποια στιγμή κι αν γίνουν τελικά οι εκλογές.

Για ν' ανταποκριθεί στις παραπάνω προκλήσεις, χρειάζεται η ANΤΑΡΣΥΑ να ξεπεράσει δικές της αδυναμίες που κόστισαν μια σειρά χαμένες ευκαιρίες το προηγούμενο διάστημα. Να είναι πιο καθαρή για τις δυνατότητες της περιόδου, να πρωτοστατεί στις ενιαιομετωπικές πρωτοβουλίες που μπορούν να τραβάνε τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ προς τ' αριστερά, να επιμένει στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και την αυτοτέλειά της χωρίς να καταλήγει σε σεχταρισμούς και περιχαράκωση.

Η πορεία προς την 4η Συνδιάσκεψη είναι ευκαιρία για να κάνει η ANΤΑΡΣΥΑ βήματα μπροστά και στην οργανωμένη λειτουργία και τη δημοκρατική της συγκρότηση. Με ξαναζωντάνεμα των τοπικών και κλαδικών της επιτροπών, με καμπάνια εγγραφής μελών, με συχνές και απλές διαδικασίες που διευκολύνουν τη συμμετοχή και συντροφική συζήτηση, με σεβασμό και αναλογική εκπροσώπηση των διαφορετικών απόψεων στο εσωτερικό της όπως αρμόζει σ' ένα μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Οι συντρόφισσες και σύντροφοι του ΣΕΚ θα συμβάλουν με όλες τις δυνάμεις τους στην επιτυχία της Συνδιάσκεψης, για να βγει η ANΤΑΡΣΥΑ ενωμένη και καλύτερα εξοπλισμένη πολιτικά για να παίξει τον πρωτογενή ρόλο που της αναλογεί στις μάχες που θα ακολουθήσουν.

Γιάννης Σηφακάκης

Τι φέρνει το νομοσχέδιο για το ΠΔΑ;

Κατατέθηκε στην νομοπαρασκευαστική επιτροπή της Βουλής το νομοσχέδιο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής του οποίου η ψήφιση καθυστερεί και μεταφέρεται για το τέλος του Ιανουαρίου. Μέσα από αυτό το νομοσχέδιο περνάνε αλλαγές και συγχωνεύσεις σε τμήματα των ΤΕΙ πανελλαδικά. Οι εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις πλέον αφορούν σε όλες τις σχολές μέχρι και στα ήδη υπάρχοντα πανεπιστήμια (ΑΕΙ).

Το νομοσχέδιο για το ΠΔΑ περιλαμβάνει μειωμένο προϋπολογισμό. Δηλαδή με έναν προϋπολογισμό που αντιστοιχεί σε αυτόν του ΤΕΙ Αθήνας μόνο, το οποίο ήδη υποχρηματοδοτείται και υπολειτουργεί. Αλλαγή στα προγράμματα σπουδών με θεωρητικοποίηση των εργαστηρίων: μειώνονται δηλαδή τα εργαστήρια είτε με κατάργησή τους είτε με θεωρητικοποίηση της πρακτικής γνώσης και με γενίκευσή της μέσω των κοινών μαθημάτων διαφορετικών κλάδων. Καμία κατοχύρωση των τεχνολογικών γνώσεων, άρα και των επαγγελματικών δικαιωμάτων, διάσπαση των πτυχίων σε κύκλους σπουδών (όπως σεμινάρια και μεταπτυχιακά τα οποία υποχρεώνονται οι φοιτητές να πληρώνουν).

Συγχωνεύσεις

Επιπλέον: συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων ΤΕΙ και ΑΕΙ πανελλαδικά, μείωση των εισακτέων, μη επαναπρόσληψη των εκτάκτων καθηγητών που εδώ και χρόνια εξυπηρετούν τα μαθήματα ειδικότητας και τις πτυχιακές μας, δημιουργία διетών «προγραμμάτων επαγγελματικής εκπαίδευσης» που θα παρασιτούν στο νέο ΠΔΑ, προορισμένα για τους αποφοίτους των ΕΠΑΛ, κάτι που είναι κόλαφος και για τα δικά τους εργασιακά δικαιώματα. Στην ουσία πρόκειται για διάσπαση των φοιτητών, μελλοντικών εργαζόμενων, σε διαφορετικές ταχύτητες που προκύπτουν από τις οικονομικές δυνατότητες του καθενός. Συγχωνεύσεις όπως για παράδειγμα τα 5 τμήματα της ΣΓΤΚΣ σε 2, δεν βασίζονται σε «ακαδημαϊκά κριτήρια» ή «ευρωπαϊκές προδιαγραφές», ούτε σε απόφαση γενικής συνέλευσης φοιτητών και φοιτητριών, παρά μόνο στις πολιτικές λιτότητας που θέλουν να ασκήσουν στις σχολές.

Όλα τα παραπάνω είναι βασισμένα στο Νόμο Γαβρόγλου που δίνει το ελεύθερο στο υπουργείο να καταργεί, να συγχωνεύει και να μετονομάζει τμήματα ανάλογα με τις οικονομικές δυνατότητες του κράτους καθώς και να ανοίγει τις σχολές στις ιδιωτικές χορηγίες. Εν μέσω κρίσης νομιμοποιούν τα υποχρεωτικά δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, την απειλή για δίδακτρα στα προπτυχιακά, περιορίζουν το δικαίωμα όλων σε δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Από τα κείμενα της κατάληψης της ΣΓΤΚΣ ΤΕΙ Αθήνας.

Κατάληψεις σε ΣΓΤΚΣ και ΣΕΥΠ ΠανΤΕΙκή συνέλευση στις 23/1

Κατάληψη μέχρι την Τετάρτη 24 Γενάρη αποφάσισαν οι γενικές συνελεύσεις της ΣΓΤΚΣ και της ΣΕΥΠ του ΤΕΙ Αθήνας που πραγματοποιήθηκαν την Τρίτη 16 Γενάρη. Οι δύο σχολές αποφάσισαν επίσης να καλέσουν συνέλευση όλου του ΤΕΙ για την Τρίτη 23/1, για να μπουν όλοι οι Σύλλογοι στη διαδικασία να καταλάβουν συνολικά το ίδρυμα ενάντια στα όσα φέρνει το νομοσχέδιο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΔΑ).

Την αρχή είχε κάνει ο σπουδαστικός σύλλογος της ΣΓΤΚΣ τη Δευτέρα 8/1 που στη γενική του συνέλευση αποφάσισε τη συνέχιση της κατάληψης που είχε ξεκινήσει πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων. Οι φοιτητές είχαν πάρει επίσης απόφαση συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις της Παρασκευής 12/1 και της Δευτέρας 15/1, καθώς και στη συναυλία αλληλεγγύης της ΚΕΕΡΦΑ στις 20 Γενάρη.

Με την «Πρωτοβουλία φοιτητών ενάντια στις συγχωνεύσεις», που κατά κύριο λόγο έχει φοιτητές/τριες από τη ΣΕΥΠ, συντονιστήκαμε για να πάρουμε κοινές αποφάσεις στις δύο σχολές. Στις ΓΣ των δύο σχολών προτείνουμε τα ίδια βήματα: κατάληψη και πανΤΕΙκή συνέλευση, για να την οργανώσουμε όλοι μαζί.

Η πίεση για να σπάσει η κατάληψη έρχεται από τη διοίκηση της ΣΓΤΚΣ, η οποία ρίχνει απειλές και στους συμβασιούχους καθηγητές -που έχουν εδώ και χρόνια συμβάσεις υποβαθμισμέ-

νες και το μόνο μέσο τους είναι η επίσχεση εργασίας. Απέναντι σε αυτό εμείς θα συνεχίσουμε. Γι' αυτό έχουμε βγάλει κάλεσμα προς όλους τους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους να μπουν στη μάχη.

Βασίλεια Χαρλαούτη

ΔΕΠ ΦΛΣ Τριήμερη απεργία

Σε 3ήμερη απεργία προχωράνε οι καθηγητές της Φιλοσοφικής Αθήνας από τις 23 Γενάρη, μέρα έναρξης της εξεταστικής, ενάντια στις μειώσεις μισθών. Η απόφαση της γενικής συνέλευσης αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Οι εξελίξεις απαξιώνουν πλήρως τη θέση και το λειτουργήμα των πανεπιστημιακών δασκάλων, υποσκάπτοντας παραπέρα την

αποστολή και λειτουργία του δημόσιου Πανεπιστημίου. Η ΓΣ αποφάσισε ομόφωνα την κήρυξη τριήμερης προειδοποιητικής απεργίας με αποχή από κάθε διδακτικό (εξετάσεις) και διοικητικό (ερευνητικά προγράμματα, Γενικές Συνελεύσεις Τμημάτων) έργο.

Σε νέα συνεδρίαση, την Τετάρτη 14/2, θα καθοριστεί, ανάλογα και με τις εξελίξεις, το πε-

ριεχόμενο της περαιτέρω κλιμάκωσης του αγώνα ενάντια στην απαξίωση του έργου μας. Καλούμε σε συστράτευση τους Συλλόγους ΔΕΠ των Σχολών του ΕΚΠΑ και άλλων Πανεπιστημίων και ταυτόχρονα καλούμε την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ να αναλάβει επιτέλους ενεργητικό ρόλο στην προώθηση των αιτημάτων της ακαδημαϊκής κοινότητας».

Κάλεσμα Αγώνα της ΣΓΤΚΣ

Στη Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών του ΤΕΙ Αθήνας, φοιτητές και φοιτήτριες δίνουμε τη μάχη από το Νοέμβριο με Γενικές Συνελεύσεις, διαδηλώσεις και καταλήψεις, για να μην περάσει το νομοσχέδιο για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Το ν/σ συγχωνεύει το ΤΕΙ Αθήνας με το ΤΕΙ Πειραιά με ταυτόχρονη συγχώνευση και κατάργηση περίπου 20 τμημάτων, κάποια εκ των οποίων είναι μοναδικά σε όλη την Ελλάδα όπως το Τμήμα Τεχνολογίας Γραφικών Τεχνών (μεταξοτυπία, όφσετ, συσκευασία κ.ά). Το πιο ακραίο παράδειγμα αποτελεί η συγχώνευση πέντε τμημάτων σε ένα, της Σχολής Επαγγελματικών Υγείας και Πρόνοιας. [...]

Είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής στρατηγικής χρόνων, που τείνει προς την κατάργηση της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας (βλ. Νόμο-Πλαίσιο, Σχέδιο Αθηνά) από τα συγγράμματα και τη σίτιση μέχρι τις μεταφορές και τις εστίες. Σε μια περίοδο κρίσης, όπου γίνονται συνεχώς περικοπές από το δημόσιο με συγχωνεύσεις δομών και υπηρεσιών (π.χ. νοσοκομείων), με ιδιωτικοποιήσεις (ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ κ.ά) και με απολύσεις, πλήττονται τα βασικά μας δικαιώματα για παιδεία και εργασία!

Με το εργατικό κίνημα

Ως φοιτήτριες και φοιτητές συνδεόμαστε άρρηκτα με το εργατικό κίνημα που παλεύει για μόνιμη εργασία, ασφάλιση, συντάξεις, το δικαίωμα στον συνδικαλισμό και την απεργία. Γι' αυτό θα συμμετέχουμε στην απεργία την Παρασκευή 12/11 και τη Δευτέρα 15/1. Καλούμε όλους τους φοιτητικούς και Σπουδαστικούς Συλλόγους να συντονιστούμε με Γενικές Συνελεύσεις, αγωνιστικές αποφάσεις και κινητοποιήσεις ενάντια στο Νόμο Γαβρόγλου και όλους τους αντιεκπαιδευτικούς νόμους. Θα είμαστε στο δρόμο την ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου για το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Μπορούμε να νικήσουμε!

(διαβάστε ολόκληρο το κάλεσμα στη σελίδα «ΣΕΚ στις σχολές» στο facebook)

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Big Mouth 8μμ **Μαρξισμός, θεωρία και πράξη**
Ομιλήτjς: Αργύρης Σκούρτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 καφέ Big Mouth 8μμ **Η νέα ιντιφάντα**
Ομιλήτρια: Βασίλεια Χαρλαούτη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΘ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 Πολύκεντρο 8μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 Πολύκεντρο 8μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ **Ο κόσμος στους δρόμους στο Ιράν**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ **Γερμανία – Αδιέξοδα και πολιτική κρίση**
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΑΙΓΑΛΕΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 στέκι 6μμ **Μάνδρα, η κρίση της Αττικής**
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 «η μικρή πλατεία» 7.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Βασίλης Λευτεριώτης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 ιντερνέτ καφέ Αγ.Γλυκερίας 5, 7.30μμ **Ο Μάης του '68 ήταν παγκόσμια έκρηξη**
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Pure 7.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Παναγιώτης Ζουγανέλης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Ποέτα 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Άνεμος 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Γιώτης 8.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Καλαμαριά 6μμ **Μάνδρα, η κρίση της Αττικής**
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσариδης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 καφέ Καλαμαριά 6μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους,**

Μαρξιστικά Φόρουμ

αγώνες για το εργατικό κίνημα

Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Κύτταρο 7.30μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Γιώργος Μποτσιδής

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' όροφος 7μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλου

ΒΟΛΟΣ

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 Θόλος 4μμ **1918 – Η ίδρυση του ΣΕΚΕ**
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 Θόλος 4μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Κυριάκος Σκουμπότης

ΗΡΑΚΛΕΘ (ΝΟΤΙΟΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Πολύκεντρο 7μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

• ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ **1918 – Η ίδρυση του ΣΕΚΕ**
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπτης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ **Κίνα – Από τον Μάο στον Σι Τζί Πίνγκ**
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Πικάπ 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ Τζέγκα 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17/1 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ «Στον Αέρα», Ηλία Ηλίου 55 (πλησίον Μετρό Νέου Κόσμου) 8μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Τρίπορτο 7μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Κυριάκος Μπάνος

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 δημαρχείο 7μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Κοσμικών 7.30μμ **Αναρχισμός, μια μαρξιστική κριτική**
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Λα Ροζέ 6μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Ζανφό Μοχάμεντ

ΞΕΑΡΧΘΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ **Το μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 κυλικείο πολιτιστικού κέντρου «Χρ.Τσακίρης» 6μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμιδου

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 φιλοσοφική 7.30μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΞΑΝΘΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Βυζάντιο 8μμ **1918 – Η ίδρυση του ΣΕΚΕ**
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου
• ΠΕΜΠΤΗ 24/1 καφέ Βυζάντιο 8μμ **Η Σαουδική Αραβία σε αναταραχή**
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ **ΗΡΑΚΛΕΘ (ΒΟΡΒΟΚΕΝΤΡΟ)**
ΠΕΜΠΤΗ 18/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ **Η Σαουδική Αραβία σε αναταραχή**
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ **Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων**
Ομιλήτρια: Άννα Μαρακή
• ΠΕΜΠΤΗ 25/1 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ **Κίνα – Από τον Μάο στον Σι Τζί Πίνγκ**
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Κρόκος 7.30μμ

«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα
Ομιλητής: Τόλης Μαριγούδης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 εστίες ΦΕΠΑ 7.30μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Industriel 8μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Ανδρέας Κολλιαράκης

ΑΝΘ ΙΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Τυφλόμυγα 7μμ **Κίνα – Από τον Μάο στον Σι Τζί Πίνγκ**
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά
• ΠΕΜΠΤΗ 25/1 καφέ Τυφλόμυγα 7μμ **Γερμανία – Αδιέξοδα και πολιτική κρίση**
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 7μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας
• ΠΕΜΠΤΗ 25/1, 7μμ **Μάνδρα, η κρίση της Αττικής**
Ομιλητής: Κώστας Φοινηνής

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 καφέ Βαβέλ 8μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 24/1 καφέ Βαβέλ 8μμ **Arditi del popolo, η ιστορία της πρώτης αντιφασιστικής οργάνωσης**
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 18/1 ΕΡΤ-OPEN 8μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλητής: Κώστας Τόδουλος
• ΠΕΜΠΤΗ 25/1 ΕΡΤ-OPEN 8μμ **Το Μακεδονικό και η Αριστερά**
Ομιλήτρια: Χριστίνα Μανωλακάκη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/1 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ **«Ανάκαμψη» για τους πλούσιους, αγώνες για το εργατικό κίνημα**
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 25/1 στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ **Κίνα – Από τον Μάο στον Σι Τζί Πίνγκ**
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

Στις σχολές

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 18/1 υπόγειο αμφιθέατρο 2μμ **17 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεσηκωμός**
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/1 αιθ.προβολών ΣΓΤΚΣ 2.30μμ **50 χρόνια από τον Μάη – Ο Μάης του '68 ήταν παγκόσμια έκρηξη**
Ομιλητής: Δημήτρης Μπαρδάκας

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 18/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7πμ
ΗΣΑΠ Ν.Ιωνίας 7.30πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 7.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης, Ιασωνίδου 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6μμ
ΑΙΓΑΛΕΘ Μετρό 6μμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δ. Πλακεντίας 3μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 6.30μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/1

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μες
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλασίου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Συγγρού 12μες
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Νηλέως Μαρκετ ιν 11πμ
ΤΑΥΡΟΣ Σκλαβενίτης 12μες
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11.30πμμ
ΝΙΚΑΙΑ πλατεία Ελευθερίας 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11.30πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλφ Πάλμε 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” 11.30πμ
ΑΙΓΑΛΕΘ ΜΕΤΡΟ 12μες
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 11πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μες
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντά 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελείας 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλα Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11.30πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος

Μιχαήλ Αγγέλου 12μες

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 11πμ

ΞΑΝΘΗ πλατεία 12μες

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά Μίνωος 11.30πμ

ΗΡΑΚΛΕΘ πάρκο Γεωργιάδη 10.30πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21/1

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος Κομνηνών 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοι - νωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι **ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι -

νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η

δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει - τουργεί για να προστατεύει τα συμφέρο - ντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τά - ξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στη - ριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώ - ρους δουλειάς και στην εργατική πολιτο - φυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσια - λιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ με - τά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών

ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερω - τικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπε - ριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να δισπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπη - λεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο - νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των με - ταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

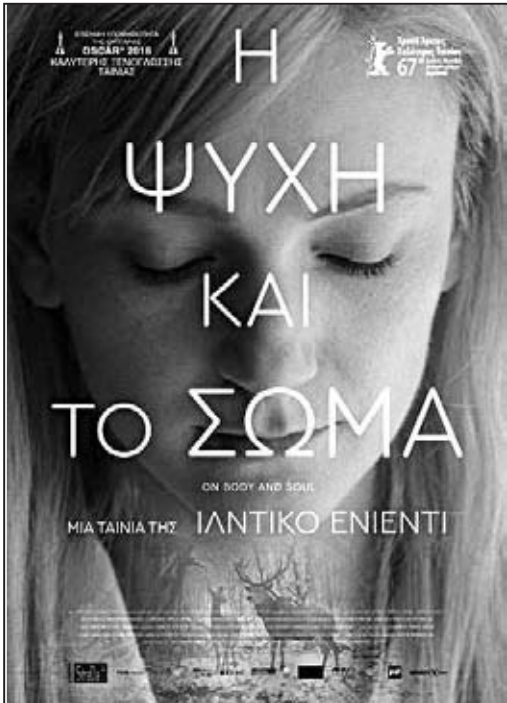
Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώ - σει τον εαυτό της και όλους τους κατα - πιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μα - χητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνο - ντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αν - τίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

KINHMATOΓΡΑΦΟΣ

Η Ψυχή και το Σώμα της Ιλντικο Ενιέντι

Βραβευμένη στην περσινή Μπερλινάλε, θριαμβεύτρια σε πολλά κινηματογραφικά φεστιβάλ, μεταξύ αυτών και της Θεσσαλονίκης, που αφιέρωσε στην Ουγγαρέζα κινηματογραφίστρια Ιλντικο Ενιέντι μια ολόκληρη ρετροσπεκτίβα, η «Ψυχή και το σώμα» είναι αναμφισβήτητη η ταινία της χρονιάς που πέρασε. Δεν είναι μια «εύκολη» ταινία. Δεν είναι όμως επιτηδευμένη, ούτε για «λίγους» και «ψαγμένους».

Η ιστορία είναι φαινομενικά απλή. Δυο μοναχικοί δυσλειτουργικοί άνθρωποι συναντιούνται στο χώρο ενός σφαγείου στη Βουδαπέστη. Ο λιγομίλητος οικονομικός διευθυντής Έντρε έχει μια σωματική αναπηρία στο χέρι, σπάνια βγαίνει από το γραφείο του για να πάει στην τραπεζαρία ή για να επιστρέψει στο σπίτι του. Η Μαρία είναι η νεαρή υπεύθυνη ποιοτικού ελέγχου, περιποιημένη, σχολαστική, απότομη στους τρόπους της, πάσχει εμφανώς από ένα είδος αυτισμού. Εκ πρώτης καμιά σχέση. Ωστόσο αυτοί οι δυο άνθρωποι βλέπουν κάθε βράδυ το ίδιο όνειρο: Ότι είναι ένα ζευγάρι από ελάφια που περιφέρονται σε ένα χιονισμένο τοπίο. Ένα τυχαίο περιστατικό στο σφαγείο αποκαλύπτει το κοινό όνειρο και ανοίγει μια περιέργη δίοδο επικοινωνίας μεταξύ τους. Δεν θα είναι απλή υπόθε-

ση να συνδεθούν. Ο Έντρε έχει συνηθίσει να αντιμετωπίζει τη μοναξιά του με κυνισμό, η Μαρία είναι εύθραυστη και ανασφαλής και γι 'αυτό ίσως συμπεριφέρεται σαν ρομπότ. Παρά τα αισθήματα που τρέφουν ο ένας για την άλλη, δεν θα ταιριαξουν εύκολα.

Η ταινία χρησιμοποιεί αριστοτεχνικά μια σειρά από αντιθέσεις: Άντρας – γυ-

ναίκα, σωματική – ψυχική αναπηρία, φύση – βιομηχανία κρέατος, λογική – συναίσθημα. Χωρίς ίχνος από τα ρομαντικά κλισέ και τις σεναριακές ευκολίες που χρησιμοποιούνται πλατιά σε ταινίες για τις ανθρώπινες σχέσεις, αλλά με χιούμορ και ευαισθησία, προκαλεί μυριάδες ερεθισματα και σκέψεις. Αυτοί οι δυο άνθρωποι που φέρονται εκκεντρικά δεν είναι τόσο μακρινοί. Μπορούν μια χαρά να είναι ο καθένας και η καθεμιά μας στο «μεγάλο σφαγείο» του καπιταλισμού. Δεν είναι τέρατα, ζουν τις βλαβερές συνέπειες της αλλοτρίωσης που ξεκινά από τη μετατροπή των αγελάδων σε πακέτα κρέατος και αγγίζει κάθε πτυχή της καθημερινότητας, πώς συμπεριφερόμαστε, ποιόν αγίζουμε και πώς, πώς αγαπάμε και συνδεόμαστε (αν το κάνουμε).

«Ζούμε σε μια όλο και πιο παράλογη χώρα», δήλωσε η σκηνοθέτρια μετά τη βράβευσή της στο Βερολίνο. «Νομίζω πως, όταν ζεις σε ένα τρελό κόσμο, τότε, αν είσαι φυσιολογική ανθρώπινη ύπαρξη με φυσιολογική ευαισθησία, γίνεσαι εσύ μη κανονικός».

Ο σεξισμός δεν είναι «φλερτ»

Η μεγάλη κατακραυγή ανάγκασε την Κατρίν Ντενέβ να ζητήσει συγγνώμη από τα θύματα της σεξιστικής βίας, για το άρθρο της στη γαλλική Le Monde όπου, μαζί με άλλες 100 γυναίκες, χαρακτηρίζει «εκστρατεία κατάδοσης» το κίνημα #metoo και τις αποκαλύψεις που ακολούθησαν το σκάνδαλο Weinstein.

Το κίνημα #metoo είναι μια καμπάνια συμπαράστασης που αναπτύχθηκε μέσα στα κοινωνικά δίκτυα με σκοπό να δείξει σε γυναίκες που έχουν υποστεί παρενόχληση ή σεξουαλική επίθεση ότι δεν είναι μόνες. Μέσα από τις χιλιάδες αναδημοσιεύσεις φάνηκε ότι η σεξιστική βία είναι μια πραγματικότητα που υφίστανται οι γυναίκες σε όλους τους χώρους δουλειάς, στην καθημερινή ζωή, στις κοινωνικές επαφές.

Το άρθρο της Ντενέβ αναφέρει: «αυτή η βιαστική δικαιοσύνη [των κοινωνικών δικτύων] μετρά ήδη θύματα, άνδρες που τιμωρήθηκαν στο χώρο δουλειάς τους και μπήκαν σε διαθεσιμότητα, όταν το μόνο έγκλημά τους ήταν να αγγίξουν ένα γόνατο, να προσπαθήσουν να κλέψουν ένα φιλή, να μιλήσουν για πιο 'προσωπικά' θέματα σε ένα επαγγελματικό δείπνο». Δεν υποβαθμίζει μόνο το τι σημαίνει παρενόχληση. Υπερασπίζεται την ίδια την παρενόχληση, ως «ανεκτίμητη» στη σεξουαλική ελευθερία, προσθέτοντας παρακάτω ότι απειλή για αυτή την ελευθερία είναι κυρίως οι «θηρσκειυτικοί εξτρεμιστές». Ουσιαστικά συνεχίζει την ισλαμοφοβική επίθεση των τελευταίων ετών, στην οποία μπάτσοι «υπερασπίζονται» τα δικαιώματα των γυναικών, αναγκάζοντάς τις να βγάλουν το μπουρκίνι!

Εξοργιστική

Η εξοργιστική ρομαντικοποίηση και υποβάθμιση της παρενόχλησης στο «κλέψιμο ενός φιλιού» και σε μια πιο «προσωπική συζήτηση» σε επαγγελματικό δείπνο, φανερώνει πόσο επίμονα κρύβεται κάτω από το χαλί η καθημερινή πραγματικότητα γυναικών που αναγκάζονται να ανεχθούν κάθε είδους συμπεριφορά προκειμένου να παραμείνουν στη δουλειά τους και να επιβιώσουν. Κρύβει πως για κάθε ένα «διάσημο» #metoo υπάρχουν χιλιάδες αφανή #metoo πίσω από τα οποία κρύβεται και η ταξικότητα της σεξουαλικής παρενόχλησης στη δουλειά.

Η απειλή για τη σεξουαλική ελευθερία βρίσκεται στο σεξισμό, όχι στις «υπερβολικές κατηγορίες» για παρενόχληση. Ο δρόμος για την ελευθερία περνάει από την εξάλειψη της σεξιστικής βίας, περνάει μέσα από το να μπορεί κάθε θύμα να μιλάει ανοιχτά χωρίς το φόβο της υποτίμησης, του εξευτελισμού και της απόλυσης.

Τα τελευταία χρόνια αναδύεται ένα νέο γυναικείο κίνημα. Ακριβώς ένα χρόνο πριν (20/1/17), με αφορμή την ορκωμοσία του Τραμπ, του πιο ανοιχτά σεξιστή και ρατσιστή προέδρου των ΗΠΑ, εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες βγήκαν στους δρόμους σε όλο τον πλανήτη. Οι διεκδικήσεις αυτού του κινήματος είναι τόσες πολλές και πλατιές που η σύνδεσή τους δείχνει ότι η μάχη ενάντια στην καταπίεση είναι η μάχη για έναν άλλο κόσμο: το γυναικείο κίνημα παλεύει για πραγματική ισότητα στους μισθούς, για την αυτοδιάθεση του σώματος, για δικαιοσύνη στα περιστατικά βιασμού. Δίνει τη μάχη ενάντια στη διάλυση της κοινωνικής πρόνοιας και των εργασιακών σχέσεων. Διάλυση που φέρνει η κρίση του καπιταλισμού και που με όχημα τον σεξισμό και τις «ρομαντικές» σεξιστικές αντιλήψεις οι συνέπειες πέφτουν πρώτα στις πλάτες των γυναικών.

Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται, όχι από άγνοια αλλά από σκοπιμότητα, να ταυτιστούν αυτές οι μεγάλες μάχες με ένα ίσως απλοϊκό επικοινωνιακό κομμάτι τους. Όμως καμπάνιες σαν το #metoo βρίσκουν μεγάλη απήχηση ακριβώς επειδή έχει προηγηθεί το κίνημα στους δρόμους και το κέρδιμα της αυτοπεποίθησης από τις γυναίκες που συμμετέχουν σε αυτό. Όταν φτάνει στο σημείο να αγγίζει την πραγματική φύση της σεξουαλικής παρενόχλησης/κακοποίησης και του ρόλου του συστήματος σε αυτή, εμφανίζονται αντιδράσεις που προσπαθούν να αντιστρέψουν την πραγματικότητα ταυτίζοντας το κίνημα με τον «πουριτανισμό».

Αφροδίτη Φράγκου

The Florida project του Σον Μπέικερ

Σε έναν τελείως διαφορετικό κόσμο κινείται η ταινία του Σον Μπέικερ, του ανεξάρτητου Αμερικανού δημιουργού που επίμονα καταγράφει την «άλλη» Αμερική. Η προηγούμενη ταινία του «Tangerine» είχε γυριστεί μόλις με 3 συσκευές iPhone και παρακολουθούσε τα πάθη μιας τρανσέξουαλ γυναίκας.

Στη νέα του ταινία ηρωίδα είναι η εξάχρονη Μούνι, που ζει με την 22χρονη μητέρα της Χάλλι στο μοτέλ «Μαγικό Κάστρο» στα περίχωρα του Ορλάντο της Φλόριντα. Πολύ κοντά στον αυτοκινητόδρομο που οδηγεί στην αστραφτερή Ντίσνεϊλαντ και τα θεματικά πάρκα, τα μοτέλ αυτού του τύπου που κάποτε προορίζονταν για τουρίστες έχουν μετατραπεί σε κατοικίες με τη βδομάδα ή το μήνα για φτωχές οικογένειες. Οικογένειες που επιβιώνουν «αξιοπρεπώς» όπως η

σερβιτόρα Άσλι ή λαθροβιούν όπως η Χάλλι που πουλά απομιμήσεις αρωμάτων έξω από τα ακριβά ξενοδοχεία και στην ανάγκη εκπορνεύεται για να τα βγάλει πέρα.

Όμως η ταινία δεν πραγματεύεται την δυστυχία τους, αλλά την προσπάθεια για ζωή μέσα σε οποιεσδήποτε συνθήκες. Αποφεύγει τον μελοδραματισμό και την ηθικολογία. Σαν σε ντοκιμαντέρ, ο φακός ακολουθεί την απίστευτη Μούνι και τους φίλους της να περιφέρονται και να κάνουν κάθε είδους σκανδαλιές ανάμεσα σε εγκαταλελειμμένα κτήρια, γιγαντοαφίσες- διαφημίσεις για το «Florida Project», αρχική ονομασία του φιλόδοξου αναπτυσσιακού σχεδίου της Ντίσνεϊ στην περιοχή από όπου και ο τίτλος της ταινίας. Δυο κόσμοι τόσο κοντινοί και τόσο μακρινοί ταυτόχρονα. Συνδετικός κρίκος είναι ο Μπόμπι, υπεύθυνος του μοτέλ, που προσπαθεί να κρατήσει την τάξη και εύρυθμη λειτουργία αλλά και με μια ηθική για τα δικά του δεδομένα στάση, να λειτουργήσει σαν πατριαρχική-προστατευτική φιγούρα απέναντι στη Μούνι αλλά και την Χάλλι. Παρά τις καλές προθέσεις, δεν υπάρχει περίπτωση να τα καταφέρει.

Φτωχοδιάβολοι, περιθωριακοί, απόκληροι του Αμερικάνικου ονείρου, αλλά όχι άθλιοι και ποτέ μίζεροι, οι πρωταγωνιστές του Μπέικερ διεκδικούν δυναμικά τον (αυτο)σεβασμό και το δικό τους μερίδιο από το όνειρο και πέφτουν με το κεφάλι ψηλά. Είναι αληθινοί ήρωες και ηρωίδες, χωρίς να προκαλούν τον θεατή να ταυτιστεί μαζί τους, αποτελούν την πιο πολύχρωμη και φωτεινή εικόνα μέσα στην Αμερική του Ντόναλντ Τραμπ.

Δήμητρα Κυρίλλου

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com **τηλ.:** 210 5241001, **fax:** 2105227177

Διεύθυνση Αλληλογραφίας: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΤΥΝΗΣΙΑ Ξεσηκωμός ενάντια στο ΔΝΤ

Μεγάλες διαδηλώσεις ξέσπασαν στην Τυνησία από την αρχή της χρονιάς και συνεχίζονται. Η κυβέρνηση αντέδρασε με φόβο απέναντι στις κινητοποιήσεις και εξαπέλυσε τις αστυνομικές δυνάμεις με εντολή για ισχυρή καταστολή σε βαθμό που δεν έχει προηγούμενο μετά την επανάσταση του 2011. Πάνω από 800 άνθρωποι έχουν συλληφθεί, από τους οποίους 200 είναι μεταξύ 15 και 20 ετών. Ένας 55χρονος έπεσε νεκρός κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με την αστυνομία στην Τεμπούρμπα, 30 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Τύνιδα. Σε ορισμένα σημεία βγήκε και ο στρατός για να προστατεύσει κρατικά κτίρια και τράπεζες.

Στο επίκεντρο της σύγκρουσης βρίσκεται ο νέος ρυθμιστικός για την οικονομία νόμος που αυξάνει τους φόρους και τις τιμές στα πιο βασικά αγαθά, τη στέγη και τα καύσιμα. Ο νόμος είναι κομμάτι της επίθεσης λιτότητας που επιχειρεί η κυβέρνηση και μέσα από τον προϋπολογισμό του 2018. Οι επίσημες δικαιολογίες λένε πως εφτά χρόνια μετά την επανάσταση η δημοκρατία έχει κάνει τα πιο σημαντικά βήματα και τώρα έχει έρθει ώρα να μπει τάξη στην οικονομία. Τάξη σημαίνει να την πληρώσουν η εργατική τάξη και οι φτωχοί, με λιτότητα και ιδιωτικοποιήσεις.

Οι οικονομικές πολιτικές της κυβέρνησης μπορεί να ξεσηκώνουν θύελλα διαδηλώσεων αλλά της χάρισαν τα συγχαρητήρια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που χαρακτήρισε τον προϋπολογισμό τολμηρό βήμα. Η λιτότητα σχετίζεται άμεσα με τις απαιτήσεις του ΔΝΤ. Το 2016 συμφωνήθηκε με την κυβέρνηση ένα δάνειο περίπου 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ αλλά όπως συνηθίζεται οι δόσεις καταβάλλονται μόνο όταν το ΔΝΤ δώσει το ΟΚ ότι η κυβέρνηση έχει κάνει αρκετές μεταρρυθμίσεις.

Όμως από τις τρεις αφρικανικές χώρες που ξεσηκώθηκαν με την Αραβική Άνοιξη του 2011 (Αίγυπτος, Λιβύη, Τυνησία), η Τυνησία είναι η χώρα όπου η επανάσταση δεν ποδοπατήθηκε από την μπότα κανενός στρατάρχη ή πολέμαρχου. Παρότι δεν λείπουν τα καλέσματα των νοσταλγών του Μπεν Αλί για επιστροφή στην εποχή της “τάξης” και της “ασφάλειας”, το κίνημα συνεχίζει να βρίσκεται στους δρόμους, η Αριστερά και τα συνδικάτα κέρδισαν τη νομιμοποίησή τους το 2011 και βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης απέναντι στην κυβέρνηση και το ΔΝΤ. Πριν από δυο χρόνια η επέτειος της επανάστασης είχε ξαναγίνει αφορμή για μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στη λιτότητα και τη διαφθορά.

Δεν πρόκειται για “ταραχές” και “επεισόδια”. Η πρώτη φετινή διαδήλωση στις 3 Γενάρη είχε καλεστεί επίσημα από το καινούργιο κίνημα “Τι περιμέ-

νουμε;” που οργανώνεται τους τελευταίους μήνες για αντίσταση στην λιτότητα. Η Χέντα Σενάουϊ, εκπρόσωπος του κινήματος εξηγεί: “Συγκεντρωθήκαμε και αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε την εκστρατεία στις 3 Γενάρη, μια ημερομηνία συμβολική. Είναι η επέτειος των ‘ταραχών για το ψωμί’ του 1984”. Η επέτειος του 1984 συνδέθηκε γρήγορα με την επέτειο της 14ης Γενάρη του 2011, όταν μετά από ένα μήνα ξεσηκωμού έπειτα από την αυτοκτονία του μικροπωλητή Μοχάμεντ Μπουαζίζι, ο δικτάτορας Μπεν Αλί εγκατέλειψε τη χώρα για τη Σαουδική Αραβία. Η Σενάουϊ λέει ότι “το σημερινό κίνημα είναι η συνέχιση της επανάστασης. Υπήρξε μεταπολίτευση πολιτική, με ελεύθερες εκλογές. Αλλά αυτό που ζητάμε τώρα είναι η οικονομική αλλαγή, κάτι που ήταν στην ατζέντα μας από την αρχή. Είναι ώρα να γίνουν πραγματικότητα οι στόχοι της κοινωνικής δικαιοσύνης που είχε η επανάσταση. Οι κυβερνώντες δεν έχουν πλέον δικαιολογίες. Θα τους πιέσουμε εμείς, πρέπει να αλλάξουμε το ισοζύγιο των δυνάμεων”.

Μοντέλο

Η κυβέρνηση της Τυνησίας αυτοπροβάλλεται ως μοντέλο μετεπαναστατικής σταθερότητας. Τα δύο κόμματα που αναδείχθηκαν πρώτα στις εκλογές του 2014, το “κοσμικό” “Νιντάα” (Κάλεσμα) και το Εννάχντα (Αναγέννηση) συγκρότησαν κυβέρνηση συνεργασίας και προχωράνε από κοινού τη λιτότητα. Από κοινού πέρασαν και το νόμο που ξέπλυνε πολλά από τα στελέχη των μηχανισμών του παλιού καθεστώτος. Το κίνημα “Τι περιμένουμε;” έχει τις ρίζες του και στην καμπάνια “Δεν θα συγχωρήσω” που έδωσε και δίνει τη μάχη ενάντια στη λεγόμενη “εθνική συμφιλίωση”. Και τα δυο κυβερνητικά κόμματα ξεφορτώθηκαν ή απομόνωσαν τις πιο ακραίες τους πτέρυγες (οι μεν αυτούς που δεν ήθελαν καμιά συνεργασία με ισλαμιστές, οι δε αυτούς που δεν ήθελαν καμιά συνεργασία με παλιούς φίλους του δικτάτορα) και έγιναν προς το παρόν σάρκα μία με τις ευλογίες της **Κριστίν Λαγκάρντ**.

Οι διαδηλωτές έχουν την αντίθετη ατζέντα. Η ακτιβίστρια **Ουάνντα Ατίκ** λέει: “Θέλουμε να σταματήσουν οι αυξήσεις στις τιμές, να σταματήσουν το μορατόριοιμ στις προσλήψεις στο δημόσιο, ασφάλεια και δημόσια υγεία, να μπει τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις και αγώνα ενάντια στη διαφθορά.” Όσο για την κυβερνητική προπαγάνδα ενάντια στη “βία” των διαδηλωτών η Σενάουϊ απαντάει: “Σίγουρα δεν ενθαρρύνω τη βία. Αλλά υπάρχουν νέοι που δεν έχουν μέλλον, δεν έχουν προοπτική, αποκλεισμένοι στη γειτονιά τους, και γι’αυτούς είναι ένας τρόπος να εκφραστούν”.

Διαδήλωση ενάντια στην ορκωμοσία Τραμπ στην Ουάσιγκτον ένα χρόνο πριν

Οι Γυναίκες ενάντια στον Τραμπ

Οι γυναίκες ξαναπαίρνουν την πρωτοβουλία της μάχης ενάντια στον Τραμπ και οργανώνουν κινητοποιήσεις από τη μία ως την άλλη άκρη των ΗΠΑ αυτό το Σάββατο 20 Γενάρη. Κλείνει ένας χρόνος από την ορκωμοσία του Ντόναλντ Τραμπ. Κλείνει όμως και ένας χρόνος από κάτι πολύ σημαντικό, το μεγάλο συντονισμό της “Πορείας των γυναικών” που κάποιοι εκτιμούν ότι ήταν η μεγαλύτερη συντονισμένη διαδήλωση την ίδια ημέρα στην ιστορία των ΗΠΑ. Δεν υπάρχει άλλο προηγούμενο που μια κινητοποίηση να επισκίασε την ορκωμοσία Αμερικανού προέδρου. Υπολογίζεται ότι είχε πάρει μέρος σχεδόν πέντε εκατομμύρια κόσμος. Τώρα οι οργανώσεις γυναικών και άλλα κινήματα που συντονίζονται μαζί τους θέλουν να επαναλάβουν εκείνη την επιτυχία.

Η Πορεία των Γυναικών έχει διαλέξει σαν επίκεντρο των διαδηλώσεων το Λας Βέγκας, στην πολιτεία της Νεβάδας, αλλά διαδηλώσεις θα γίνουν ξεχωριστά σε εκατοντάδες σημεία όλης της χώρας. Το κίνημα #MeToo που ξεκίνησε με αφορμή τις αποκάλυψεις για τη σεξιστική βία στο άβατο του Χόλιγουντ ήταν ένας μόνο από τους τρόπους με τους οποίους το γυναικείο κίνημα δυνάμωσε τη χρονιά που πέρασε. Η τελευταία απονομή των Χρυσών Σφαιρών την περασμένη βδομάδα μετατράπηκε σε βήμα καταγγελίας του σεξισμού και σε κάλεσμα σε όλες τις γυναίκες να βγουν χωρίς φόβο και να μιλήσουν ανοιχτά. Εκατομμύρια γυναίκες, όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά σε όλο τον κόσμο δεν περίμεναν τις αποκάλυψεις του Χόλιγουντ για να μάθουν τι σημαίνει ανισό-

τητα, παρενόχληση, απειλή, βία και βιασμός στο χώρο δουλειάς. Αλλά το σπάσιμο της σιωπής έγινε ευκαιρία για να μπει στην άκρη ο φόβος και να μιλήσουν και να οργανωθούν περισσότερες γυναίκες για το τι συμβαίνει στα γραφεία, στα εργοστάσια και στα σπίτια.

Ξεδιάντροπος

Στο Λευκό Οίκο στρογγυλοκάθεται ένας ανοιχτά σεξιστής. Δεν είναι ο πρώτος αλλά ο πιο ξεδιάντροπος. Ένα από τα πράγματα που περιγράφονται στο πρόσφατο μπεστ-σέλερ “Φωτιά και Οργή” για τον Τραμπ είναι πως κάτι που τον εξοργίζει αφόρητα είναι οι ανεξάρτητες γυναίκες που δεν υποτάσσονται στη “γοητεία” του και στα κοπιλέντα του. Κι αυτό μιλώντας για τις γραφειοκρατίσες του ίδιου του Λευκού Οίκου, όχι για την οποιαδήποτε γυναίκα που ως γνωστόν είπε ο ίδιος εκεί δεν χρειάζονται κοπιλέντα: “Την πιάνω απ’τό μουνί”.

Έτσι το γυναικείο κίνημα έχει βρεθεί στην πρώτη γραμμή συντονισμού όλων των κινήματων που

συγκροτούνται τον τελευταίο χρόνο στις ΗΠΑ (του αντιρατσιστικού, του αντιπολεμικού, του περιβαλλοντικού, των μαχών για το συνδικαλισμό και τις αυξήσεις).

Παρότι το Λας Βέγκας ορίζεται συμβολικά ως κέντρο της δράσης, οι πορείες στην Ουάσιγκτον και τη Νέα Υόρκη αναμένονται να είναι οι μεγαλύτερες. Το Λας Βέγκας επιλέχτηκε γιατί “η Νεβάδα έχει πρόσφατη εμπειρία για κάποια από τα πιο πιεστικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στις ΗΠΑ σήμερα, από τη βία της οπλοκατοχής μέχρι πολιτικούς που κατηγορούνται για σεξουαλικές επιθέσεις”. Όμως επιλέχθηκε επίσης γιατί θεωρείται κρίσιμη πολιτεία στις εκλογές για τη Γερουσία που θα γίνουν τον ερχόμενο Νοέμβρη. Η ηγεσία της “Πορείας των Γυναικών” θέλει μετά τις 20 Γενάρη να θέσει ως προτεραιότητα την εκλογική καμπάνια. Η μαζική συμμετοχή στις διαδηλώσεις του Σαββάτου θα δείξει ότι η πλειοψηφία των εκατομμυρίων που θα βγουν στους δρόμους δεν περιορίζουν τους ορίζοντές τους στις κάλπες.

Νίκος Λούντος

Δεν πάει στο Λονδίνο!

Ο Τραμπ φοβάται τις διαδηλώσεις. Το έδειξε η πρόσφατη ακύρωση της επίσκεψης στο Λονδίνο. Πίσω από γελοίες δικαιολογίες, ο “πλανητάρχης” αποδεικνύεται ανίκανος να επισκεφθεί την πρωτεύουσα του πιο ισχυρού του συμμάχου στην Ευρώπη. Το αντιπολεμικό και το αντιρατσιστικό κίνημα βρίσκονται επί ποδός εδώ και σχεδόν ένα χρόνο, από τότε που ανακοινώθηκε ότι η Τερέζα Μέι βιάστηκε να τον καλέσει χωρίς να πολυσκεφτεί τις συνέπειες. Τον περσινό Φλεβάρη δεκάδες χιλιάδες είχαν διαδηλώσει στο Λονδίνο και μόνο με το άκουσμα της πρόσκλησης Μέι. Δύο εκατομμύρια άνθρωποι έχουν ήδη δηλώσει ότι θα συμμετάσχουν σε διαδήλωση σε περίπτωση επίσκεψης Τραμπ και ένα 7% του πληθυσμού ότι το σκέφτονται να συμμετάσχουν.

ΕΛΒΕΤΙΑ Έξω ο Τράμπ

Μετά από τα προειδοποιητικά σήματα του κινήματος στην Βρετανία που ανάγκασαν τον Τραμπ να ακυρώσει το ταξίδι του στο Λονδίνο, τη σκυτάλη παίρνει το κίνημα στην Ελβετία. Ψάχνοντας απεγνωσμένα για ένα κομμάτι γης όπου δεν θα τον περιμένουν διαδηλωτές ο Τραμπ ανακοίνωσε ότι θα συμμετάσχει στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ στο Νταβός. Ποιος θα διαδήλωνε άλλωστε σε ένα υπερπολυτελές θέρετρο που βρίσκεται πάνω στα βουνά ;

Μέσα σε λίγες μέρες από την ανακοίνωση του, δεν έχει μείνει σημαντική πόλη της Ελβετίας στην οποία να μην οργανώνεται διαδήλωση ενάντια στην άφιξη του. Ζυρίχη, Βέρνη, Λωζάνη, Γενεύη, Φριμπούρ, Νοσατέλ, Μπελινζόνα! Στο κάλεσμα της για διαδηλώσεις σε όλες τις γαλλόφωνες πόλεις η Σολινταριτέ αναφέρει:

«Διάφοροι Ευρωπαίοι ηγέτες όπως η Τερέζα Μέι, και ο πρόεδρος του Ελβετικού Ομοσπονδιακού Συμβουλίου Alain Berset, είναι πρόθυμοι να σφίξουν το χέρι του και να τον διαβεβαιώσουν ότι και αυτοί θα κάνουν τα πάντα για να καταστείλουν τους πρόσφυγες, να σιγματίσουν τους μουσουλμάνους και να εφαρμόσουν πολιτικές λιτότητας και κατάργησης των κοινωνικών παροχών.

Αλλά υπάρχει μια άλλη Ευρώπη και μια άλλη Ελβετία! Αυτή των χιλιάδων γυναικών που διαδήλωσαν κατά του σεξισμού τον Μάρτιο του 2017, που αγωνίζεται ενάντια στην υποβάθμιση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, που σιωπηλά ή δημόσια καλωσορίζει τους πρόσφυγες, η Ελβετία και η Ευρώπη της αλληλεγγύης».

Δημήτρης Δασκαλάκης

Ηράκλειο Κρήτης, Πέμπτη 11/1

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ Ξεσηκωμός

Με νέα συγκέντρωση έξω από το κεντρικό κατάστημα της Αιόλου στην Αθήνα την Δευτέρα 15/1 απάντησαν οι συνταξιούχοι της Εθνικής την Δευτέρα 15/1 στην αιφνίδια πρόσκληση της διοίκησης Φραγκιαδάκη για συνάντηση με τους εκπροσώπους των συλλόγων των συνταξιούχων (ΣΣΕΤΕ) και των εν ενεργεία εργαζόμενων (ΣΥΕΤΕ). Στην συνάντηση η διοίκηση για άλλη μια φορά επέδειξε την αδιαλλαξία της πάνω στο ζήτημα της μονομερούς κατάργησης του λογαριασμού των Επικουρικών Παροχών των συνταξιούχων (ΛΕΠΕΤΕ).

Από την άλλη οι 16.500 χιλιάδες συνταξιούχοι της Εθνικής πανελλαδικά βρίσκονται σε αναβρασμό με δράσεις ενημέρωσης και κινητοποιήσεις. Μεγάλη ήταν η συγκέντρωση που πραγματοποίησαν εκατοντάδες συνταξιούχοι την Τετάρτη 10/1 έξω από την συνεδρίαση της Διαχειριστική Επιτροπής τους ΛΕΠΕΤΕ, αλλά εξίσου σημαντική ήταν και η παρουσία τους στις μεγάλες απεργίες τόσο την Παρασκευή 12/1 όσο και την Δευτέρα 15/1.

“Υπάρχουν δυο σημαντικά σημεία που πρέπει να είναι καθαρά αυτές τις κρίσιμες ώρες. Πρώτον ότι κανείς δεν θα τολμήσει να κάνει πίσω από το βασικό μας αίτημα: κάτω τα χέρια από το ΛΕΠΕΤΕ. Δεν θα επιτρέψουμε σε οποιονδήποτε να κάνει κρυφές συνεννοήσεις και συμβιβασμούς. Το δεύτερο σημείο είναι πως όσο περνάει ο καιρός είναι εμφανές ότι δεν υπολόγιζαν στην τόσο μεγάλη ενεργοποίηση των συναδέλφων δεν περίμεναν πως θα οργανωθούμε ανεξάρτητα και θα διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας. Και αυτό τους φοβίζει”, ανέφερε στην ΕΑ ο Σταμάτης Κυριακάκης.

Πολύ μαζική ήταν η Παγκρήτια συνέλευση

ενημέρωσης που οργανώθηκε από το ΣΣΕΤΕ την Πέμπτη 11/1 στο Εργατικό Κέντρο του Ηρακλείου. Ακολούθησε πορεία στην περιφέρεια Κρήτης με κατάθεση ψηφίσματος.

“Η συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε στην Κρήτη ήταν πολύ σημαντική για εμάς τους συνταξιούχους αφού δεν έχουμε επαρκή και έγκυρη ενημέρωση από το Σύλλογο, όπως θα έπρεπε. Μετά από αυτήν την συγκέντρωση πιστεύω ότι είμαστε πιο αισιόδοξοι και ενωτικοί στον αγώνα μας”, αναφέρει σε μήνυμά της η Κατερίνα Θωμαδάκη συνταξιούχος της Εθνικής από τα Χανιά. “Συγκινητική ήταν η βοήθεια και αλληλεγγύη νέων ανθρώπων δίπλα μας (φοιτητών του Πανεπιστημίου Ηρακλείου) μελών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι οποίοι μοίρασαν φυλλάδια για την ενημέρωση των συναδέλφων. Οι συνάδελφοι στην πλειονότητά τους ήταν θετικοί στην παρουσία των νέων. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε πως τα μεγαλύτερα κινήματα όπως ο Μάης ’68 και εδώ στην Ελλάδα το Πολυτεχνείο του ’73 δεν θα είχαν πετύχει αν δεν υπήρχαν οι φοιτητές με τον αγώνα τους και τη θυσία τους”, εξηγεί η Κ. Θωμαδάκη.

«Στη διάρκεια της παρέμβασης μας στο κόσμο με υλικό από την Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα Συνταξιούχων-Εργαζομένων πολλοί ήταν αυτοί που συμφωνούσαν πως η μάχη για τον ΛΕΠΕΤΕ θα πρέπει να προχωρήσει με όρους κινηματικούς μαζί με όλη την υπόλοιπη κοινωνία» ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ ο Λεωνίδας Μαρουλάσοβ φοιτητής στο Ηράκλειο της Κρήτης. «Η επίθεση που δεχόμαστε είναι συνολική και άρα και η αντίσταση πρέπει να είναι συνολική. Μια μάχη που δεν έχει όριο ηλικίας όπως μας είπε μια συνταξιούχος κατά τη διάρκεια της παρέμβασης”.

ΣΤΑΣΥ ‘Όχι στις μειώσεις

Σύσκεψη του συντονιστικού των Σωματείων της ΣΤΑΣΥ πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 16 Γενάρη στις 12μ.σ. στα γραφεία του Σωματείου Εργαζόμενων ΣΤΑΣΥ (πρώην Ένωση ΗΣΑΠ) στον Πειραιά που πήρε και την πρωτοβουλία για τη συνάντηση. Στη σύσκεψη συμμετείχαν τα επτά από τα οκτώ σωματεία στο χώρο της ΣΤΑΣΥ.

Αφορμή για τη σύσκεψη αποτέλεσε η προτροπή του υφυπουργού Οικονομικών Χουλιαράκη προς τις Διοικήσεις των ΣΤΑΣΥ και ΟΣΥ για μείωση των μη μισθολογικών παροχών προς τους εργαζόμενους που σημαίνει κόψιμο τροφείων, οδοιπορικών, παιδικών σταθμών, κατασκήνωσης κλπ. Η διοίκηση ΟΑΣΑ συμμορφούμενη στην εντολή Χουλιαράκη έχει ήδη περικοπεί αυτές τις παροχές σε 50 εργαζόμενους του ΟΑΣΑ και απειλεί ότι θα επεκτείνει την περικοπή σε όλους τους εργαζόμενους των συγκοινωνιών. Πριν στεγνώσει το μελάνι από το πολυνομοσχέδιο που εντάσσει όλες τις ΔΕΚΟ στο υπερταμείο, οι διοικήσεις τρέχουν να επιβάλλουν τις επιθέσεις σε βάρος των εργαζόμενων.

Όπως τόνισαν όλοι οι συνδικαλιστές στη σύσκεψη, θέλουν να κάνουν τις συγκοινωνίες φτηνές χωρίς “περιττά έξοδα” προς τους εργαζόμενους για να γίνουν ελκυστικές για τους ιδιώτες και ταυτόχρονα να δώσουν ένα μεγάλο χτύπημα στα σωματεία αφού στην ουσία καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις που έχουν υπογραφεί και μέσα από αυτές κέρδισαν τις συγκεκριμένες παροχές οι εργαζόμενοι.

Την Τετάρτη 17 Γενάρη, η Διοίκηση της ΣΤΑΣΥ έχει καλέσει όλα τα σωματεία για να τα ενημερώσει για τις προθέσεις της. Η απόφαση του Συντονιστικού ήταν η άρνηση οποιουδήποτε διαλόγου για επαναδιαπραγμάτευση της σύμβασης και αν η Διοίκηση επιμένει, “η πόλη θα νεκρώσει”, όπως χαρακτηριστικά είπαν όλοι. Νέα σύσκεψη του Συντονιστικού θα πραγματοποιηθεί μετά τη συνάντηση με τη Διοίκηση για να ληφθούν αποφάσεις αγώνα.

Κάτω τα χέρια από Ακαδημία Πλάτωνα και Ποδονίφτη

Νέα διευρυμένη σύσκεψη κάλεσε για την Τετάρτη 17/1 στις 8μ.σ. στο στέκι της δίπλα στο πάρκο η Επιτροπή Κατοίκων Ακαδημίας Πλάτωνα μετά την “κωλοτούμπα” του υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας Σταθάκη που έδωσε το πράσινο φως στην εταιρεία Artume για την κατασκευή του εμπορικού κέντρου Academy Gardens, έκτασης 22.000 τετραγωνικών μέτρων πάνω στον αρχαιολογικό χώρο και το πάρκο της ιστορικής περιοχής.

“Πρόκειται για ένα τεράστιο σκάνδαλο”, ανέφερε στην ΕΑ ο Πέτρος Κωνσταντίνου δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονίες της Αθήνας τονίζοντας πως μέσα στις επόμενες συνεδριάσεις του Δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας θα ζητήσει να συζητηθεί το θέμα με την

παρουσία των τοπικών φορέων και των κινήματων που αντιδρούν στην κατασκευή του κολοσσιαίου εμπορικού κέντρου. Όπως εξήγησε, αυτή την περίοδο δίνεται μεγάλη μάχη ενάντια στην προσπάθεια των ιδιωτικών συμφερόντων να καταπιούν κάθε ελεύθερο χώρο και τους χώρο πρασίνου στις γειτονίες της Αθήνας.

«Στο δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας βάλαμε στα προ ημερήσιας διάταξης θέματα το ζήτημα της απόφασης της Επιτροπής Ποιότητας Ζωής να εγκρίνει τη σύμβαση της Περιφέρειας Αττικής για το Ρέμα του Ποδονίφτη. Στην πραγματικότητα αυτό που θέλουμε είναι να κλείσουν το τελευταίο ανοιχτό κομμάτι του ρέματος. Πρόκειται για ένα χώρο με πράσινο που μπορεί στις πλούσιες περιοχές όπως αυτή της Φιλοθέης να

χρησιμοποιείται σαν χώρος αναψυχής αλλά στις φτωχογειτονίες της Αθήνας και της Ν. Φιλαδέφειας θεωρούν ότι πρέπει να μπαζωθεί. Όλα αυτά μετά την καταστροφή στη Μάνδρα, που είδαμε τι σημαίνει να κλείνεις και να μπαζώνεις τα ρέματα» ανέφερε ο Π. Κωνσταντίνου.

«Από τη μεριά μας ζητήσαμε ο δήμος να πάρει πίσω την απόφασή του, πράγμα το οποίο και έγινε, γιατί υπήρχαν αντιδράσεις και από δημοτικούς συμβούλους του Καμίνι. Αργότερα και η πρόεδρος της επιτροπής ποιότητας ζωής δεσμεύτηκε ότι θα συζητηθεί ξανά το θέμα, αφού η περιοχή του 5ου διαμερίσματος δεν έχει χώρους πρασίνου και στην πραγματικότητα είναι ένας από τους τελευταίους ελεύθερους χώρους».

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

Εβδομήντα χιλιάδες αντιφασίστες διαδηλωτές πλημμύρισαν το περασμένο Σάββατο 13 Γενάρη την Βιέννη, την πρωτεύουσα της Αυστρίας, για να δηλώσουν την αντίθεσή τους στην νέα συγκυβέρνηση του δεξιού Λαϊκού Κόμματος και του ακροδεξιού, φιλοναζιστικού Κόμματος της Ελευθερίας (FP). Στη διαδήλωση "πρωτοστάτησαν" οι κίτρινες πικέτες της Linkswende, της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Αυστρία, με το σύνθημα "Να μην αφήσουμε τους ναζί να κυβερνήσουν, ούτε να σηκώσουν κεφάλι".

Οι διαδηλωτές, όμως, έκφρασαν κυριολεκτικά με χίλιους τρόπους την αποστροφή τους για τον Χάιντς Κρίστιαν Στράχε, τον φύρερ του FP -που είναι από τον Δεκέμβρη αντικαγκελάριος της Αυστρίας. "Ποτέ ξανά" έγραφαν πολλά από τα πανό που κρατούσαν οι διαδηλωτές. Nein - όχι, έγραφε απλά ένα χαρτόνι που κρατούσε μια διαδηλώτρια. "Γιαγιάδες ενάντια στην ακροδεξιά" έγραφαν οι χειρόγραφες πικέτες που κρατούσε μια παρέα από γυναίκες. "'Όχι στο μπλε-μαύρο" (τα χρώματα των δυο κομμάτων) έγραφε το κεντρικό πανό που κρατούσαν οι διαδηλωτές της πρώτης σειράς. "Παρακαλώ, όχι ξανά" έγραφε ένα μικρό πανό γραμμένο με γοτθική γραμματοσειρά -αυτή που χρησιμοποιούσαν οι ναζί στη Γερμανία τη δεκαετία του 1940.

BIENNH Ποτέ ξανά φασισμός!

Βιέννη, 13 Γενάρη

Στη διαδήλωση συμμετείχαν πολλά συνδικάτα με τα δικά τους πανό και συνθήματα -που στρέφονταν όχι μόνο ενάντια στη συμμετοχή των φασιστών στην κυβέρνηση αλλά και το ίδιο της το αντεργατικό πρόγραμμα- και πολλοί φοιτητικοί σύλλογοι -και αυτοί με τα δικά τους υλικά. Πούλμαν με διαδηλωτές είχαν φτάσει στη Βιέννη από κάθε γωνιά της χώρας -από το Γκκρατς στα σύνορα με την Σλοβενία στο νότο μέχρι το Λίντς στα σύνορα με την Τσεχία στο βορά και το Ζάλτμπουργκ

και το Ίνσμπρουκ στα δυτικά. Στη διαδήλωση συμμετείχαν με το δικό τους μπλοκ πρόσφυγες από τη Συρία και το Αφγανιστάν και Μουσουλμάνοι.

Το FP πήρε 1,3 εκατομμύρια ψήφους (26%) στις εκλογές της περασμένης χρονιάς. Η "επιτυχία" του αυτή (μόνο μια φορά, στις εκλογές του 1999 είχε πάρει μεγαλύτερα ποσοστά) όμως δεν σημαίνει ότι η Αυστρία στρέφεται προς τον φασισμό: αυτός που έδωσε το "πράσινο" φως στους φασίστες ήταν η ρατσιστική

πολιτική των προηγούμενων κυβερνήσεων, που προσπάθησαν να συκοφαντήσουν τους πρόσφυγες, να σπάσουν το κλίμα της αλληλεγγύης και να κλείσουν ξανά τα σύνορα -που είχαν "σπάσει" οι ίδιοι οι πρόσφυγες το καλοκαίρι του 2015.

Το FP δεν προσπαθεί καν να κρύψει τον ρατσισμό του. Ο Χέρμπερτ Κίκλ, που είναι σήμερα υπουργός Εσωτερικών στην μπλε-μαύρη κυβέρνηση δήλωσε πριν λίγες μέρες ότι οι πρόσφυγες θα πρέπει να "συγκεντρώνονται" -μια άμεση ανα-

φορά (και σε λεκτικό επίπεδο) στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της ναζιστικής Γερμανίας. Το όνομά του "φιγουράριζε" σε πολλά πανό στη διαδήλωση του Σαββάτου.

Οι αντιφασιστικές οργανώσεις έχουν καλέσει από τώρα σε ένα νέο μεγάλο συλλαλητήριο για τις 26 Γενάρη με κεντρικό σύνθημα "Εξω οι κληρονόμοι του εθνικοσοσιαλισμού από το Χόφμπουργκ" (το προεδρικό μέγαρο σήμερα).

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Πολιτική αβεβαιότητα...

Με σουφλέ παρομοίασε η γερμανική εφημερίδα *Suddeutsche Zeitung* το κείμενο των 28 σελίδων στο οποίο κατέληξαν οι διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην ηγεσία των Σοσιαλδημοκρατών (SPD) και των Χριστιανοδημοκρατών (CDU-CSU) για τη δημιουργία ενός ακόμα Μεγάλου κυβερνητικού Συνασπισμού: πολύς αέρας και λίγη ουσία. Αλλά ακόμα και αυτή η "λίγη ουσία" είναι από αδιάφορη ως αρνητική για τους απλούς ανθρώπους -τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους νέους και τους φτωχούς- στη Γερμανία.

Οι μόνες "παραχωρήσεις" απέναντι στις θέσεις του SPD από την πλευρά των Χριστιανοδημοκρατών αφορούν στα ζητήματα της "Ενωμένης Ευρώπης": την "μετεξέλιξη" του ESM, του διαβόητου Μηχανισμού Στήριξης, τον οποίο οι Σοσιαλδημοκράτες ονειρεύονται να μετατρέψουν σε ένα είδος Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου. Την ενίσχυση του "χρηματοδοτικού πλαισίου" (δηλαδή του προϋπολογισμού) της Ευρωζώνης. Την μεταρρύθμιση της ίδιας της Ευρωζώνης "σε στενή συνεργασία με τη Γαλλία".

Αντίθετα στη συμφωνία δεν υπάρχει καμιά αναφορά στον ελάχιστο μισθό. Το μόνο που δέχτηκαν οι Χριστιανοδημοκράτες ήταν να μην πέσει κάτω από το

48% το ποσοστό αναπλήρωσης των συντάξεων. Και να μην αλλάξει η αναλογία των εισφορών ανάμεσα στους εργοδότες και τους εργαζόμενους προς τα ταμεία υγείας. Δηλαδή να μην επιδεινωθεί η κατάσταση για τους εργαζόμενους. Ούτε και να βελτιωθεί, όμως.

Όσον αφορά το μεταναστευτικό, ο ίδιος ο Μάρτιν Σουλτς, ο ηγέτης του SPD, είχε κοντράρει την ιδέα της "ιατρικής πιστοποίησης της ηλικίας" για τους ανήλικους πρόσφυγες (που προστατεύονται από την απέλαση). Αλλά οι Χριστιανοδημοκράτες αρνήθηκαν να υποχωρήσουν. Ο Kevin Kuhnert, ο ηγέτης της νεολαίας του SPD έχει καταγγείλει σαν ακραία ρατσιστική αυτή την πρόταση. Μόνο στους ζωολογικούς κήπους έκαναν τέτοιους ελέγχους, είπε. Ο Kuhnert πρωτοστατεί τώρα στη μάχη ενάντια στη συμφωνία.

Διχασμός στο SPD

Η συμφωνία έχει διχάσει το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα. Ολόκληρη η νεολαία του κόμματος, η αριστερή πτέρυγα ("Δημοκρατική Αριστερά 21") μαζί με ένα μεγάλο κομμάτι της βάσης έχουν ξεσηκωθεί. Το κείμενο θα τεθεί σε ψηφοφορία στο έκτακτο συνέδριο του κόμματος που θα γίνει στη Βόννη το ερχό-

μενο Σαββατοκύριακο. Και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα περάσει. Το τοπικό συνέδριο του SPD στο κρατίδιο της Σαξονίας-Άνχαλτ το έχει ήδη απορρίψει.

Στα γκάλοπ το 52% των ερωτηθέντων δηλώνουν αντίθετοι στην ιδέα μιας κυβέρνησης Μεγάλου Συνασπισμού. Αλλά τα ποσοστά είναι συντριπτικά διαφορετικά ανάμεσα στους ψηφοφόρους των δύο κομμάτων: οι ψηφοφόροι του CDU-CSU τάσσονται σε ποσοστό 67% υπέρ ενός νέου Μεγάλου Συνασπισμού. Οι ψηφοφόροι του SPD κατά 60% κατά.

Ο Σουλτς έχει ξεκινήσει μια καμπάνια για να πείσει το κόμμα να στηρίξει τη συμφωνία. Απέναντί του δεν βρίσκεται μόνο η βάση αλλά και ένα ολόκληρο κομμάτι της ηγεσίας που θεωρεί (καθόλου άδικο) ότι η συμμετοχή του SPD σε μια ακόμα κυβέρνηση υπό την Άνγκελα Μέρκελ θα "αποτελειώσει" το κόμμα. Στις εκλογές της 24ης Σεπτεμβρίου το SPD είδε τα ποσοστά του να πέφτουν στο χαμηλότερο επίπεδο (με εξαίρεση τις εκλογές της δεκαετίας του 1930 όπου κυριαρχούσε η ναζιστική τρομοκρατία) εδώ και έναν αιώνα. Το SPD συγκυβερνούσε μαζί με τους χριστιανοδημοκράτες στις δυο από τις τρεις κυβερνήσεις της Μέρκελ.

Σωτήρης Κοντογιάννης

...και απεργίες

Η πολιτική αβεβαιότητα δεν είναι, όμως, το μόνο πρόβλημα που έχει να αντιμετωπίσει η άρχουσα τάξη στη Γερμανία. Έχει να αντιμετωπίσει ταυτόχρονα και την αναβίωση του εργατικού κινήματος που έχει αρχίσει να διεκδικεί, ύστερα από δυο σχεδόν δεκαετίες λιτότητας, το "μερίδιό της" από την οικονομική "άνθηση".

Η IG-Metal έχει ξεκινήσει έναν γύρο προειδοποιητικών στάσεων εργασίας που έχουν πηλξήσει τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας, ανάμεσά τους και τις μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες. Η IG-Metal, το μεγαλύτερο συνδικάτο της Γερμανίας, διεκδικεί 6% αυξήσεις στους μισθούς και το δικαίωμα των εργαζομένων σε μειωμένο ωράριο 28 ωρών ανά εβδομάδα για μια περίοδο ως και δυο ετών (για να μπορούν οι εργαζόμενοι να αντιμετωπίσουν οικογενειακά ζητήματα, γεννήσεις, μικρά παιδιά, ασθένειες κλπ).

Και αυτό την ίδια στιγμή που οι εργοδότες διεκδικούν αυξημένα ωράρια (με τον σύστημα της υπερωρίας) για να αντιμετωπίσουν την πίεση της παραγωγής και την έλλειψη προσωπικού (η ανεργία στη Γερμανία έχει φτάσει σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα).

Οι στάσεις εργασίας στην περίοδο των συλλογικών διαπραγματεύσεων είναι συνηθισμένες στη Γερμανία. Αλλά η IG-Metal δεν είναι μόνη. Ούτε είναι όλες οι απεργίες απλά "προειδοποιητικές". Η απεργία των φορτοεκφορτωτών του αεροδρομίου της Φρανκφούρτης τον Δεκέμβρη, για παράδειγμα, είχε σαν αποτέλεσμα μια πτώση του διακινούμενου τανάζ κατά 4,5%. Η ηγεσία της IG-Metal έχει απειλήσει με 24ωρη απεργία στις αρχές του Φλεβάρη αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά της.